தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

வெளியீடு 30-7-1981] [Issued 30-7-1981

TAMIL NADU LEGISLATIVE LIBRARY
16 SEP 1981
MADRAS-600 009

தமிழ் நாடு
சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU
LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES
பணித்துறை வெளியீடு—OFFICIAL REPORT

திங்கட்கிழமை 1981 பிப்ரவரி 9—தொகுதி XII எண் 1

Monday 9th February 1981—Volume XII—No. 1

©

தமிழ் நாடு அரசு—GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1981

சட்டமன்றப் பேரவைத் துறை, சென்னை-600 009.
Legislative Assembly Department Fort St. George Madras-600 009.

விலை 3·15 காசுகள்] [Price 3-15 Paise

12 NOV 1983
MADRAS-600 009

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கைகளின் அட்டவணை.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படியான ஏழாவது சட்டமன்றப் பேரவையின் இரண்டாவது கூட்டத் தொடர்.

1981 பிப்ரவரி 9, 10, 11, 12 ஆம் நாட்கள்.

(தொகுதி ~~XII~~ எண்கள் 1 முதல் ~~4 வரை~~)

உள்ளடக்கம்.

	பக்கங்கள்
தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்	i—iv
தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்	v—vi
தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களின் பெயர்ப் பட்டியல் (தொகுதிகள் உட்பட அகர வரிசையில்)	xvii—xiii
அமைச்சரவையின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம்—விவாதம்	56—128
அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—	
(1) கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு, 1981	335—359
(2) தனிக் குடியிருப்புப் பகுதி உடைமைச் சட்ட முன்வடிவு, 1981	276—277
(3) நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவு, 1981	334
(4) பச்சையப்பன் பொறுப்புக்கழக (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு, 1981	373—380
(5) பொது வக்புகள் காலவரையறையை நீட்டித்தல் திருத்த சட்ட முன்வடிவு, 1981	359—379
அரசினர் தீர்மானம்—	
பேரவை ஒத்திவைக்கப் பெறுதல்	289
அறிக்கை அளித்தல்—	
பொதுக் கணக்குக் குழு	275
பொது நிறுவனங்கள் குழு	276
மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலை	181—191

பக்கங்கள்

அ—தொடர்ச்சி.

அறிவிப்பு—

நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பெறும் பகுதிகள் குறித்து — 388

நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சரின் திருத்த அறிக்கை — 192

உரிமைப் பிரச்சினை—

ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் மீது — 171—180

ஒழுங்குப் பிரச்சினை—

கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீது கட்சித் தலைவர்களைப் பேச அனுமதிப்பது — 170—171

கவன ஈர்ப்பு(கள்)—

காட்பாடி, குடியாத்தம் பகுதிகளில் கால்நடைகள் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது — 195—199

செங்கல்பட்டு மாவட்ட மீனவர்களுக்கு நிவாரணம் — 192—19

மேட்டுப்பாளையம் ரோடில் சாராயக் கடத்தல் கார் ஏறி காவல் துறை அதிகாரி மரணமடைந்துள்ளது — 48—59

வெள்ளக்கோவில் தொகுதியில் விசைத்தறிக்கூடங்கள் மூடப்பெற்றதால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட நிலை — 52—56

வினாக்கள்—விடைகள்—

(1) உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள் — 1—40, 133—170

(2) உடுக்குறியிடாத வினாக்கள் — 275, 391—41

அகர வரிசைத் தொகுப்பு அட்டவணையைப் பயன்படுத்தும் முறை.

இவ்வட்டவணை அகர வரிசைப்படி அமைக்கப் பெறுகிறது. முக்கியத் தலைப்புகள் ஓரங்களிலிருந்து அச்சடிக்கப் பெறுகின்றன, துணைத் தலைப்புகள் முக்கியத் தலைப்புகளிலிருந்து சற்று உள்ளடங்க அச்சிடப் பெறுகின்றன.

வினாக்கள் தவிர, மற்ற நடவடிக்கைகளைக் குறித்த பல்வேறு குறிப்புகள் யாவும், பெயர்கள் உள்ளிட்ட வெவ்வேறு முக்கியத் தலைப்பின்கீழ் சம்பந்தப்பட்ட பொருள் விளக்கத்தினை அடுத்து அடைப்புகளுக்குள் அச்சிடப்பெறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, (தீ) என்று போடுவது தீர்மானத்தையும் (க.ஈ.) என்று போடுவது கவன ஈர்ப்பையும், (ஒ.தீ.) என்று போடுவது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களையும், (அ) என்று போடுவது அறிக்கையையும் குறிக்கும்.

இத்தகைய குறிப்புகள் எதுவும் பெற்றிராத பொருள் விளக்கம் வினாக்களைச் சுட்டும் எனினும், சட்ட முன்வடிவுகள், நிதி அலுவல்களைப் பொறுத்தவரையில் சம்பந்தப்பட்ட பொருள் விளக்கமே அவற்றைத் தெளிவாக்கும்.

எல்லாச் சட்ட முன்வடிவுகளும் "சட்ட முன்வடிவு" என்ற முக்கியத் தலைப்பின் கீழ் அகர வரிசைப்படி முறைப்படுத்தப் பெறுகின்றன.

குழுக்கள், மன்றங்கள், வாரியங்கள், மாநகராட்சிகள் போன்ற அமைப்புக்கள் அனைத்தும், 'குழு(க்கள்)', 'மன்றம்(கள்)', 'மாநகராட்சி(கள்)' வரிசைப்படுத்தப் பெறுகின்றன.

பள்ளிகள், கல்லூரிகள், மாநாடுகள், துறைமுகங்கள், ஆலயங்கள் குறித்த பல்வேறு விரிந்த பொருள்களும் அத்தகைய முக்கியத் தலைப்புகளின் கீழேயே அகர வரிசைப்படி காட்டப் பெறுகின்றன.

பேரவை முன் வைக்கப்பெறுகின்ற ஏடுகளின் பக்கங்கள் இத்தலைப்பின் கீழ் கொடுக்கப் பெறுகின்றன.

தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர், மாற்றுத் தலைவர் ஆகியோரின் அறிவிப்புரைகளும், குறிப்புரைகளும் "தலைவர்" என்ற தலைப்பின் கீழ் வரிசைப்படுத்தப் பெறுகின்றன.

LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

அகர வரிசைத் தொகுப்பு அட்டவணையில் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ள சில சுருக்கங்களின் விளக்கப் பட்டியல் ஒன்று கீழே கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது:

அ.		அறிக்கை
அறிவி.	:	அறிவிப்பு
அ.வி.	:	அரை மணி நேர விவாதம்
கு.வி.	:	குறுகிய கால விவாதம்
பொ.வி.	:	பொது விவாதம்
ஆ.உ.	:	ஆளுநர் உரை
உ.பி.	:	உரிமைப் பிரச்சினை
ஒ.பி.	:	ஒழுங்குப் பிரச்சினை
க.ஈ.	:	கவன ஈர்ப்பு
க.ஈ.அ.	:	கவன ஈர்ப்பு அறிக்கை
ச.அ.நி.	:	சட்ட முன்வடிவின் அறிமுக நிலை
ச.ஆ.நி.	:	சட்ட முன்வடிவின் ஆய்வுநிலை— இந்நிலையில், (1) ஆய்வு/கூட்டாய்வுக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பெறும் தீர்மானம். (2) ஆய்வு/கூட்டாய்வுக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற திருத்தம். (3) சுற்றுக்கு அனுப்பப் பெறுவதற்கான திருத்தம். (4) ஆய்வு/கூட்டாய்வுக் குழு அறிவித்தபடி ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கான தீர்மானம். (5) ஆய்வு/கூட்டாய்வுக் குழுவிற்கு மீண்டும் அனுப்புவதற்கான திருத்தம் முதலியன.
ச.பிரி.ஆ.	:	சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்தல்
ச.பே.	:	சட்டமன்றப் பேரவை
ச.மே.	:	சட்டமன்ற மேலவை

த.கோ.	:	தகவல் கோரல்
த.வி.	:	தன்னிலை விளக்கம்
தீ.	:	தீர்மானம்
உ.தீ.	:	உரிமைத் தீர்மானம்
ஒ.தீ.	:	ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்
த.தீ.	:	தனித் தீர்மானம்
து.மா.கோ.	:	துணை மானியக் கோரிக்கை
மி.மா.கோ.	:	மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கை.
பே.அ.		பேரவையில் அலுவல்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS
TAMIL NADU LEGISLATIVE LIBRARY
12 NOV 1983
MADRAS-600 009

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPH'S

MADRAS LEGISLATIVE LIBRARY
16 SEP 1981
MADRAS-600 009

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்

தமிழ்நாடு ஆளுநர்.

திரு. சாதிக் அலி

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்)—பொது, பொது நிர்வாகம், திட்டம், இந்திய ஆட்சி பணியாளர், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், மாவட்ட துணை ஆட்சியாளர் சம்பந்தப்பட்டவை, காவல், இலஞ்ச ஒழிப்பு, பொதுப்பணித் துறை மற்றும் பொதுப்பணித் துறை (நிறுவனம்) சம்பந்தப்பட்ட அலுவல்கள்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (நிதிஅமைச்சர்)—நிதி, சட்டமன்றம், தேர்தல்கள், உணவு, மீனளம் பிற்பட்ட வகுப்பினர், இளைஞர் அணி, விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு, முன்னாள் இராணுவத்தினர்.

3. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (மின் துறை அமைச்சர்)—மின்சாரம், இரும்பு எஃகு கட்டுப்பாடு.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி (ஊரகத் தொழில் அமைச்சர்)—கிராம குடிசை சிறு தொழில்கள். உள்ளிட்ட ஊரக தொழில்கள், பால், பால் பெருக்குத் திட்டம், ஆவணப் பதிப்புத் துறை.

5. மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்)—வருவாய்கள், வணிக வரிகள், ஆயத்துறை, மக்கள் தொகைக் கணக்கு.

6. மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் (செய்தி அறநிலையத்துறை அமைச்சர்)—செய்தி, விளம்பரம், திரைப்பட தொழில் நுட்பவியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சி கழகம், திரைப்படச்சட்டம், இந்து அறநிலையத்துறை, காடுகள், சின்கோனா, மது அனுமதிச் சீட்டு வழங்கல்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வி அமைச்சர்) தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி, ஆட்சி மொழி.

8. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து (வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர்)—வேளாண்மை, வேளாண்மை மறுநிதி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு மற்றும் வேளாண்மை பொறியியல்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் (கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர்)—சட்டம், நீதிமன்றங்கள், சிறைகள், எடைகள், மற்றும் அளவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல், நிறுவனங்கள், பதிவு கடன் வழங்கல் மீதான நிவாரணச் சட்டம், சீட்டு பற்றிய சட்டம், கூட்டுறவு.

10. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்)—நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சமுதாய வளர்ச்சி, கிராமப்புற கடன் நிவாரணம்: பூமிதானம், கிராமதானம் நெடுஞ்சாலைகள்.

11. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்)—தொழிலாளர், வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு, இட வசதி கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்)—மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை

13. மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது (நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர்—வேளாண்மை பணி, கூட்டுறவு சங்கங்கள், சிறுபாசனம் உள்ளிட்ட பாசனத் திட்டங்கள், வஃபு.

14. மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி (போக்குவரத்துதுறை அமைச்சர்)—அரசுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, இயக்கூர்திகள் சட்டம், துறைமுகங்கள்.

15. மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு (தொழில் அமைச்சர்)—பெருந் தொழில்கள், சுரங்கங்கள், கனிப் பொருள்கள், நெசவாலைகள்.

16. மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராஜேந்திரன் (கைத்தறி-கதர்த்துறை அமைச்சர்)—கைத்தறி, கதர், மது அனுமதிச் சீட்டு வழங்கல் நீங்கலாக மது விலக்கு, பயண இசைவுச் சீட்டு.

17. மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி (அரிசன நலத்துறை அமைச்சர்)—அரிசன நலம், எழுது பொருள் அச்சுத் துறை, அரசு அச்சகம், அச்சுக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, மலைவாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர், வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

18. மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்)—மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூக நலம், கால் நடை பராமரிப்பு, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி, அனாதை விடுதிகள், வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் நலம், சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

Governor of Tamil Nadu

Thiru SADIQ ALI

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. Hon. Thiru M.G. RAMACHANDRAN (Chief Min'ster)—Publ'c General Administration, Planning, Indian Administrative Service District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Prevention of Corruption, Public Works Department and Establishment Matters relating ot Public Works Department.

2. Hon. Dr. V.R. NEDUNCHEZHIYAN (Minister for Finance)—Finance, Legislature, Elections, Food, Fisheries, Backward Classes, Youth Service Corps, Price Control and Ex-Servicemen.

3. Hon. Thiru S. RAMACHANDRAN (Minister for Electricity)—Electricity, Iron and Steel Control.

4. Hon. Thiru K.A. KRISHNASAMY (Minister for Rural)—Industries)—Rural Industries including Village, Cottage and Small Industries, Milk, Dairy Development and Registration.

5. Hon. Thiru S.D. SOMASUNDARAM (Minister for Revenue)—Revenue, Commercial Taxes, Excise and Census.

6. Hon. Thiru R.M. VEERAPPAN (Minister for Information and Religious Endowments)—Information and Publicity, Film Technology, Tourism, Tourism Development Corporation, Cinematograph Act, Hindu Religious and Charitable Endowments, Forest and Cinchona and Grant of Liquor Pesmits.

7. Hon. Thiru C. ARANGANAYAGAM (Minister for Education)—Education including Technical Education and Official Language.

8. Hon. Thiru K. KALIMUTHU (Minister for Agriculture)—Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing and Agro-Engineering.

9. Hon. Thiru C. PONNAIYAN (Minister for Co-operation and Law)— Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Registration of Companies, Debt Relief including Legislation on Money Lending and Legislation on Chits and Co-operation.

10. Hon. Thiru P. KULANDAIVELU (Minister for Local Administration—Municipal Administration, Panchayats and Panchayat Unions, Community Development, Rural Indebtedeness, Bhoodan and Gram, dhan and Highways.

11. Hon. Thiru S. RAGHAVANANDAM (Minister for Labour — Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, Town Planning and Accommodation Control.

12. Hon. Dr. H.V. HANDE (Minister for Health)—Health.

13. Hon. Thiru K. RAJA MOHAMMED (Minister for Irrigation)— Agro Service Co-operative Societies, Irrigation including Minor Irrigation and Wakf.

14. Hon. Thiru S. MUTHUSAMY (Minister for Transport)— Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act and Ports.

15. Hon. Thiru S. THIRUNAVUKKARASU (Minister for Industries)—Large Scale Industries, Mines and Minesals and Textiles.

16. Hon. Thiru S.N. RAJENDRAN (Minister for Handloom and Khadi)—Handlooms, Khadi, Prohibitton excluding grant of Liquor permits and Passports.

17. Hon. Thiru M. VIJAYASARATHY (Minister for Harijan Welfare)—Harijan Welfare, Stationery and Printing, Government Press, News Print Control, Hill Tribes and Bonded Labour and Employment and Training.

18. Hon. Thirumathi GOMATHI SRINIVASAN (Minister for, Social Welfare) Social Welfare including Women and Children Welfare Animal Husbandry, Beggars Home, Orphanages, Indians Overseas, Refugees and Evacuees and Correctional Administration.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்.

*மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர்.

*மாண்புமிகு திரு. பி. எச். பாண்டியன்.

† மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

1. திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்.
2. திரு. ஜே. எஸ். இராசு.
3. திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்.
4. திரு. எஸ். சிவசாமி.

சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலாளர்.

திரு. கி. மு. அழகர்சாமி, பி.ஏ.,பி.எல்.

துணைச் செயலாளர்கள்.

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன்.
திரு. இரா. பாலகுரு, பி.ஏ.
திரு. பி. எம். பத்மநாபன் நம்பியார், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்.

குழு அலுவலர்.

திரு. ச. பாஷ்யம், பி.ஏ. (ஆனர்ஸ்),

சார்புச் செயலாளர்கள்.

திரு. வி. சீதாராமன், பி.காம்.
திரு. பெ. பள்ளிகொண்டபெருமாள், பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. செ. சு. ஜானகிராமன், பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. பெ. ச. கனகசபாபதி, பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. பா. பாலகிருஷ்ணன், பி.காம்.
திரு. ஜே. ரெஜினால்ட் ஜான், பி. ஏ.
திரு. டி. எஸ். துளசிராம் (எஸ்டேட் அதிகாரி).

* 21–6–1980 அன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார்கள்.
† 23–1–1981 அன்று நியமனம் செய்யப்பெற்றார்கள்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பேரவைத் தலைவரின் தனிச் செயலாளர்

திரு. பி. கோதண்டராமன்.

தலைமை நிருபர்

திரு. மா. சந்திரசேகரன்.

விவாதப் பதிப்பாளர்

திரு. ஜி. எஸ். அனந்தநாராயணன், பி.லிட்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி) தயாரிக்கப்பட்ட பெயர்ப் பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும்.		தொகுதியின் பெயர்.
	(1)	(2)
1	அங்குசாமி, திரு. ச.	திருவாடானை.
2	அப்துல் ரசாக், திரு. கே. எம்.	ஆலந்தூர்.
3	அப்பாதுரை, திரு. மு. ..	ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.)
4	அம்பிகாபதி, திரு. மு. ..	மன்னார்குடி.
5	அரங்கநாதன், திரு. எஸ்.	தர்மபுரி.
6	அரங்கநாதன், திரு. மு. ..	கூனூர் (செ.வ.).
7	அரங்கநாயகம், திரு. செ.	கோவை (மேற்கு).
8	அரங்கராசன், திரு. வெ. ..	உப்பிலியாபுரம்.
9	அருணாசலம், திரு. இரா. ..	நாமக்கல் (செ.வ.).
10	அழகர்சாமி, திரு. சோ. ..	கோவில்பட்டி.
11	அன்பழகன், திரு க. ..	புரசைவாக்கம்.
12	அன்பழகன், திரு. தி. ..	நாட்ராம்பள்ளி.
13	அன்பில் தர்மலிங்கம், திரு. ..	லால்குடி.
14	ஆண்டி அம்பலம், திரு. மெ.	நத்தம்.
15	ஆண்டித்தேவர், திரு. எஸ். ..	உசிலம்பட்டி.
16	ஆறுமுகம், திரு. எம். ..	அவினாசி (செ.வ.).
17	சேலம் ஆறுமுகம், திரு. மு. ..	சேலம்-2.
18	ஆறுமுகம், திரு. த.	அரியலூர்.
19	இரத்தினம், திரு. எம். வி. ..	பொள்ளாச்சி.
20	இராசகுமார், திரு. மெ. அ.	மருங்காபுரி.
21	இராசமாணிக்கம், திரு. இரெ.	குத்தாலம்.
22	இராசரத்தினம், திரு. து.	பூந்தமல்லி.
23	இராசாம்பாள், திருமதி. தா.	தலைவாசல் (செ.வ.).
24	இராசாராம், திரு. க. ..	பனமரத்துப்பட்டி.
25	இராசாராமன், திரு. எஸ். ..	பாபநாசம்.
26	இராசு, திரு. ஜே. எஸ். ..	பெரம்பலூர் (செ.வ.).
27	இராசேந்திரன், திரு. எஸ். என்.	தூத்துக்குடி.
28	இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி.	மதுரை (மேற்கு).
29	இராமச்சந்திரன், திரு. கே கே. எஸ். எஸ். ஆர்.	சாத்தூர்.
30	இராமச்சந்திரன், திரு. ச. ..	பண்ருட்டி.
31	இராமச்சந்திரன், திரு. செஞ்சி ந.	செஞ்சி.
32	இராமசாமி, திரு. த. ..	இராமநாதபுரம்.
33	இராமசுப்பிரமணியம், திரு. எஸ்.	ஸ்ரீவைகுண்டம்.
34	இராமலிங்கம், திரு. ஏ. ..	காட்டுமன்னார் (செ.வ.).
35	இராமலிங்கம், டாக்டர் கே. பி.	இராசிபுரம்.
36	இராமலிங்கம், திரு. செ. ..	திருவிடைமருதூர்.

தொடர்எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும்.		தொகுதியின் பெயர்.
	(1)	(2)
37	இராஜசேகரன், திரு. வெ. ..	இராதாகிருஷ்ண நகர்.
38	இராஜாராம் நாயுடு, திரு. தெ. இரா.	தல்லி.
39	இராஜேந்திரன், திரு. எஸ். எஸ்.	ஆண்டிப்பட்டி.
40	இளையபெருமாள், திரு. எல்.	எழும்பூர் (செ.வ.).
41	ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், திரு. பி.	அம்பாசமுத்திரம்.
42	உகம்சந்த், திரு. எஸ். டி.	மதுராந்தகம்.
43	உச்சி, திரு. கே.	கூடலூர்.
44	உத்திராபதி, திரு. பொ. ..	திருத்துறைப்பூண்டி (செ.வ.).
45	உமாநாத், திரு. ரா. ..	நாகை.
46	கண்ணன், திரு. ம. ..	கண்டமங்கலம் (செ.வ.).
47	கணபதி, திரு. கே. ஆர். ..	சிதம்பரம்.
48	கணேசன், திரு. இ.	இடப்பாடி.
49	கணேசன், திரு. சி. ..	அச்சரப்பாக்கம் (செ.வ.).
50	கந்தசாமி, திரு. கா. வே.	கிணத்துக்கடவு.
51	கந்தசாமி, திரு. பி.	பொங்கலூர்.
52	கபாலி, திரு. டி. கே. ..	மைலாப்பூர்.
53	கருணாநிதி, டாக்டர், மு. ..	அண்ணாநகர்.
54	கருப்பசாமிப் பாண்டியன், திரு. வி.	பாளையங்கோட்டை.
55	கருப்பையா, திரு. இரா. ..	குளித்தலை.
56	கருப்பையா, திரு. ஏ. டி. ..	வால்பாறை.
57	கல்லன், திரு. கே.	உதகமண்டலம்.
58	கலிதீர்த்தான், திரு. சோ. ..	சங்கராபுரம்.
59	கலியமூர்த்தி, திரு. பெ.	மங்களூர் (செ.வ.).
60	நன்னிலம் கலையரசன், திரு. ஆ.	நன்னிலம் (செ.வ.).
61	காளிமுத்து, திரு. கா. ..	திருப்பரங்குன்றம்.
62	கிட்டப்பா, திரு. என். ..	மாயவரம்.
63	கிருஷ்ணசாமி, திரு. கா. கோ.	காங்கேயம்.
64	கிருஷ்ணசாமி, திரு. கே. ஏ. ..	ஆயிரம்விளக்கு.
65	கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. சா.	ஆண்டிமடம்.
66	கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி. ..	நெல்லிக்குப்பம்.
67	கிருஷ்ணராஜ், திரு. ஜி. ..	சேலம்-1.
68	கிருஷ்ணன், திரு. ரா. ..	வாசுதேவநல்லூர்.
69	குப்புசாமி, திரு. என். ..	மொரப்பூர்.
70	குப்புசாமி, திரு. கே... ..	ஒட்டன்சத்திரம்.
71	குப்புசாமி, திரு. செ. ..	வந்தவாசி (செ.வ.).
72	குமரி அனந்தன், திரு. ..	திருவொற்றியூர்.
73	குருசாமி, திரு. ப.	அந்தியூர் (செ.வ.).
74	அண்ணாதாசன், திரு. எம்.	திருவரும்பூர்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும்.	தொகுதியின் பெயர்
(1)	(2)
75 குலசேகர், திரு. ஏ. டி. ..	சிங்காநல்லூர்.
76 குலசேகரப் பாண்டியன், திரு. ந.	வாணியம்பாடி.
77 குழந்தைவேலு, திரு. ப. ..	உடுமலைப்பேட்டை.
78 கேசவ ஆதித்தன், திரு. சி...	திருச்செந்தூர்.
79 கோபால், திரு. சி.	சோளிங்கர்.
80 கோபாலகிருஷ்ணன், திரு. கா.	பெரியகுளம்.
81 கோபாலன், திரு. ஆர். டி. ..	கம்பம்.
82 கோமதி சீனிவாசன், திருமதி ..	வலங்கை. (செ.வ.).
83 கோவேந்தன், திரு. எம். ஆர்.	பேராவூரணி.
84 கோவைத்தம்பி, திரு. ..	பேரூர்.
85 சக்கரபாணி, திரு. ஆர். ..	பொன்னேரி
86 சங்கரய்யா, திரு. என். ..	மதுரை (கிழக்கு).
87 சட்டநாத கரையாளர், திரு. சி.	தென்காசி.
88 சண்முகம், திரு. இரா. ..	திருத்தணி.
89 சண்முகம், திரு. ஏ சி. ..	ஆரணி.
90 சத்தியமூர்த்தி, திரு. வ. ..	கடலாடி.
91 சந்திரசேகரன், திரு. ஏ. ..	சோழவந்தான்.
92 சபாபதி, திரு. சி. ..	அரூர் (செ. வ).
93 சமரசம், டாக்டர் கே. ..	காவேரிப்பட்டணம்.
94 சாகுல்ஹமீது, திரு. ஏ. ..	கடையநல்லூர்.
95 சாமிக்கண்ணு, திரு. தா. ..	செங்கம்.
96 சித்தன், திரு. என். எஸ். வி.	திருமங்கலம்.
97 சிதம்பரம், திரு. சி. த. ..	காரைக்குடி.
98 சிவசாமி, திரு. செ. ..	இளையான்குடி.
99 சிவஞானம், திரு. ந. ..	திருவோணம்.
100 சிவப்பிரகாசம், திரு. சி. ..	சேந்தமங்கலம் (செ.வ.)
101 சிவபெருமான், திரு. மு. ..	ஒமலூர்.
102 சிவராமன், திரு. எஸ். ..	சின்னசேலம்.
103 சின்னசாமி, திரு. எம். ..	கரூர்.
104 சின்னதுரை, திரு. ஏ. ..	மேல்மலையனூர்.
105 சின்னராசு, திரு. க. இரா.	கிருஷ்ணகிரி.
106 சின்னராஜ், திரு. எம். ..	தொண்டமுத்தூர்.
107 சுந்தரம், திரு. கே. ஆர். ..	குடியாத்தம்.
108 சுந்தரம், திரு. ப. ..	திருப்பத்தூர்.
109 சுந்தரம், திரு. மு.	ரிஷிவந்தியம்.
110 சுந்தரமூர்த்தி, திரு. ஆர்.	முகையூர்.
111 சுந்தரராஜ், திரு. நா. ..	திருமயம்.
112 சுந்தரராஜன், திரு. மு. ..	விருதுநகர்.
113 சுப்பிரமணியன், திரு. உ. ..	சிவகங்கை.
114 சுப்பிரமணியன், திரு. கே. எம். எஸ்.	போடிநாயக்கனூர்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும்.		தொகுதியின் பெயர்.
	(1)	(2)
115	சுப்பிரமணியன், திரு. மா.	திருவையாறு.
116	சுப்பிரமணியன், திரு. வி.	திருநாவலூர்.
117	சுப்பிரமணியன், திரு. ஜி. கே.	பவானிசாகர்.
118	சுவாமிநாதன், திரு. வி வி. ..	புவனகிரி.
119	செங்கோட்டையன், திரு. கு. அ.	கோபிசெட்டிப்பாளையம்.
120	செம்மலை, திரு. செ. ..	தாரமங்கலம்.
121	செல்லமுத்து, திரு. எம். ..	திருவாரூர் (செ.வ.).
122	செல்வராசன், திரு அ. ..	துறைமுகம்.
123	சென்னிமலை என்கிற கந்தசாமி, திரு. பூ. செ.	அரவக்குறிச்சி.
124	சேதுராமன், திரு. ஏ. எம்.	ஆற்காடு.
125	சொக்கலிங்கம், திரு. கே.	திருப்போரூர்.
126	சோமசுந்தரம், திரு. எஸ். டி.	பட்டுக்கோட்டை.
127	சோமு, திரு. என். வி. என்.	பூங்கா நகர்.
128	சௌந்திரராசன், திரு. கே. ..	திருச்சி-2.
129	டாக்டர் சௌரிராஜன், திரு. கே.	தி. நகர்.
130	தங்கமணி கவுண்டர், திரு. கே. எம்.	திண்டிவனம்.
131	தங்கராசு, திரு. ஏ. ..	குறிஞ்சிப்பாடி.
132	தங்கவேல்ராஜ், திரு. பி. எம்.	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ. வ.)
133	தங்கவேலு, திரு பி. ..	செயங்கொண்டான்.
134	தவசி, திரு. ஆர். ..	பரமக்குடி (செ.வ.).
135	தனபால், திரு ப.	சங்கரி (செ.வ.).
136	தனுக்கோடித்தேவர், திரு. கே.	முதுகளத்தூர்.
137	தாமரைக்கனி, திரு. இரா.	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
138	தியாகராசன், திரு. ஆர். ..	விருத்தாசலம்.
139	திருச்சி சௌந்திரராஜன், திரு. ஆர்.	ஸ்ரீரங்கம்.
140	திருநாவுக்கரசு, திரு. எஸ். ..	அறந்தாங்கி.
141	திருமாறன், திரு. பெ. ..	ஆலங்குடி.
142	திருமான், திரு.	ஏற்காடு (செ.வ.).
143	திருவேங்கடம், திரு. பெ. சு.	கலசப்பாக்கம்.
144	தீர்த்தராமன், திரு. ப. ..	பென்னகரம்.
145	துரைசாமி, திரு. பி. எஸ். ..	பர்கூர்.
146	துரைமுருகன், திரு.	ராணிப்பேட்டை.
147	துரைராமசாமி, திரு. ..	வெள்ளக்கோயில்.
148	துரைராஜ், திரு பி. ..	சங்கரநாயினார்கோவில் (செ.வ.).
149	தேவராஜ், திரு. வி. எம். ..	வேலூர்.
150	நடராசன், திரு. எஸ். ..	தஞ்சாவூர்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும்.	தொகுதியின் பெயர்.
(1)	(2)
151 நரசிம்மன், திரு. பூ. மு. ..	பள்ளிப்பட்டு
152 நல்லப்பன், திரு. தி. கா. ..	பெருந்துறை
153 நவநீதகிருஷ்ணபாண்டியன், திரு	ஆலங்குளம்
154 நாச்சிமுத்து, திரு. கே. பி. ..	மேட்டூர்
155 நாராயணசாமி, திரு. கே. ..	திருவண்ணாமலை
156 நாராயணன், திரு பி. ஜி. ..	பவானி
157 நெடுஞ்செழியன், டாக்டர் இரா	திருநெல்வேலி
158 நெடுமாறன், திரு. ப. ..	மதுரை (மத்திய)
159 பக்கீர் முகமது, திரு. இ. எஸ். எம்	கும்பகோணம்
160 பட்டாபிராமன், திரு. செ. ..	திருவள்ளூர்
161 பம்மல் நல்லதம்பி, திரு. ..	தாம்பரம்
162 பரமசிவ கவுண்டர், திரு. பி. என்.	பல்லடம்
163 பலராமன், திரு. இல. ..	போளூர்
164 பழனிசாமி, திரு. சு. ..	மேட்டுப்பாளையம்
165 பழனிமுத்து, திரு. சி. ..	ஆத்தூர்
166 பழனியப்பன், திரு. கு. ப. ..	விழுப்புரம்
167 பழனிவேல், திரு. என். ..	பழனி (செ வ)
168 பாண்டியன், திரு. பி. எச். ..	சேரன்மாதேவி
169 பாபு கோவிந்தராஜன், திரு	கடலூர்
170 பாபு ஜனார்த்தனன், திரு.	செய்யாறு
171 பாரமலை, திரு. க. ..	மானாமதுரை (செவ.).
172 பாலகிருஷ்ணன், திரு. ச. ..	மொடக்குறிச்சி
173 பாலகிருஷ்ணன், திரு. வி.	சிவகாசி
174 பாலசுப்பிரமணியன், திரு. க.	சீர்காழி (செ.வ.)
175 வேடசந்தூர் பாலசுப்பிரமணியன், திரு. வி. பி.	வேடசந்தூர்
176 பாலன், திரு. சு.	பெரம்பூர் (செ.வ.)
177 பாலுச்சாமி, திரு. ஏ. ..	சமயநல்லூர் (செ.வ.)
178 பிச்சை, திரு. எம்.	அருப்புக்கோட்டை
179 பிரபாகரன், திரு. ஜே.சி.டி.	வில்லிவாக்கம்
180 புருஷோத்தமன், திரு. து. ..	சைதாப்பேட்டை
181 பூங்காவனம், திரு. என்.ஏ.	காட்டாடி
182 பெரியசாமி, திரு. ஏ. ..	தாராபுரம் (செ.வ.)
183 பெரியசாமி, திரு.ரா. ..	தொட்டியம் (செ.வ.)
184 பெருமாள், திரு. என். ..	வரகூர் (செ.வ.)
185 பெருமாள், திரு.ரா.கு. ..	விளாத்திகுளம்
186 பொன்னம்மாள், திருமதி. ஏ.எஸ்.	நிலக்கோட்டை (செ,வ.)

	தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும்.	தொகுதியின் பெயர்.
	(1)	(2)
187	பொன்னுரங்கம், திரு. ப. ..	ராயபுரம்
188	பொன்னையன், திரு. சி. ..	திருச்செங்கோடு
189	மணி, திரு. டி.	விளவங்கோடு
190	மணிமாறன், திரு. ஆர். ..	திருப்பூர்.
191	மாணிக்கம், திரு. எம்.எஸ்.	வேதாரண்யம்
192	மாரிமுத்து, திரு. த. ..	குளத்தூர் (செ.வ.)
193	முகமது இஸ்மாயில், திரு. பி.	பத்மநாபபுரம்.
194	முசிறிப்புத்தன், திரு. ம. ..	திருச்சி 11
195	முத்துக்கிருஷ்ணன், திரு. சு.	கன்னியாகுமரி
196	முத்துசாமி, திரு. சு. ..	ஈரோடு
197	முத்துராமலிங்கம், திரு. இ.	ராதாபுரம்
198	முத்துவேல், திரு. என். ..	வானூர் (செ.வ.)
199	முத்தையா, திரு. இரா.	சேடப்பட்டி
200	முனிரத்தினம், திரு. இரா.சா.	கும்மிடிபூண்டி
201	முனுசாமி, திரு. மு.ப. ..	பாலக்கோடு
202	மூர்த்தி, திரு. ஜி.	பேரணாம்பட்டு (செ.வ.)
203	மொக்கையன், திரு. பி. ..	ராஜபாளையம் (செ.வ.)
204	யசோதா, திருமதி. டி. ..	ஸ்ரீ பெரும்புதூர் (செ.வ.)
205	ரகுமான்கான், திரு. அ. ..	சேப்பாக்கம்
206	ரங்கசாமி, திரு. ஆர். ..	சத்தியமங்கலம்
207	ரங்கசாமி, திரு. க. ..	உளுந்தூர்பேட்டை (செ.வ.)
208	ரமணி, திரு. கு.	கோயம்புத்தூர் (கிழக்கு)
209	ராமசாமி, திரு. எஸ்.என். ..	சாத்தான்குளம்
210	ராஜமாணிக்கம், திரு. எஸ்.கே.	முசிறி
211	ரெத்தினராஜ், திரு. எஸ். ..	குளச்சல்
212	வரதராஜன், திரு. என். ..	திண்டுக்கல்
213	(வெற்றிடம்)	
214	விசயலட்சுமி, செல்வி. வி. ..	வீரபாண்டி
215	வின்சென்ட், திரு. மி. ..	நாகர்கோவில்
216	விஜயசாரதி, திரு. எம். ..	அரக்கோணம் (செ.வ.)
217	விஜயபாலன், திரு. என். ..	பூம்புகார்.
218	விஜயரெகுநாத தொண்டமான்	புதுக்கோட்டை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும்.	தொகுதியின் பெயர்.
(1)	(2)
219 விஜயராகவன், திரு. பொ.	கிள்ளியூர்
220 விஸ்வநாதன், திரு. கோ. ..	அணைக்கட்டு
221 வீராசாமி, திரு. த.	ஒரத்தநாடு
222 வீரானம்பலம், திரு. க.வெ. ..	பேளூர்
223 வெங்கடசுப்பிரமணியம், திரு.ப.	காஞ்சி
224 வெங்கடரெட்டி, திரு. டி. ..	ஓசூர்
225 வெங்கடேசன், திரு. பி.எம்.	பெரணமல்லூர்
226 வெள்ளைச்சாமி, திரு. அ. ..	ஆத்தூர்
227 வேணுகோபால், திரு. த. ..	தண்டராம்பட்டு
228 வேலப்பன், திரு. சி.வி. ..	கபிலர் மலை
229 ஜகத்ரட்சகன், திரு. எஸ். ..	உத்திரமேரூர்
230 ஜான் வின்சென்ட், திரு.மு.	நாங்குனேரி
231 ஜெகதீசன், ஆனூர், திரு.பு.கோ.	செங்கல்பட்டு
232 ஜெயராமன், திரு.வே.இரா.	தேனி
233 ஹாஜா செரீப், திரு.கே.எஸ்.ஜி.	திருவல்லிக்கேணி
234 ஹேமச்சந்திரன், திரு.ஜே. ..	திருவட்டார்
235 மார்கரெட் எலிசபெத் பிலிக்ஸ், திருமதி.	நியமன உறுப்பினர்

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

1. மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்—அமைச்சர்.
2. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்—அமைச்சர்
3. மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே—அமைச்சர்.
4. மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது—அமைச்சர்.
5. திரு. ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி—தலைமை வழக்கறிஞர்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

திங்கட்கிழமை, 1981 பிப்ரவரி 9

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும்.

ஒருவருடைய உள்ளம் தூய்மையாக இருத்தல் அவர் செய்யும் செயல் தூய்மையாக இருத்தல் ஆகிய இரண்டும் அவர் மேற்கொண்டுள்ள பண்பாட்டின் தூய்மை காரணமாகவே அமையும்.

1. வினாக்கள்— விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

கள்ளக்குறிச்சி வட்ட அலுவலகக் கட்டிடம்.

*வினா எண். 241—திரு. எஸ். சிவராமன் : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கிழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கள்ளக்குறிச்சி வட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தில் கூடுதல் கட்டிடம் கட்ட 1971 ஆம் ஆண்டில் அனுமதி வழங்கப்பட்டதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், கட்டிடம் கட்ட காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன ?

(இ) கட்டிடம் கட்டும் வேலை எப்போது முடிவடையும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ), (ஆ), & (இ) கட்டிடம் கட்ட ஆணை பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

திரு. எஸ். சிவராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971 ஆம் ஆண்டு உத்தேசிக்கப்பட்டதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்தது. ஆகவேதான் இந்தக் கேள்வியை நான் கேட்டிருந்தேன். அப்படி இல்லையென்றால், எப்பொழுது கட்டிடம் கட்ட உத்தேசம் உள்ளது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை வட்டாட்சி அலுவலகம், மாவட்ட ஆட்சி அலுவலகம், கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலகம் ஆகியவை கட்டுவதற்காக முன்னால் எதை எடுத்துக் கொள்வது, பின்னால் எதை எடுத்துக் கொள்வது என்று முறைப்படுத்தி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அது வரும் ஆண்டில் யோசிக்கப்படும். இதற்கு முன்னால், அதைக் கட்ட உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

சித்த மருந்துகள் மீதான விற்பனை வரி.

* வினா எண். 242—திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா

(அ) சித்த மருந்து உற்பத்தி செய்பவருக்கு விற்பனை வரி 8 சதவீதம் போட்டிருப்பதைக் குறைக்க அரசிடம் ஆலோசனை ஏதாகிலும் உள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தினுடைய பழம் பெரும் வைத்திய முறையிலே, சித்த வைத்தியம் பண்டைய காலத்திலிருந்து நடந்து வருகிற தொழிலாகும். அதே நேரத்திலே, கை முறையிலே செய்கின்ற தொழில். பட்டை வேர் போன்ற நாட்டுப் பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு செய்கிறார்கள். கையினாலே செய்யப்படுகின்ற இதர சிறு தொழில் பொருட்களுக்கு வரி விலக்கு அளிப்பது போல் இதற்கும் வரி விலக்கு அளிக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலிலே சித்த மருந்துகளுடைய விலை குறைவாகத்தானிருக்கிறது. அல்லோபதியினுடைய மருந்துகளை விட இதன் விலை குறைவாகத்தானிருக்கிறது. இதிலே வரி விலக்குக் கொடுப்பதால் சௌகரியம் இல்லையென்ற காரணத்தினால், அரசு இந்த வரியைத் தள்ளுபடி செய்யும் எண்ணத்தில் இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, சித்த மருந்து உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு விற்பனை வரி தேவையான அளவு குறைவாக இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். சித்த மருந்து உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு வரி விலக்குச் சலுகையை மீண்டும் வழங்குவதற்கு அரசு ஆலோசனை செய்ய முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அதனால் அரசுக்கு ரூ. $10\frac{1}{2}$ இலட்சம் வருமானம் வருகிறது. அதைக் குறைப்பதாலோ, அல்லது நீக்குவதாலோ, எந்தவிதமான லாபமும், யாருக்கும் இருக்காது, சௌகரியம் இருக்காது என்பதாலே அதைக் குறைக்கின்ற எண்ணத்தை அரசு இப்போது பரிசீலிக்கவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, சித்த வைத்தியம், ஆயுர்வேத வைத்தியம் போன்ற நமது நாட்டு வைத்திய முறைகளுக்கு, உள்நாட்டு வைத்திய முறைகளுக்கு மிகப் பெரிய போட்டியாக ஆங்கில வைத்திய முறை இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அறிவாரா? அந்த முறையில், ஏற்கனவே வரி இல்லாமல் இருந்த சித்த வைத்திய முறைக்கும், ஆயுர்வேத வைத்திய முறைக்குமான மருந்துகளுக்கு வரியே போடாமல், அந்த வைத்திய முறையை வளர்க்க உதவி செய்வார்களா என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த வைத்திய முறைகளை வளர்ப்பதற்காக அரசு பல்வேறு வசதிகளைச் செய்து, உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் வரி விதிப்பதற்கும் அது வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லையென்பதாலே தான் அதுபற்றி அரசு யோசிக்கவில்லையென்று தெரிவித்துள்ளேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மற்ற மாநிலங்களில் அந்த முறை இல்லை. மேலும் அந்த மருந்துகளை உற்பத்தி செய்கின்ற மருத்துவர்கள் சாதாரண

கிராமவாசிகள். அவர்கள் இந்த விற்பனை வரியை கணக்கிட்டு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு பழக்க மில்லாத காரணத்தால் பல கஷ்டங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படு கிறது. அதிகாரிகளால் பல தொல்லைக்கு ஆளாக்கப்படுகி றார்கள். அதில் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் அதிகம் இல்லை யென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிகம் வருமானம் இல்லாதபோது சித்த மருந்துகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து தள்ளுபடி செய்து கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : சிறுதுளி பெரு வெள்ளம் என்பதுபோல 10 இலட்சம் வருமானம் வருகின்றது. அதைக் கொண்டு சிறிது சிறிதாக நன்மை செய்ய வேண்டும். அதிகமென்று சொல்லவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, இந்த சித்த வைத்தியத்திலே யாரும் இதுவரைக்கும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அதிகாரிகளால் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்று எந்தவிதமான தகவலும் இல்லை. அப்படி இருந்தால் அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சித்த மருந்துகளுக்கு வெளி மாநிலங்களில் இரண்டு சதவீதம் விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. அந்த அளவிற்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே விற்பனை வரியிலிருந்து முழுவதுமாக ரத்து செய்யாவிட்டாலும், விற்பனை வரியைக் குறைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, வெளிமாநிலங்களுக்கு அனுப்புவதில் சங்கடம் இருப்பதாக அரசுக்குத் தகவல் இல்லை. அவ்வாறு இருந்தால் அதைத் தடுக்க எல்லாவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு விதமான வரிகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. நான் கேட்பது மற்ற மாநிலங்களுக்கு இரண்டு சதவீதம் இருப்பதுபோல இங்கும் வசூலிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தகவல் இல்லை. இருந்தால் பரிந்துரை செய்து ஆவன செய்கிறேன்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சித்த மருந்து தயாரிக்கும் தயாரிப்பாளர்கள் எந் தெந்த மூலப்பொருள்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்? அவர் களுக்கு அந்த மூலப்பொருள்களை வழங்க இந்த அரசு பரிசீ லனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இக் கேள்வி விற்பனை வரி பற்றியது...

1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சித்த வைத்திய மருந்துகள் விலைக் குறைப்பு பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிக விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. சித்த வைத்திய சங்கத்தின் சார்பாக அரசுக்கு வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அரசு அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுமா? பரிசீலனை செய்து பரிந்துரை செய்யுமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, சித்த வைத்தியத்தை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசு எல்லா விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கும். வரி போடப்படுவதினாலேயே வளர்ச்சி பாதிக்கப்படுமானால், அதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அல்லோபதி முறையைவிட சித்தா முறை நல்லமுறையில் இருப்பதாக அந்த முறையில் சிகிச்சை பெறுபவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த முறைக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கும் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு—அந்த முறையில் அதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களான சில மூலிகைகளை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் மருந்துகள் தயாரிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசு ஊக்கம் கொடுத்து சித்தா துறை முன்னேறுவதற்கு வசதியாக இந்த விற்பனை வரியை நீக்குவதனால் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு வருமான இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதையும் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே தெரிவித்து விட்டேன். பத்தரை இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று தெரிவித்து விட்டேன். வரி போடுவதினாலேயே சங்கடம் ஏற்படுமானால் நிச்சயமாக இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொடிய வியாதிகளைத் தீர்க்கக்கூடிய மருந்துகள் சித்த மருத்துவத்தில் உள்ளன. ஆனால் ஆஸ்பத்திரியில் போதுமான அளவிற்கு மருந்துகள் இல்லை. ஆஸ்பத்திரியில் சித்த மருத்துவ முறையில் சிகிச்சை செய்து கொள்வதற்கு மக்கள் 100 பேர், 150 பேர்கள் என்று கியூவில் நிற்கின்றார்கள். மருந்துகள் கிடைக்காததினால் தடை ஏற்படுகிறது. அந்தத் துறைக்கு மானியம் கொடுக்க அரசு முன்வருமா? விற்பனை வரியை ரத்து செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சித்த மருத்துவம் வளர்வதற்கு எல்லாவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படும். வரி போடுவதினாலே கஷ்டம் என்றால் அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 9

பூச்சி மருந்து, உரங்கள் மீதான விற்பனை வரி.

*வினா எண் 243—திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பூச்சி மருந்து, உரங்கள் முதலியவைகளுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கும் உத்தேசம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இல்லை.

[முற்பகல் 9–10]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவரவர்களே, இரசாயன உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் ஆகியவைகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரியினால் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது? தமிழக அரசினால் இந்த வரியை விலக்க முடியவில்லை என்றால் மத்திய அரசிடம் மானியம் வாங்கி இதற்கு வரி விலக்கு அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட வரியினால் வருமானம் 40 இலட்சம் ரூபாய்; மற்ற இரசாயன உரங்கள் வரியிலிருந்து அரசுக்குக் கிடைப்பது 5 கோடி ரூபாய். விவசாயிகளுக்கு அரசு பலவித நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த வரியைக் குறைக்கும் எண்ணமோ, ரத்து செய்யும் எண்ணமோ அரசுக்கு இல்லை.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்தப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து, உரங்கள் மீது மத்திய அரசு விதித்திருக்கிற வரி எத்தனை சதவீதம்? மாநில அரசு விதித்திருக்கிற வரி எத்தனை சதவீதம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஆயத்தீர்வை $3\frac{1}{2}$ சதவீதமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவரவர்களே, பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டதினால் அதிலிருந்து அரசுக்கு ஆண்டுக்கு 40 இலட்சம் ரூபாய்தான் வருமானம் என்று சொன்னார்கள். இந்த 40 இலட்சம் என்பது அவ்வளவு பெரிய தொகையாக இல்லாத காரணத்தால் மத்திய சர்க்காரை எதிர்பாராமல் விவசாயிகளுக்கு 40 கோடி ரூபாய் 50 கோடி ரூபாய் என்று சலுகை அளித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த அரசு இந்த $3\frac{1}{2}$ சதவீதம் வரியை 2 சதவீதமாகக் குறைக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, நீண்டகாலமாக 1965 லிருந்தே இந்த வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் இதுவரையில் இல்லை. எத்தனையோ பொருட்களுக்கெல்லாம் வரி விதிக்கப்பட்டு அல்லது வரி உயர்த்தப்பட்டிருந்தாலும் இந்த அரசு இவைகளுக்கு உயர்த்தாமல் அப்படியே வைத்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற உணவுப் பொருட்கள் மீது இந்த அரசு வரியே விதிக்கவில்லை. ஆகையால் இப்போது போடப் பட்டிருக்கிற வரியை நீக்குவதற்கோ, குறைப்பதற்கோ அரசுக்கு எண்ணம் இல்லை.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, அரசு தொடர்ச்சியாக தன்னுடைய கொள்கையிலே சிறு விவசாயிகள், குறுநில விவசாயிகள் ஆகியோருக்கு உதவி செய்வது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்போல இந்தப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்திலும் இப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு கஷ்டங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், சலுகை அளித்து அல்லது வரி விதிக்காமல் இந்த அரசு பார்த்துக் கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து விற்பனையைப் பொறுத்தவரை யில் அது பெரிய விவசாயிகளுக்கு விற்கப்படுகிறதா அல்லது சிறிய விவசாயிகளுக்கு விற்கப்படுகிறதா என்று கண்டறிவது கஷ்டம். பெரிய விவசாயிகள் சிறு விவசாயிகளிடம் பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கிச் செல்வார்கள் என்பது உங்கள் அனைவருக் கும் தெரியும். ஆகவே அத்தகைய தவறுகள் நடக்காமல் இருக்க பெரிய விவசாயி, சிறிய விவசாயி என்று பார்க்காமல் எல்லோருக் கும் ஒரேமாதிரியாக விற்பனை செய்யப்படுகிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, இந்த உரத் தினுடைய விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இந்த மாதம் 1—ம் தேதியிலிருந்து டன் ஒன்றுக்கு 150 ரூபாய் ஏறியிருப்பதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இப்படி விலை ஏறுகிற காரணத்தால் ஏற்கெனவே விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்தின் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்த இந்த அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது விற்பனை வரியைப் பற்றியது, அடுத்து வினா எண் 244.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1981 பிப்ரவரி 9

வத்தலக்குண்டு பகுதியில் வெடி விபத்து.

*வினா எண் 244—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன், திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா

(அ) கடந்த (1980) ஆகஸ்ட் மாதம் கடைசி வாரத்தில் வத்தலக்குண்டில் ஏற்பட்ட வெடி விபத்தில் மரணமடைந்தவர், காயமடைந்தவர் எத்தனை பேர்?

(ஆ) பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், அவர்தம் குடும்பங் களுக்கும் அரசு அளித்த உதவித் தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: (அ) 1980 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் கடைசி வாரத்தில் வத்தலக்குண்டில் ஏற்பட்ட வெடி விபத்தில் மரணமடைந்தவர் 42 பேர். காயமடைந்தவர்கள் 60 பேர்.

(ஆ) பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், அவர்தம் குடும்பங் களுக்கும் முதல்வரின் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 2,11,000 நிவாரணமாக வழங்கப்பட்டது. இது தவிர, பிரதமரின் தேசிய நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 66,000 நிவாரணமாக வழங்கப் பட்டது. அது பற்றிய விவர அறிக்கை ** ஒன்றும் அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, வெடி விபத்து சம்பந்தப்பட்ட இடத்திலே எவ்வளவு மதிப்புள்ள வெடிப் பொருட்கள் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன ? பதுக்கி வைத் திருந்த வியாபாரிகள்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதை அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, அவர்கள்மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு, வழக்குமன்றத் திலே வழக்கு இருக்கிற காரணத்தால் அதுபற்றிய முழு விவ ரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர் களே, வத்தலக்குண்டில் ஏற்பட்ட இந்த பயங்கரமான வெடி விபத்து ஏன் ஏற்பட்டது என்பதைக் கண்டறிந்து அதற் குரிய சரியான விவரமான அறிக்கை இங்கே வைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

**130–132-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற் றுள்ளது.

1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஏன் ஏற்பட்டது என்பதைக் கண்டறிந்துதான் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்தவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கின்றது. வழக்கு நீதிமன்றத்தில் இருக்கின்றது.

திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான் : தலைவரவர்களே, இந்த விபத்தினால் எவ்வளவு சேதம் ஏற்பட்டது என்கின்ற விவரம் அரசுக்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, சேதம் எவ்வளவு என்ற புள்ளிவிவரத்தைப் பார்ப்பதை விட எவ்வளவு பேர்கள் உயிரிழந்து இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கிட்டு அரசு அதற்கு ஆவன செய்திருக்கின்றது. மேலும் விபத்து நடந்த உடனே அந்த இடத்திற்கு அமைச்சர்கள் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள் என்பதும் மருத்துவமனைக்கும் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள் என்பதும் உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அரசைப் பொறுத்தவரையிலே இவ்வாறு விபத்திலே இறந்துவிட்டவர்களின் குடும்பத்திற்கு கொடுக்கின்ற நஷ்ட ஈடு அக்குடும்பத்திலே நான்குபேர் இறந்திருந்தாலும் இறந்துவிட்ட ஒருவரை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அக்குடும்பத்திற்கு உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆகவே நான்கு பேர் இறந்திருந்தால் அந்த நான்கு பேரையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்தவாறு அக்குடும்பத்திற்கு உதவி செய்ய அரசு முன்வருமா ? இப்போது 5 ஆயிரம், ரூ. 2 ஆயிரம் என்றெல்லாம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டாலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இறந்திருந்தாலும் அக்குடும்பத்திற்கு மொத்தமாக ஒரு ஆள் இறந்துவிட்ட கணக்கின் அடிப்படையிலேதான் கொடுக்கப்படுகின்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, விபத்து நடந்து அதனால் இறந்துவிட்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாணையில் இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இருந்தாலும் நாங்கள் 5 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் என்றெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். மேலும் நான் அவை முன் வைத்திருக்கின்ற அறிக்கையினை முழுவதும் படித்தால் கேள்வி கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாத அளவுக்கு எல்லா விவரங்களும் அதிலே இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட ஒரு வெடி விபத்து ஏற்பட்டதற்குப் பிறகும் கூட சிலர் வெடி மருந்துகளை லைசன்சு இல்லாமல்

விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, லைசன்சு இல்லாமல் வெடி மருந்து வைத்திருப்பவர்கள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது. ஆனால் அப்படி எங்கேயாவது யாராவது வைத்திருக்கின்றார்கள் என்ற தகவலைக் கொடுத்தால் அவர்கள்மீது நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, சில வியாபாரிகள் ஒரு சிலவெடிமருந்துக்களுக்குரிய லைசன்ஸை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு பல வெடி மருந்துகளை விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகவும் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நேர்கின்றன. மேலும் நடந்த இச்சம்பவத்தில் 46 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மொத்தமாக 2 இலட்சத்து 11 ஆயிரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது மிகக் குறைந்த அளவு. ஆகவே மீண்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை அக்குடும்பத்தினருக்கு கொடுக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஆயிரம் ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று அரசாணையில் இருக்கின்றது. ஆனால் நாங்கள் 5,000, 10,000 என்றெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். மேலும் மாநில அரசு கொடுத்தது 5,000 என்றால் மத்திய அரசும் ஆயிரம் கொடுத்திருக்கின்றது. ஆகவே சிலருக்கு 6,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல, இறந்துவிட்டவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு படிப்பதற்கும், மற்றும் பல காரியங்களுக்கும் உதவி செய்யப்படுகின்றது. ஆகவே நான் அவையிலே வைத்திருக்கின்ற விவரமான அறிக்கையைப் படித்தாலே கேள்வி கேட்பதற்கு இடமில்லாமல் எல்லா விவரங்களையும் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, இந்த வெடி விபத்துக்குப் பிறகு விவசாய காரியங்களுக்குப் பயன்படுகின்ற தோட்டாக்களின் விலையை எல்லாம் வியாபாரிகள் ஏற்றிவிட்டார்கள், ஏன் இவ்வாறு விலையை ஏற்றிவிட்டீர்கள் என்று கேட்டால் அரசாங்கம் அனுமதிப்பதில்லை என்று சொல்லி ஏராளமான பணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். ஆகவே அதைக் கட்டுப்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, அரசுக்கு அப்படிப்பட்ட தகவல் வரவில்லை. யாராவது அப்படி விலையை ஏற்றி விற்கிறார்கள் என்று அவர்களுடைய பெயரைக் கொடுத்தால் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேதாரண்யம் புகையிலை உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

*வினா எண். 245—திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு—சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வேதாரண்யம் புகையிலை உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் நிதி நெருக்கடி நிலையில் இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அதைப்போக்க அரசிடம் மானியம் ஏதும் கோரப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) மானியம் கொடுக்கும் உத்தேசம் ஏதும் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) & (ஆ) ஆம்.

(இ) கூட்டுறவுப் பதிவாளர் சங்கத்திடமிருந்து திட்டவட்டமான கோரிக்கைகள் கேட்டுள்ளார். வரப்பெற்றதும் அவை பரிசீலிக்கப்பட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[முற்பகல் 9-20]

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேதாரண்யத்திலேதான் அதிகமான அளவில் புகையிலை விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் கூட்டுறவுத் துறை சங்கத்திற்கு நிதி உதவி செய்யாததின் காரணமாக அவர்கள் தனியார்களிடத்திலே சென்று அதிகமான அளவு வட்டி வீதத்தில் பணம் பெற்று விவசாயம் செய்தும், நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக உற்பத்தி செய்த புகையிலையை பாதி விலைக்கு விற்று கடனை அடைக்கும்போதும் மறுபடியும் கடனாளிகளாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு பரிசீலித்து அவர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்குகிற வகையில்....

(மணியடிக்கப்பெற்றது.)

[1981 பிப்ரவரி 9

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேண்டுகோள் என்ற முறையில் பேசக் கூடாது. கேள்வியைச் சுருக்கமாகக் கேளுங் கள்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : அரசு அதை விரைவில் பரிசீ லனை செய்து அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு நிதி உதவி வழங்கி, அந்த விவசாயிகளை பாதுகாக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேர வைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பகுதியிலே உற்பத்தியாகிற புகையிலையை பொறுத்தவரைக்கும் கிட்டத்தட்ட 25 சத வீதம் கூட இந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக கொள்முதல் செய்யப் பெறுவதில்லை என்ற தகவல் அரசுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. அப்படி இச்சங்கம் அதனை கொள்முதல் செய்தாலும்கூட அதை மீண்டும் விற்பனை செய்கிறபோது நஷ்டம் பெருமளவில் ஏற் படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த வகையில் அங்கே தனி யார்களின் டாமினேஷன் இருப்பதாகச் சொல்லப்பெறுகிறது. அதை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமானால், புகை யிலை தூள் பொட்டணம் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்கப் பெறுமானால், இச்சங்கத்தின் மூலமாக கொள்முதல் அதிக அள வில் செய்து, நல்ல விற்பனைக்கு வெளியே விற்று சங்கமும் லாபம் ஈட்ட முடியும். அந்த வகையில் இச்சங்கத்தைச் சேர்ந்த வர்கள் யாரேனும் முன்வருவார்களேயானால், அத்தொழிற் சாலை அமைக்கும் பணிக்கு உதவும் வகையில் அரசு பரிசீலிக் கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேதாரண்யம் புகையிலை உற்பத்தியாளர்கள் சங்கம் தற்போது நெருக்கடியான நிலையில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர் களே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அந்தச் சங்கத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் தற்போது என்ன நிலையில் இருக்கி றார்கள் ? அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்யப் பெறுகிறதா இல்லையா ? அல்லது அவர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்களா ? என்பதை தெரிவிப்பதோடு, அறிக்கை கேட்டுள்ளதாக கூறினார் களே, அரசாங்கம் கேட்டுள்ளதா ? அல்லது கூட்டுறவுச் சங் கம் விவசாயிகளை கேட்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேர வைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தச் சங்கத்திலே பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்கள் பிரச்னை மட்டும் அல்ல, அந்தச் சங்கத்திலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கிற விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற புகையிலைக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் அனைவரும் கஷடப்பட நேரிடும். அந்த அளவு தனியார் டாமி

1981 பிப்ரவரி 9

னேஷன் இருக்கிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்னைகளை நீக்கக் கூடிய முறையில் வழி வகை காண வேண்டும் என்றால் புகையிலை தூள் பொட்டணம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை அமைத்தால் ஏற்படும் என்கிற செயற்குறிப்பும் இருப்பதாகச் சொன்னேன். அப்படி ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படுமேயானால், விவசாயிகளின் உற்பத்திப் பொருளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும், சங்கமும் நஷ்டம் அடையாது, தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல ஊதியம் கிடைக்கும் என்கிற அடிப்படையில் தான் அரசு இதைப் பரிசீலிக்கும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் பதிவு செய்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளே எடுக்க முன்வருவார்களேயானால் அரசு அதற்கு நிதி உதவி அளிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படும். மற்றும் பல காரணங்களினாலும் அரசு அதைப் பரிசீலிக்கும்.

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேதாரண்யம் பகுதியிலே இருக்கிற புகையிலை உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தற்போது எத்தனை பேர் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள், அந்தச் சங்கத்தினுடைய மூலதனம் என்ன? இதிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற பணியாளர்கள் எவ்வளவு பேர்? இப்பொழுது அதன் நிதி நிலைமை எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச்சங்கத்திலே 760 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். 71,650 ரூபாயை அவர்கள் மூலதனமாக இச் சங்கத்தில் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அரசு இதில் 25,000 ரூபாய் மூலதனம் செலுத்தியிருக்கிறது. 1975-76 நீங்கலாக, 77-லிருந்து 80 வரை தொடர்ந்து இச்சங்கம் நட்டத்திலே தான் இடங்கிக் கொண்டு வருகிறது.

மதுராந்தகத்தில் புதிய நீதிமன்றங்கள்.

*வினா எண் 246 திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா?

(அ) செங்கற்பட்டு மாவட்டம் மதுராந்தகத்தில் முன்சீப் கோர்ட்டு அல்லது சப்-கோர்ட் அமைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்பொழுது அமைக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மதுராந்தகம் தாலூகா பெரிய தொரு தாலூகா. அந்தத் தாலூகாவில் 450 கிராமங்களில் ஏழை மக்கள், ஏழை விவசாயிகள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் வழக்கு கள் நடத்த செங்கல்பட்டு செல்ல வேண்டியிருப்பதால் இந்தப் பிரச்னையை மீண்டும் அரசாங்கம் அனுதாபத்தோடு பரிசீலிக்கு குமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : நீதிமன்றங்கள் அதிகார வரம்புக் குழு இதுகுறித்து பரிந்துரை செய்யவில்லை. காரணம், மதுராந்தகம் பகுதியிலிருந்து ஏற்கனவே செங்கைப் பகுதிக்கு சென்றுகொண்டிருக்கிற வழக்குகளுக்கு தனியாக ஒரு துணை நீதிமன்றம் அங்கே அமைப்பதற்கு ஏற்றளவிற்கு சாத்தியக் கூறு இல்லை என்ற குறிப்பினை உயர்நீதிமன்றம் அரசுக்கு தந்தி ருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் இது தற்போது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியதில்லை.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மதுராந்தகத்திலிருந்து செங்கல் பட்டு செல்லவேண்டுமென்றால் மதுராந்தகம் தாலூகா கடைக் கோடியில் இருப்பவர்கள் நாற்பது மைல்கள் செல்ல வேண்டி யிருப்பதால் பல வழக்குகள் கோர்ட்டுக்குப் போகாமலேயே கிரா மங்களிலே மிராசுதாரர்கள் சொல்வதற்குட்பட்டு நடக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே மதுராந்தகத்தில் ஒரு சப்கோர்ட் அமைக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்களிட மிருந்து கோரிக்கைகள் வந்துள்ளனவா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : 1973 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட அதிகார வரம்புக் குழு இதை பரிந்துரை செய்ய வில்லை. ஆனால் ஆண்டுகள் பல தற்போது ஆகிவிட்டதால் அந்தப் பகுதியிலிருந்து வருகிற வழக்குகளின் எண்ணிக்கையை வேண்டுமென்றால் மீண்டும் ஆய்ந்து அதன் அடிப்படையில் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்பதை உயர் நீதிமன்றத்தோடு கலந்து அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

சென்னையில் உள்ள கொத்தவால்சாவடி.

*வினா எண். 247—திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா ?

சென்னையில் உள்ள கொத்தவால் சாவடியை வேறு இடத் திற்கு மாற்றும் திட்டம் தற்போது எந்நிலையில் உள்ளது—

[1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தற்சமயம் கொத்தவால் சாவடியில் இயங்கி வரும் மொத்த வியாபாரத்தலத்தை சென்னை நகர எல்லைப்புறத்தில் கோயம்பேடு கிராமத்தில், பூவிருந்தவல்லி நெடுஞ்சாலையை ஒட்டிய வரையறுக்கப்பட்ட இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு ஒரு திட்டத்தை சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சிக் குழுமம் தயாரித்து அனுப்பியது. அத்திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. சு. பாலன் : ஏற்கனவே சென்னை மாநகராட்சி கொத்தவால்சாவடியை கேசவ பிள்ளை பூங்காவில் அமைக்க வேண்டுமென்று அதற்காக முன்னாள் அரசு அடிக்கல் நாட்டு விழாவும் நடத்தி இருக்கிறார்கள். தற்போது அந்த இடத்தை வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் இந்த கொத்தவால் சாவடி பூந்தமல்லிக்குப் போகுமானால் இங்கே வேலை செய்கிற நபர்களுக்கு காய்கறிகள் வாங்க அதிக தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இந்த ஏற்பாட்டிற்கு வியாபாரிகள் உள்ளிட்டு எல்லோரும் ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள். இங்கே ரீட்டேல் டீலர்ஸ் வியாபாரம் செய்வார்கள். அங்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் போன்றவர்கள் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : எங்களைப் போன்று கிராமங்களில் இருந்து வருகிறவர்களுக்கு இந்த கொத்தவால் என்ற வார்த்தையே புரியமாட்டேன் என்கிறது. ஆதலால் இந்தப் பெயரை மாற்றி இனிமேல் வருகிற இடத்திற்கு பெயர் வைக்கும்போது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரில் அது மாற்றப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இது பற்றியும் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. என. கிட்டப்பா : சென்னையில் உள்ள கொத்தவால் சாவடியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றும் திட்டம் தற்போது எந்நிலையில் உள்ளது என்பது கேள்வி. விவர அறிக்கை தனியே வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று இதில் இருக்கிறது. விவர அறிக்கை யாருக்கும் வைக்கப்படவில்லை, குறிப்பாக எனக்கு வைக்கப்படவில்லை,

[1981 பிப்ரவரி 9

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்று விவரஅறிக்கை இந்த வினாவிற்கல்ல. வினா எண் 244-க்கு ஒரு குறியிடப்பெற்று அந்தக் குறியின்படி விவர அறிக்கை தனியே வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று போடப்பட்டுள்ளது எனவே, அந்த இரண்டையும் சேர்த்து படித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : இந்த கொத்தவால் சாவடியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றும் திட்டத்திற்கு, எவ்வளவு தொகை அந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது ? அது எப்போது முடிவடையும் ? அப்படி கொத்தவால் சாவடியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றும்போது தற்போது கொத்தவால் சாவடியில் வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவருக்கும் புதிய இடத்தில் இடம் கிடைக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தனிக் கேள்வி போடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : இந்த கொத்தவால் சாவடியைப் பொறுத்து அங்கே போக்குவரத்து நெருக்கடியும் சுகாதாரக் கேடும் இருப்பதால் அதை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும். என்று எவ்வளவோ முறை இந்த மன்றத்தில் விவாதித்திருக்கிறோம். ஆகவே அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து எப்போது இது மாற்றப்படும் என்பதை அறிவிக்க இயலுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : விரைவில் மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

[முற்பகல் 9-30].

திரு. என். பழனிவேல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கொத்தவால் சாவடி தமிழ் நாடு முழுவதிலும் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிந்த முக்கியமான இடம். அதிலே சுகாதாரக் கேடுகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்திற்காக அதை மாற்றுவது என்பது சரியல்ல. அந்தச் சாவடியிலே சுகாதார வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அந்தக் கொத்தவால் சாவடியை அபிவிருத்தி செய்தால், அந்தப் பகுதி வியாபார மக்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். அதைச் செய்ய அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினருடைய கருத்துக்கு யாரிடத்திலிருந்தும் ஆதரவு இல்லை. அது சரியான யோசனையும் இல்லை.

ஈரோடு நகரில் பாதாள சாக்கடை அமைப்புத் திட்டம்.

*வினா எண் 248— திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) ஈரோடு நகரத்திற்கு பாதாள சாக்கடை அமைக்கும் திட்டம் உண்டா ?

(ஆ) ஆம் எனில், எந்த ஆண்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்?

1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ் இராகவானந்தம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) ஆய்வுப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. 1982-ல் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் எத்தனை கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் தயாரிக்கப்படுகிறது ? எந்த ஆண்டு முடிவு அடையும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது உத்தேச மதிப்பீடு மீது அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இத்திட்டம் செயலுக்கு 1982 ஆம் ஆண்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம்.

உசிலம்பட்டிக்கு குடிநீர் வழங்கு திட்டம்.

*வினா எண் 249— திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) உசிலம்பட்டி நகரத்திற்கு வைகை நதியிலிருந்து குடிநீர் கொண்டு வரும் செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில் மேற்படி செயற் குறிப்பு எப்போது நடைமுறைக்கு வரும் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) உசிலம்பட்டி பேரூராட்சிக்கு வைகை நதியிலிருந்து குடிநீர் கொண்டு வரும் திட்டத்திற்கு அரசு ஜனவரி 1980-ல் ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

(ஆ) செயலாக்கத்திலுள்ள இத்திட்டம் மார்ச் 1982-ல் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்படலாம்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, இதற்காக எவ்வளவு ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 9

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் ரூ. 56.35 இலட்சத்தில் அமைக்கப்படும். பராமரிப்புச் செலவு ரூ. 1.65 இலட்சம்.

திரு. இரா. முத்தையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உசிலம்பட்டிக்கு வைகை நதியில் இருந்து தண்ணீர் கொடுக்கும் திட்டம் 1979 ஆம் ஆண்டிலேயே தொடங்குவதாக இருந்தது. காலதாமதம் ஏன் என்று தெரியவில்லை. 1982 வரையில் காத்து இருக்காமல், வரும் நிதியாண்டிலேயே எடுத்துக் கொள்ள அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இத்திட்டம் செயலாக்கத்தில் உள்ளது. 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திற்குள் முடிவு அடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, வைகை நதியில் இருந்து உசிலம்பட்டிக்குக் குடிநீர் கொண்டு வரும் திட்டத்தால் இடையில் உள்ள கிராமங்களுக்கும் பயன் கிடைக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, அதைப்பற்றிய விவரமான தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

ஆயக்குடி பேரூராட்சிக்கு குடிநீர் வழங்கு திட்டம்.

*வினா எண் 250—திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) பழனி வட்டம் ஆயக்குடி பேரூராட்சிக்கு வரதமா நதி அணையிலிருந்து குடி நீர் கொண்டு வரும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது ?

(ஆ) இந்த ஆண்டுக்குள் அத்திட்டம் நிறைவேற்றித் தரப் படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) செயலாக் கத்திலுள்ளது.

(ஆ) மார்ச் 1982-க்குள் முடிவுறும் என எதிர் பார்க்கப் படுகிறது.

1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆயக்குடி குடிநீர் திட்டத்திற்கு ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. சென்ற 6 மாதத்திற்கு முன்பு அடிக்கல் நாட்டு விழா நடைபெற்றது. ஆனால் இது வரையில் வேலை ஒன்றும் துவங்கப்படவில்லை. சென்ற நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் எனக்கு வந்த கடிதத்தில் 12.75 லட்ச ரூபாய் அந்தத் திட்டத்திற்காக செலவு செய்யப்பட்டது என்று தகவல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்திற்காக அந்தச் செலவு செய்யப்பட்டது என்கிற விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்க முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இது வரையில் அதற்காக கிட்டத்தட்ட 13 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, அங்கே சுமார் 13 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் சொல்கிறார்கள். அந்த ஊர் என்னுடைய சொந்த ஊர். அங்கே எந்த வேலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அது குறித்த விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் அளிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது வரையில் சுமார் 13 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திற்குள் முடிவு அடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குடிநீர்த்திட்டமாக இருந்தாலும், பாதாளச் சாக்கடை திட்டமாக இருந்தாலும், உத்தேசிக்கப்படுகிறது என்றுதான் சொல்கிறார்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 13 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்.

கோட்டயடி கால்வாய்

*வினா எண் 251—திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) கன்னியாகுமரி தொகுதி புத்தனாறு சானலில் உள்ள கோட்டயடி கால்வாய் ஏற்படுத்த பல இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தும், பாசன வசதிக்கு பயன்படாமல் உள்ளதா?

(ஆ) இதற்கு நிவாரணம் காண என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

[1981 பிப்ரவரி 9

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) மற்றும் (ஆ) : கோட்டயடி கால்வாய்த்திட்டம் முடிக்கப்பட்டு ஆயக்கட்டு முழுவதற்கும் போதுமான தண்ணீர் கிடைத்தபோதிலும், ஆயக்கட்டுத்தாரர்கள் இத்திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி தங்கள் நிலங்களை நன்செய் நிலங்களாக மாற்றாமல் உள்ளனர். நன்செய் பயிர் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயை விட தற்போது பயிரிடப்படும் தென்னை மிகுந்த வருவாயைத் தருவதாலும் மற்றும் தென்னை சாகுபடி செய்ய இந்த நிலங்கள் ஏதுவாக இருப்பதாலும், இந்நிலை உள்ளது. இதுவரையில் நன்செய் நிலங்களாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட பகுதிகளுக்குத் தேவையான தண்ணீர் விடப்படுகிறது. மேலும் நிலங்களை நன்செய்யாக அபிவிருத்தி செய்யவும் எந்தவிதமான நன்செய் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்றும் ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு கூறவும் வருவாய் மற்றும் விவசாயத் துறைகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதுபற்றி அத்துறைகள் தனியாகக் கேட்டுக் கொள்ளப் படும்.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கேள்வி, கோட்டயடி கால்வாய்க்கு பல லட்ச ரூபாய் செலவு செய்தும், பாசனத்திற்குப் பயன்படாத அளவிலே அந்தக் கால்வாயில் தண்ணீர் வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கால் வாய் மோசமான நிலையிலே இருக்கிறது. ஆகவே அந்தக் கால் வாய் பழுதுபார்க்கப்படுமா? என்று நான் கேட்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் இந்தக் கால்வாயில் ஆரம்பத்திலே தண்ணீர் விடப்பட்டால் கடைசி வரை தண்ணீர் போய்ச் சேர்வ தில்லை. இது பற்றி அரசுக்குத் தெரியுமா? இந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்களுக்கு இது வருத்தத்தை அளிக்கக்கூடிய செய்தியாக உள்ளது. இதுபற்றி பல முறை அரசுக்கு முறையிட்டும், இந்தக் கால்வாய் பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. இந்த ஆண்டிலாவது அந்தக் கால்வாய் பழுதுபார்க்கப்படுமா? இந்தக் கால்வாய் எப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டது? யாருடைய ஆட்சிக் காலத் திலே ஏற்பட்டது? அதற்காக எவ்வளவு தொகை செல வழிக்கப்பட்டது? இதைத் துரிதமாகச் செய்ய அரசுக்கு உத் தேசம் உள்ளதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்வி கன்னியாகுமரி தொகுதி புத்தனாறு சானலில் உள்ள கோட்டயடி கால்வாய் ஏற்படுத்த பல இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தும், பாசன வசதிக்குப் பயன்படாமல் உள்ளதா என்பதுதான். முழுமையாக அது பயன்படவில்லை, தென்னை வளர்ப்பால், இந்த நிலை உள்ளது என்று நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். கால்வாய் பழுதடைந்து உள்ளதா என்று கேட்கவில்லை. எனவே, இதைப்பற்றி விளக்கமாக கேட்பார்களானால், தகுந்த பதிலைச் சொல்ல முடியும்.

1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பல கால்வாய்கள் காலாகாலத்திலே பராமரிக்கப்படாததன் காரணமாக, பழுதடைந்து இருக்கிறது என்று பல முறை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. இதைப் போக்குவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தும்பளஹல்லி நீர்த்தேக்கத் திட்டம்

*வினா எண். 252—திரு. மு. ப. முனுசாமி : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

தும்பளஹல்லி நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தின் கீழ் பாசன வசதிக்கு நிலம் சர்வே செய்ததின் தொடர்பாக பெகுஹள்ளி ஊராட்சி, இண்டமங்கலம் ஊராட்சி, காரப்பனள்ளி, பூமாண்ட அள்ளி, மல்லிக் குட்டை ஊராட்சிகளுக்கு கால்வாய் விஸ்தரிக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : வினாவில் குறிப்பிடப்பட்ட எல்லா கிராமங்களும் தும்பலஹல்லி நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து சுமார் 5 முதல் 8 மைல் தொலைவில் உள்ளதாலும், சுமார் 131 மி. க. அடி கொள்ளளவுடைய இந் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து 2184 ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களுக்குப் புதிதாகப்பாசனமளிக்கவும், 326 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன உறுதி அளிப்பதற்கும், 96 ஏக்கர் நிலங்களின் பாசன பற்றாக் குறையைப் போக்குவதற்கும் மட்டுமே போதுமானதாக உள்ளதாலும் குறிப்பிட்டுள்ள கிராமங்களுக்குப் பாசன விஸ்தரிப்பு செய்ய தற்போதைக்கு இயலாது.

திரு. மு. ப. முனுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவரவர்களே தும்பளஹல்லி நீர்த்தேக்க திட்டம் எடுத்துக் சொள்ளப்பட்டு ஆரம்பிக்கும் போது தர்மபுரி நகரத்திற்கு குடிதண்ணீர் கொடுப்பதற்கான திட்டம் அதிலே சேர்க்கப்பட்டது. இந்தக் குடிதண்ணீர் கூட சின்னாறு நீர்த்தேக்கத்திற்குத் திருப்பி விடப்பட்டதால் வீணாகிறது. பைசு அள்ளி, கானப்பனஅள்ளி பூமாண்ட அள்ளி, மல்லிக்குட்டை ஆகிய இந்தக் கிராமங்களுக்கு ஏறத்தாழ 900 ஏக்கர் சர்வே செய்து அந்த

[1981 பிப்ரவரி 9

நிங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்பட இயலாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பகுதி பாசன வசதி இல்லாமல் வறட்சியான பகுதி. அதை மேம்பாடடையச் செய்வதற்கு அங்கே இத்திட்டத்தை விஸ்தரித்து, இந்த அரசு தண்ணீர் அளிக்க முன்வருமா என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 9–40]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தும்பளஹல்லி நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தில் 131 மிலியன் கன அடி நீர்தான் இருக்கிறது. எனவே, இந்த நீரை வைத்துக் கொண்டு எட்டு மைல் தூரத்திலுள்ள பல கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி அளிப்பது என்பது இயலாத நிலையில் உள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக கோட்டுஹல்லி, உடனஹல்லி, காரியமங்கலம் போன்ற இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஏக்கர்களுக்கு ஏற்கனவே பாசன வசதிகளுக்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நீண்ட அக்கறையோடு கேட்கிற காரணத்தால் திரும்பவும் அது பற்றிப் பரிசீலனை செய்யலாமே தவிர, உத்திரவாதமாக எடுத்துக் கொள்ளமுடியும் என்று சொல்ல இயலாது.

திரு. மு. ப. முனுசாமி : ஏற்கனவே இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப் படும்போதே இந்த கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் அளிக்க பெறும் என்ற உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் அரசையும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கிராமங்களுக்கு இந்தத்தண்ணீர் தவிர வேறு எங்கிருந்தும் தண்ணீர் வர இயலாத நிலை இருப்பதால் பொது மக்களின் குறையைப் போக்க கண்டிப்பாக இதிலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்க உத்தரவாதம் கொடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : நீரின் கொள்ளளவு எவ்வளவு என்பதைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். 131 மிலியன் கன அடி தண்ணீர் ஏற்கனவே நான் தெரிவித்த பல பகுதிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. கூடுதலாகக் கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்குமா என்பதைப் பரிசீலித்தப்பிறகு அரசுத் தரப்பில் உறுதிமொழி கூறமுடியுமே தவிர தற்போது எதுவும் கூற இயலாது.

1981 பிப்ரவரி 9]

வசிஷ்டா நதியின் குறுக்கே அணை

*வினா எண். 253— திரு. சி. பழனிமுத்து : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) வசிஷ்டா நதியின் குறுக்கே கல்பகனூருக்கு அருகில் 'ரெட்டி அணை' கட்டும் திட்டம் ஆய்வில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், இந்தத்திட்டம் எந்நிலையில் உள்ளது?

(இ) இந்தத் திட்டம் உடனடியாக நிறைவேற்றப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) (ஆம்.)

(ஆ) முதலில் இத் திட்டத்தை ரூ. 3.63 லட்சத்தில் நிறைவேற்ற, சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் அரசு ஒப்புதல் அளித்தது. ஆனால், தற்போது இத்திட்டத்தின் மதிப்பீடு ரூ. 11.00 லட்சமாக உயருமென்றும், ஆகவே இத்திட்டத்தின் திருத்திய மதிப்பீட்டிற்கு ஒப்புதல் அளிக்கும்படி தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்) கேட்டு உள்ளார். இது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(இ) அரசு ஒப்புதல் அளித்த பின் வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. சி. பழனிமுத்து : கடந்த நிதி ஆண்டிலேயே இதற்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது பதினோரு லட்ச ரூபாய்க்கு புதிய மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலாவது எடுத்துக் கொள்ள அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : ஏற்கனவே கட்டப்பட்டிருக்கிற அந்த அணையின் நீளம் 100 மீட்டர். 3050 மீட்டர் நீளமுள்ள நீர் வழங்கும் கால்வாய் வெட்ட வேண்டுமென்று டிசைன் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குரிய மதிப்பீடு அதன் காரணமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அரசு விரைவாகப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு எவ்வளவு விரைவாக செயலாற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கும்.

[1981 பிப்ரவரி 9

காளிங்கராயன் வாய்க்கால்

*வினா எண். 254— திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பெரியார் மாவட்டம் காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பாசனத்தில் கடைமடைப் பகுதி நிலங்களுக்கு தண்ணீர் சரிவரக் கிடைக்காமல் அப்பகுதி விவசாயிகள் அவதிப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) நீர்த் தட்டுப்பாட்டினைப் போக்க அந்தக் கால் வாயைச் செப்பனிடும் திட்டம் ஏதாவது அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) அதற்காக ஏதாவது நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(ஈ) ஆம் எனில் அப்டனி எப்போது துவக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ), (ஆ), (இ) மற்றும் (ஈ) காளிங்கராயன் வாய்க்கால் கடைமடைப் பகுதி நிலங்களுக்கு தண்ணீர் சரிவர கிடைக்காததால் அரசு இவ்வாய்க்கால் சீரமைக்கும் பணிக்கு ரூ. 66 இலட்சம் செலவிட ஒப்புதல் அளித்தது. இதைத் தொடர்ந்து ஆயக்கட்டுக்களை ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் மதகுகளை சீரமைத்தல் ஆகிய பணிகள் தவிர அனைத்து வேலைகளும் முடிக்கப்பட்டு விட்டன. இப்பணிகள் அனைத்தும் முடிந்தவுடன் கடைமடைப் பகுதிகளுக்கு சீராகத் தண்ணீர் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : தற்போது இந்தக் கால்வாயில் மதகுகள் சரியாக இல்லாததன் காரணமாக தண்ணீர் வீணாகும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, மதகுகளைச் சீர் செய்து கடைமடைப் பகுதி வரை தண்ணீர் கொடுக்க அரசு திட்டம் வைத்துள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : நான் என்னுடைய பதிலில் 'ஆயக்கட்டுகளை ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் மதகுகளைச் சீரமைத்தல் ஆகிய பணிகள் தவிர அனைத்து வேலைகளும் முடிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று தெரிவித்தேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியபடி மதகுகளைச் சீரமைக்கும் பணியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விரைவில் முடிக்கப் பெறும்.

[1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. கு. ரமணி : காளிங்கராயன் வாய்க்கால் அருகே இருக்கக் கூடிய பவானி காவிரியாற்றில் சங்கமமாகக் கூடியதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அந்த வாய்க்காலைச் செப்பனிட்டு விட்டால் மட்டும் கடை மடைப் பகுதிக்கு தண்ணீர் அளித்துவிட முடியாது. தண்ணீர் ஜாஸ்தி ஆகிவிடாது. தண்ணீர் வெளியிலே போவதை வேண்டுமானால் தடுக்கலாம்.

தண்ணீர் வருவதற்காக நீண்டகாலத்திற்கு முன்னதாகவே அமைக்கப்பட்ட அந்த காளிங்கராயன் என்ற ஊரிலே இருக்கின்ற அந்த அணையை உயர்த்துவதற்கும் இந்த நேரத்திலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : அந்த வாய்க்காலிலே அதிகமாக வண்டல் மேடிட்டு இருந்தது, கடைமடைப் பகுதிக்கு தண்ணீர் போகாததற்கு ஒரு காரணம் புல்டோசர்கள் மூலமாக அந்த வண்டல் எல்லாம் முழுவதும் அகற்றப்பட்டு விட்டது. வாய்க்காலில் உடைப்பு ஏற்படக்கூடிய சில முக்கியமான இடங்களிலே பாதுகாப்புச் சுவர்கள் கட்டப்படுகின்றன. இருக்கின்ற மதகுகளை ஒழுங்குபடுத்தி, மேடுகளை அகற்றினாலே அந்தப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிற கருத்துக்களைத் தனியாக கேள்வி கேட்பதன் மூலம் தெரிவித்தால் அந்த அணையை உயர்த்துவது பற்றி நான் பதில் சொல்கிறேன்.

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கால்வாயிலே நீண்ட நாட்களாகத் தண்ணீர் ஓடுவதால் நீர்த் தாவரங்களும், கழிவுகளும் வளர்ந்து நீர் ஒழுங்காகச் செல்லமுடியாமல் கால்வாயின் கரைமேல் வழிந்து சென்று தண்ணீர் வீணாவது மட்டுமல்லாமல் தண்ணீர் கரைமேல் செல்கின்ற நிலைமை ஏற்படுவதால் கரைகள் சேதமடைகின்றன. ஆகவே, கால்வாயைச் சேதமடையாமல் பார்த்துக் கொள்கின்ற வகையில் கரைக் காவலர்களை நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : அதைப் பற்றி என்னிடம் குறிப்புகள் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

சிற்றாறு-பட்டணங்கால் கால்வாய் பாசனம்

*வினா எண் 255.—திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சிற்றாறு-பட்டணங்கால் கால்வாய் திட்டத்தில் அணையில் நிரம்பத் தண்ணீர் இருந்தும் பல வருடங்களாக கடைமடைப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் ஒழுங்காகச் செல்லாதிருப்பதை அரசு அறியுமா?

(ஆ) அதற்கான காரணங்கள் என்னென்ன?

(இ) மேற் குறிப்பிட்ட குறையைப் போக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) மற்றும் (ஆ) கோதையாறு பட்டணங்கால் ராதாபுரம் நீர்ப்பாசன அமைப்பின் கீழ் உள்ள ஆயக்கட்டுகளுக்கு 24,000 மில்லியன் கன அடி நீர் தேவை. ஆனால், கடந்த 7 ஆண்டுகளாக நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் போதுமான மழை இன்மையால், இந் நீர்த் தேக்கங்களுக்கு நீர் வரத்து தேவைக்குக் குறைவாக இருந்தது. மேலும், கடைமடைப் பகுதியில் உள்ள ஆயக்கட்டுதாரர்கள், 150 ஏக்கருக்குக் கீழே உள்ள ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளில் உள்ள நீர் வரத்து கால்வாய்களை குடிமராமத்தின் கீழ்தூர் வாரி சரிவர பராமரிக்கவில்லை. கடைமடைப் பகுதிகளுக்கு போதிய நீர் செல்லாததற்கு இவைகளே காரணங்களாகும்.

(இ) குடிமராமத்தின் கீழ் நீர்வரத்துக் கால்வாய்களை பராமரிக்கும்படி நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர் என தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்) கூறியுள்ளார்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த 7 வருட காலமாக குறிப்பிட்ட அளவுக்கு 24 ஆயிரம் மில்லியன் கன அடி அளவுக்கு நீர்வரத்து இல்லாததால், தண்ணீர் அந்தப் பகுதிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். 1978–79 ஆம் வருடத்திலே மிகப் பெரிய புயல், வெள்ளம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அந்த அணையில் தண்ணீர் நிரம்பி வழிந்த காலத்திலே கூட கடை மடைப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை தான் இருந்தது. அந்தக் கால்வாயிலே ஷட்டர்கள் கிடையாது, மழை பெய்தால் நீர் ஓழுகிக் கொண்டு இருக்கிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே நிரந்தரமாக இந்தக் கால்வாயைச் சீரமைக்கிற வகையில் குறைகளை முழுமையாகக் கண்டுபிடித்து தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்வதற்கு ஆவன செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : 1978–79 ஆம் ஆண்டிலேகூட அவ்வளவு புயலும் மழையும் பெய்த காலத்திலே கூட 24 ஆயிரம் மில்லியன் கன அடி இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த படி மதகுகள் சரியாக பொருத்தப்படாமல் இருந்தால் அல்லது நீரை முறையாக விநியோகிப்பதிலே குறைகள் இருக்குமானால், நிச்சயமாக அதுபற்றி விரிவான ஆய்வை மேற் கொண்டு குறைபாடுகளை நீக்க வழிவகை செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாசனத் திட்டத்தில் கால்வாயில் இருக்கின்ற நீரை முறையாக விநியோகம் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. காரணம் நீர்க்கசிவு ஏற்பட்டு முறையாகத் தண்ணீர் போகாத நிலைமை இருப்பதால், அதற்காக சிமின்ட் லைனிங் கருங்கல் குளம் கால்வாயில் 25 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் போடப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே திட்டம் ஒன்று இருந்ததாக அறிகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற முறையிலே கிடைக்கின்ற நீரை முறையாக ஒழுங்காக விநியோகம் செய்கிற வகையிலே சிமின்ட் லைனிங் போடுவதற்கு அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீர்ப் பற்றாக்குறை என்பதை விட இருக்கின்ற நீரை முறையாக வினியோகிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை கொள்கை அளவில் அரசு வரவேற்கிறது. கொள்கை அளவிலே அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்காகப் பல்வேறு திட்டங்களை இப்பொழுது அரசு தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலே கூட கிட்டத்தட்ட மூன்று நான்கு கோடி ரூபாய் செலவிலே பல்வேறு பகுதிகளிலே கால்வாய்களை லைனிங் செய்வதற்கான திட்டங்களை அரசு நிறைவேற்றுவதற்கு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிட்ட இந்தப் பகுதிகளையும் நிச்சயமாக அரசு கவனத்திற் கொண்டு முழுவதுமாக—குமரி மாவட்டம் முழுவதுமாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பது தான் அரசினுடைய கொள்கை. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு விரைவான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்.

[முற்பகல் 9-50]

திரு. டி. மணி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சித்தாறு—பட்டணங்கால் திட்டத்தில் சித்தாறு 1, சித்தாறு 2 என்று இருக்கின்றன. ஏற்கனவே இரண்டாவது அணைக்கட்டில் சுமார் 40 அடிக்குமேல் தண்ணீர் எப்பொழுதுமே வீணாகிக் கொண்டு தேங்கி இருக்கிறது. காரணம் 40 அடிக்கு மேல் தண்ணீர் இருந்தால் தான் இணைப்பு கால்வாய் வழியாக இன்னொரு அணைக்கட்டுக்குப் போய்ச் சேரும். ஆகவே, இரண்டாவது அணைக்கட்டில் இருக்கிற மதகைத் திறந்தால் திற்பரப்பு அணையில் இந்தத் தண்ணீர் போய்ச் சேர்ந்தால் ஏற்கனவே நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கின்ற சிதறால் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க திற்பரப்பு வலது கரை கால்வாய்த் திட்டம் ஒன்று உள்ளது. அந்தக் கால்வாய்த் திட்டத்தை வெட்டி அந்தப் பகுதி மக்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தலைவரவர்களே, அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு இங்கே பதில் இல்லை என்றாலும், இப்படி நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள் என்னென்ன இருக்-

கின்றன என்று ஒவ்வொரு உறுப்பினரையும் கேட்டிருக்கிறோம். அவைகளை இப்பொழுது தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். பரிசீலனையின் பொழுது இப்பொழுது சொன்ன கருத்துக்களையும் சேர்த்து அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குளோரைட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை

*வினா எண் 256—திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ் நாட்டில் குளோரைட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை நிறுவ அரசிடம் செயற் குறிப்பு உள்ளதா ?

(ஆ) எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : (அ) குளோரைட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்கனவே தமிழ் நாட்டில் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) மற்றுமொரு புதிய தொழிற்சாலை நிறுவ மைய அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இப் புதிய தொழிற்சாலை 1981—82-ல் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவைப்படும் குளோரைட் எவ்வளவு ? இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு தயாராகிறது? வெளி மாநிலங்களிலிருந்து ஏதாவது வருகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே ஆண்டொன்றுக்கு 4,825 டன் அளவிலே தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை இயங்கி வருகின்றது. வளர்ந்து வருகின்ற தீப்பெட்டித் தொழிலின் தேவைகளைக் கருதி அதனுடைய விரிவாக்கமாக டிட்கோ உதவியோடு இராமநாதபுரம் மாவட்டம், புலியூர் என்ற இடத்தில் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் டன் உற்பத்தித் திறன் கொண்டதாக நூற்றைம்பது பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கத் தக்க வகையில் ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் இந்தத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டு வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. 1981—82 இல் தன்னுடைய உற்பத்தியை அந்த நிறுவனம் துவக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மற்றப்படி, தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை

களுக்கு மொத்தம் எவ்வளவு தேவை என்று கேட்டார்கள். அதற்கான விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் அதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, கோவில்பட்டி, கழுகுமலை, சாத்தூர், சிவகாசி, சென்னை போன்ற இடங்கள் வேறு எந்தத் தொழிலும் இல்லாத பகுதி. இப்படிப்பட்ட குளோரைட் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக தொழில் முடக்க மாகிறது. ஆகவே, தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் அவதிப் படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அவல நிலையைப் போக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல் ஏறத்தாழ 5,000 டன்—4,825 டன் அளவிலே, மதுரை மாவட்டத்தில் நரசிங்கப்பட்டி, என்ற இடத்தில் உள்ள தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது. 3,000 டன் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைபோல இராம நாதபுரம் மாவட்டம் புலியூர் என்ற இடத்தில் உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறது. இந்த இரண்டு நிறுவனங்களும் முழு அளவில் உற்பத்திச் செய்யும்பொழுது ஓரளவிற்குப் பற்றாக்குறை இல்லா மல் இருக்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு ஏதாவது பிரச்சினைகள் இருந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும், நடவடிக்கை எடுக்கும்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, குளோரைட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு என்னென்ன விதிமுறைகள் அரசாங்கத்தால் வரையறுக்கப்பட் டுள்ளன ? இது தனியார் துறையா அல்லது கூட்டுறவு துறையா அல்லது அரசாங்கத் துறையா ? புதிதாக அரம்பிக்கப்படவிருக் கின்ற தொழிற்சாலை கூட்டுறவுத் துறையால் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறதா அல்லது தனியார் துறையால் ஆரம்பிக்கப்பட இருக் கிறதா ? அல்லது இரண்டும் இணைந்த துறையால் ஆரம்பிக்கப் பட இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டிட்கோ உதவியுடன் என்று அமைச்சர் சொன்னாரே, டிட்கோ என்றால், அரசுத் துறை உதவிதான்.

செயற்கை வைரம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை

* வினா எண் 257—திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் செயற்கை வைரக்கற்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை நிறுவ அரசிடம் தனியார்கள் அனுமதி கோரி யுள்ளார்களா ?

(ஆ) ஆம் எனில், எத்தனை பேர் ?

(இ) அத்தகைய தொழிற்சாலையை அரசே நிறுவும் திட்டம் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : (அ) இல்லை.

(ஆ) மற்றும் (இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படி செயற்கை வைரம் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை தென் மாநிலங்களிலே ஒன்றே ஒன்றுதான் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, வருகின்ற காலங்களிலாவது அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க அரசு பரிசீலிக்குமா ? 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழகத்திலே, அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை அமைக்க அனுமதி கேட்டு மறுக்கப்பட்டது அரசுக்குத் தெரியுமா ? அவர்களுக்காவது அந்த அனுமதி கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே திருச்சி, புதுக்கோட்டை, மதுரை மாவட்டங்களில் சிறு சிறு வியாபாரிகள் தனியாக அந்த உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அரசுத் துறையிலே நிறுவுவதற்கு எந்த உத்தேசமும் இப்பொழுது இல்லை. தனியார்கள் அதிக அளவிலே யாரும் மனுக்கள் செய்யவில்லை. ஒரே ஒருவர்தான், திரு. தியாகராசன் என்பவர் செயற்கை வைரம் தயாரிக்கும் திட்டம் உள்ளது என்று சொல்லி, டிட்கோவுக்கு மனு செய்தார். அதன் பேரிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, 18—2—1980-ல் அவரையும் வரவழைத்து பேசப்பட்டது. அவர் தன்னிடத்திலே அந்தத் தொழிலைத் துவங்குவதற்கான மூலதனம் இல்லையென்றும் அரசே முழுமையாக உதவ வேண்டுமென்றும் கூறினார். அதற்குப் பின்னாலே, அதற்கான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அது அவராலே சரியான முறையிலே நடத்தப்பட முடியாது என்பதாலே, கைவிடப்பட்டது. அது தவிர வேறு மனுக்கள் வந்ததாக என்னிடத்திலே தகவல் இல்லை.

திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டம் வைர மலை மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்தில் தடிக்காரன் கோணத்தில் கொத்தளம்பள்ளம் அரசுத் தேக்குத் தோட்டத்தில் கோடிக் கணக்கான..........................

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது செயற்கை முறையில் வைரம் உற்பத்தி செய்வதைப் பற்றிய கேள்வி.

1981 பிப்ரவரி 9]

திரு மி. வின்சென்ட் : இயற்கை வைரம் வெட்டி எடுப்பார்களா என்று கேட்கிறேன். கேட்கக் கூடாதா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி, செயற்கை வைரம் உற்பத்தி செய்வதைப் பற்றி. இயற்கை வைரம் பற்றி கேட்காதீர்கள். மூலக் கேள்வியை ஒட்டிக் கேளுங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே இந்தச் செயற்கை வைரங்கள் தயாரிக்கக்கூடிய தொழில் திருச்சி மாவட்டத்திலே மிக அதிகமாக நடைபெறுகிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அதிலே ஈடுபட்டு, அந்தத் தொழிலைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்து, தனியார் வியாபாரிகளிடத்திலே விற்கக் கூடிய நேரத்திலே, சரியானவிலை கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு சரியான ஊதியமும் கிடைக்காத காரணத்தாலே, அரசாங்கமே ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவ வேண்டும். அல்லது கூட்டுறவு முறையிலே ஒரு தொழிற்சாலை துவங்க, எந்த அளவு உதவி செய்ய முடியுமோ, அந்த அளவு உதவி செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தற்பொழுது அது போன்ற திட்டம் ஏதும் அரசினுடைய பரிசீலனையில் இல்லை.

ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் பேப்பர் தொழிற்சாலை.

* வினா எண். 258—திரு. இல பலராமன் : மாண்புமிகு தொழில்அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஜவ்வாதுமலை (வட ஆற்காடு) பகுதியில் கிடைக்கும் மூங்கிலை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு அங்கு ஒரு காகித தொழிற்சாலை துவக்கும் திட்டம் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : (அ) இல்லை.

(ஆ) இவ் வினா எழவில்லை.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஜவ்வாது மலையில் ஏராளமான மூங்கில்கள் கிடைக்கின்றன. அங்குள்ள மலைவாழ் மக்களும் வேலையில்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். [illegible] [illegible]தில் கொண்டாவது, இனிமேலாவது அங்கு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா, நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 9

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் ஆண்டொன்றுக்கு ஆயிரம் டன் மூங்கில்கள்தான் அங்கே கிடைப்பதாகத் தகவல். எனவே, அதைக் கொண்டு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை அங்கே நிறுவி, முழுமையாக நடத்த முடியாது. இரண்டாவது, அந்த பகுதியிலே, மூங்கில்கள் இருப்பு அதிகமாகக் குறைந்து வருகிற காரணத்தாலே, இருக்கிற மூங்கில்களையும் வெட்டக் கூடாது என்கிற அளவிலே வெட்டப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே, இந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை, அங்கே கிடைக்கிற மூங்கில்களை மட்டும் வைத்துக் துவங்குவதற்கு, அதற்கான திட்டங்கள் அரசிடம் இல்லை.

[முற்பகல் 10-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் கேள்வி நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம் தொழிற்சாலையில் மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டம். ஜவ்வாது மலையிலிருந்து கிடைக்கும் மூங்கிலிலிருந்தும், அந்த மாவட்டத்திலிருக்கிற மூன்று சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்து கிடைக்கிற கரும்பு சக்கையிலிருந்தும், ஒரு காகிதத்தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே மூன்று பெரிய தொழிற்சாலைகள் காகிதத் தொழிற்சாலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இது போக ஆறு தொழிற்சாலைகள் உரிமம் பெற்று வேலைகள் துவங்கி இருக்கின்றன. இதைத் தவிர '' டிட்கோவிலே '' கங்கா கிருஷ்ணமூர்த்தி பேப்பர் போர்டு அண்டு லிமிடெட் என்கிறவர்கள் சென்னையில் ஆறாயிரம் டன் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட காகிதத் தொழிற்சாலையை நிறுவ அனுமதி கோரி மனு வந்திருக்கிறது.

இதைத் தவிர நியூஸ் பிரிண்ட்லேயிருந்து ஏறக்குறைய 150 கோடியிலே நிறுவப்படுகிற திட்டம் ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இப்படி பல்வேறுத் திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது போல வேறு திட்டம் எதுவும் இப்போது அரசினிடத்திலே தனியாக இல்லை.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் பின்தங்கிய தாலுக்காக்கள்

* வினா எண் 259 —திரு. எஸ். டி. உகம் சந்த் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செங்கற்பட்டு மாவட்டம், மதுராந்தகம், செங்கற்பட்டு, உத்திரமேரூர் தாலுக்காக்களை தொழிற்துறையில் பின் தங்கிய பகுதிகளாக அறிவிக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன ?

1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: (அ) மற்றும் (ஆ) மாநில அரசின் செலவிலேயே சிறு ரகத் தொழில்களுக்கு மட்டும் மூலதன உதவித் தொகை அளிக்கும் வகையில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள மதுராந்தகம் தாலூக்கா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செங்கற்பட்டு, உத்திரமேரூர் தாலூக்காக்களை தொழில் துறையில் பின் தங்கிய பகுதிகளாக அறிவிக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மதுராந்தகம் தாலூகாவை பின் தங்கிய பகுதியாக அறிவித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, செங்கல்பட்டு, உத்திரமேரூர் ஆகிய தாலுக்காக்களில் எந்தவிதமான தொழில் முன்னேற்றமும் இல்லாததால் இதையும் பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே இந்த அவையிலே பல தடவை சொல்லி இருக்கிறேன். மாநில அரசு 24 தாலுக்காக்களையும், மத்திய அரசு 33 தாலுக்காக்களையும் பின் தங்கிய பகுதியாக அறிவித்து இருக்கின்றன. ஏற்கனவே அரசு அறிவித்த "சப்சிடி" ஸ்கீமில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த வேலைகளை கூட கைவிடுவதற்கான ஒரு ஆய்வு மத்திய அரசின் பரிசிலனையில் இருப்பதாக தெரிந்தது.

நேற்றைய தினம் நடைபெற்ற மாநில தொழில் அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே கூட தமிழ் நாட்டின் சார்பிலே, ஏற்கனவே சென்று இருந்தவர் சப்சிடி ஸ்கீமில் சிவராமன் கமிட்டி—திரு. சிவராமன் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி போட்டு, பெரிய நகரங்களில் 200 கிலோ மீட்டர், அந்த ரேடியஸ்லே இருக்கிற எல்லாப் பகுதிகளையும் இதிலே இருந்து நீக்குவதாக இருந்தது. அதை நாம் ஆட்சேபித்து தற்போது நடைபெறும் பணிகள் முறையாக நடைபெற வேண்டும்; மேலும் சில தாலுக்காக்களை இந்த பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்.

அரிசன நலத்துறை

* வினா எண் 260.—திரு. க. பாரமலை, திரு. எம் சின்னசாமி: மாண்புமிகு அரிசனநலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரிசன நலத்துறை தனியாக இயங்கும் என்ற அரசின் முடிவு நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் விரைவில் அதை அமல்படுத்தும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) மற்றும் (ஆ) ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்கள் நலத்துறை (முந்தைய அரிசன நலத்துறை) தனியாக இயங்க பல்வேறு விதிமுறைகளை மாற்றுவது குறித்து பரிசீலனை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவை மேல் தக்க முடிவுகள் விரைவில் எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். சின்னசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பரிசீலனை முடிந்து எவ்வளவு காலத்தில் இந்தத் துறை தனியாக இயங்கும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : தலைவர் அவர்களே, கூடிய விரைவிலே இது பற்றிய முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத்துறை தனியாக இயங்க முடியாத கஷ்டங்கள் என்ன இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னே பரமேஸ்வரன் கமிட்டி, கூர்மைய்யா கமிட்டி, வர்கீஸ் கமிட்டி போட்டிருந்தும், இது குறித்து முடிவுகள் அறிவித்து இருக்கின்ற நிலையில் அவற்றை நிறுவ முடியாத நிலைமை என்ன? இன்னும் ஒரு கமிட்டி ஏன் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத்துறை தனியாக இயங்க வேண்டுமென்று 26—5—1979-லே அரசு ஆணையிட்டது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திலிருந்து 15 மாவட்ட ஆதி திராவிட நல அலுவலர்கள் பதவியை பிரித்து வருவாய்த் துறையிலிருந்து ஏழு பேர்கள், அரிசன நல மாநில அலுவலகத்திலிருந்து 4 பேர்களை யும், தேர்வு நிலை கண்காணிப்பாளர், கண்காணிப்பாளர் அளவில், கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலகத்திலிருந்து 4 பேர்களையும் நியமிக்க ஆணையிடப்பட்டது.

அதுமட்டுமல்லாமல், பெரியார் மாவட்டம் புதிதாக ஆரம் பிக்கப்பட்டதால், மேலும் மற்றொரு நல அலுவலர் பதவி ஏற் படுத்தப்பட்டது. ஆதி திராவிட மற்றும் பழங்குடியினர் நல அலுவலகத்திலிருந்து தேர்வு செய்யப்பட்ட ஒரு கண்காணிப் பாளர் (திரு. டி. சுந்தரராஜ்) தேர்வு சரியல்ல என்பதை எதிர்த்து, திரு. ராஜகோபால் என்பவர் உயர்நீதி மன்றத்தில் நீதிப் பேராணை மனு தாக்கல் செய்திருந்தார். அதன் மீது முடிவு வரும் வரையில் காத்து இருக்க வேண்டியிருந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத் துறையை தனியாக ஒரு துறையாக அமைக்க வேண்டும் என்று பல காலமாக பேசப்பட்டு வருகிறது. இருப்பினும், அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவது ஏன் என்று

1981 பிப்ரவரி 9]

தெரியவில்லை. இதிலே நடைமுறைச் சிக்கல் என்னவென்றால், மாவட்ட நலத்துறை அலுவலர்களில் யாராவது தவறு செய்தால் அதைக் கண்டிக்க இந்தத் துறைத் தலைவருக்கு அதிகாரம் இல்லை. அவரை மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் கூட, அதற்காக வருவாய்த் துறையை நாடவேண்டியிருக்கிறது. எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் எடுக்க முடியாத ** ** நிலையில் அந்தத் துறை இருப்பதால் அந்தத் துறையை தனித் துறையாக மாற்ற அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : * * என்கிற வார்த்தை அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்பெறவேண்டும் என்று ஆணையிடு கிறேன்.

Thiru L. ILAYAPERUMAL : It is a Parliamentary word.

Mr. SPEAKER : It is not necessary to be included in this question.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் குறைகளைக் களைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு தான் அரசு ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஐந்து குறிப்புரைகள் மீது முடிவு எடுக்கவேண்டியிருப்பதால், கூடிய விரைவில் அது பற்றி முடிவு எடுத்து, அரசு ஆவன செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறைச்சாலையைப் பார்வையிடல்.

*குறுகிய கால வினா எண். 6—திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சட்டப் பேரவையின் 1980 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தியக் கூட்டம் முடிந்தபின் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சில சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களுடன் திருச்சி மத்திய சிறைச்சாலையை பார்வையிடுவதற்காக சென்றதுண்டா?

(ஆ) அது சமயம் சிறைக்கைதிகளிடம் இருந்து பெற்ற பிரதான கோரிக்கைகள் என்ன?

(இ) அந்த கோரிக்கைகள் மீது எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) அது சமயம் சிறைக்கைதிகளிடமிருந்து பெற்ற பிரதான கோரிக்கைகள் விவரம பின்வருமாறு :

(1) ஆயுள் சிறைவாசிகளின் பதிவுருக்களை அறிவுரைக் கழகத்தில் வைப்பதற்கு உள்ள காலமான 14 ஆண்டுகளை 10 ஆண்டுகளாகக் குறைப்பது.

(2) காப்பு விடுப்பு விதிகளை தளர்த்துவது.

(3) இடநெரிசலை முன்னிட்டு மதுரை மத்திய சிறையில் இருந்து மாற்றப்பட்ட சிறைவாசிகளை மீண்டும் மாற்றுவது.

(4) விடுதலையடைந்த பின்பு நிதிஉதவிசெய்வது.

(5) உணவில் மாற்றம், மற்றும்

(6) ஊதிய ஈட்டுத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துதல்.

(இ) மேற்குறிப்பிட்ட கோரிக்கை எண்கள் (1), (2) மற்றும் (4) இன் மீது தக்க அரசு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. மீதம் உள்ள மூன்று கோரிக்கைகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

திரு. ரா. உமாநாத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒன்றிரண்டு கோரிக்கைகளுக்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆணைகள் குறித்த விவரங்களை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1-வது கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியன் கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடில் 433-ஏ என்கிற ஒரு புதிய செக்ஷன் இன்டிரட்யூஸ் செய்யப்பட்டதால் ஆயுட் கைதிகளை 14 ஆண்டுகள் முழுவதும் வைத்து இருக்காமல், 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின் விடுதலை செய்யலாம் என்று அட்வைசரி போர்ட் ஆலோசனை அளிக்குமானால், அதன் அடிப்படையில் விடுதலை செய்வதற்கு மாநில அரசுக்குத் தரப்பட்டிருந்தஅதிகாரம் எடுக்கப்பட்டது. 14 ஆண்டுக்காலம் அவர்கள் முழுவதுமாக இருக்கவேண்டும், நன்னடத்தை என்கிற பெயரில்' 'ரெமிஷன் பீரியட்' கூட கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு விடுதலை செய்ய முடியாது. அதை மாற்றுவதற்காகத்தான் மாநில அரசு அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, அந்தச் சட்டத்திருத்தம் தற்போது மைய அரசின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அதனுடைய முடிவு வந்தபின் அது நடைமுறைபடுத்தப்படும்.

[முற்பகல் 10-10]

இரண்டாவதாக பரோலில் விடுதலை செய்வதில் சற்று தாராளமாக இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்தார்கள். சாதரணமாக போலீஸ் கமிஷனர் அல்லது ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் சூப்பிரண்டெண்ட் ஆப் போலீஸ் அவர்கள் மூலம் அறிக்கை பெற்று, கைதிகளை பரோலில் விடுதலை செய்வதை மாற்றி, அந்தந்தச் சிறையின் கண்காணிப்பாளர் பிரபேஷன் ஆபீசர்—ஆலோசனையின் பேரில் கைதிகளை பரோலில் விடுதலை செய்யவேண்டுமென்றும், அரசுக்கு மனு வரும்போது அதில் தாராளமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அது தற்போது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

மூன்றாவது கோரிக்கையைப் பொறுத்த அளவில், மதுரையிலே உள்ள சிறைக் கைதிகள் அங்கு இடநெருக்கடி காரணமாக திருச்சிக்குக் மாற்றப்பட்டார்கள். அவர்களை மீண்டும் மதுரைக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கோரிக்கை கொடுத்திருந்தார்கள். மதுரை சிறைச்சாலையில் 1,300 பேர்கள்தான் இருக்க முடியும். ஆனால் திருச்சி சிறையில் 2,400 பேர்கள் இருக்க முடியும். திருச்சி சிறையில் இடம் இருந்து, ரிமூவல் ஆப் அண்டர் ட்ரயல் பிரிசனர்ஸ் அளவுக்கு அதிகமாக இருந்த போது மதுரை சிறையில் இட நெருக்கடி இருந்த காரணத்தால் அங்கிருந்து அவர்கள் திருச்சிக்கு மாற்றப்பட்டார்கள். தற்போது மதுரையில் கட்டிட வேலை நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. விரைவில் அது பூர்த்தியாகிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கட்டிடவேலை பூர்த்தியானவுடன் அவர்கள் மீண்டும் மதுரைக்கு மாற்றப்படுவார்கள்.

அடுத்து, விடுதலைக்குப் பின்னால் கைதிகளுக்கு பொருளாதார உதவி செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கை. அந்த அடிப்படையில் கைதிகள் விடுதலைக்குப் பிறகு வருமானத்தை ஈட்டிக்கொள்ளும் வகையில், சிறையிலே சில கைத்தொழில்கள் கற்றுத்தருவதற்கு பால் பண்ணை வைத்தல் மற்றும் Carpentry, Tailoring, weaving, Blacksmithy, knitting போன்றவைகளில் உதவி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்படிப்பட்ட நீண்ட பதில்களாக இருந்தால் அதனை அச்சிட்டு அவையில் வைத்துவிட்டால் நேரம் மிச்சமாகும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: அதைப்போல நல்ல உணவு வழங்க வேண்டும் என்பது ஒரு கோரிக்கை. அதற்காக ஒரு குழு போடப்பட்டு, அந்தக் குழுவிடம் அவர்கள் நல்ல உணவு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கோரிக்கை விட்டு, அந்தக்

கோரிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசின் 7–வது பினான்ஸ் கமிஷன் நிதி ஒதுக்கீடு கிடைத்தவுடன் அதை செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே, சிறைச்சாலைக்கு சென்ற போது கனம் அமைச்சரிடம் சாட்சியம் கூறுவதற்கு அங்கு இருக்ககூடிய கைதிகள் முதலில் அஞ்சினார்கள்: தாராளமாக நீங்கள் சொல்லலாம். உங்கள் மீது எந்தவிதமான பழிவாங்கலும் வராது என்று அமைச்சர் கொடுத்த உத்தர வாதத்தின்மீது அவர்கள் சாட்சியம் அளித்தது அமைச்சருக்குத் தெரியும். உண்டிமுத்து உட்பட பலர் சாட்சியம் சொன்னார்கள். அதன் பிறகு உண்டிமுத்து உட்பட 12 பேர்களை கடலூர் சிறைக்கு மாற்றி, அவர்களை இன்டர்வியூ கூட காண முடியாத அளவுக்கு பழிவாங்கப்பட்டிருப்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? தெரியும் என்றால் அது அமைச்சருடைய பொசிஷனை 'யே கொஸ்டின் பண்ணுவதாக இருக்கிறது. அப்படி பழிவாங்கியவர்கள்மீது என்ன நடவடிக்கை? அந்த கைதிகள் மீண்டும் மாற்றப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, சிறையிலே உள்ள கைதிகள் சில சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை கொடுத்ததினால் பழி வாங்கும் எண்ணத்தோடு அவர்கள் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதில் எந்த அளவுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஏற்கனவே திரு. கருப்பையா அவர்கள் மூன்று கைதிகளின் பெயர்களைச் சொல்லி, அவர்கள் கடலூருக்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதாகச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி தகவல் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த தகவல் வந்தவுடன், பழிவாங்கும் எண்ணத்துடன் அவர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாக சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு இரா. கருப்பையா: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சென்றிருந்தபோது சில கைதிகள் அவர்களிடம் முறையீடு செய்தார்கள் என்பதற்காக நாகப்பன் சாம்பசிவம் பொன்னையன் மற்றும் 9 பேர்கள் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாக அவர்கள் அப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை மீண்டும் அவர்களுடைய சொந்த ஊருக்கு பக்கத்தில் இருக்கிற திருச்சி சிறைக்கு மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லி விட்டார்கள்.

1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. ப. நெடுமாறன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் திருச்சி சிறைக்குச் சென்றபோது அங்குள்ள சிறைக் கைதிகள் சொன்ன பல்வேறு புகார்களில் 1979 ஆம் ஆண்டு இரண்டு கைதிகள் அந்தச் சிறையிலே இறந்து போனதை ப்பற்றிய புகாரும் அடங்கும். ஆகவே அதன்மீது ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்ட முருகேஷன் கமிஷன் அளித்துள்ள ரிப் போர்ட் என்ன ஆயிற்று? அந்த ரிப்போர்ட்டின் மீது அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? அந்த ரிப்போர்ட்டை இந்த அவையிலே வைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கின்ற பிரச்சினை பற்றியும் சிறைக்கைதிகள் எழுப்பினார்கள். அந்தக் கமிஷனின் அறிக்கை வந்திருக்கின்றது. அரசு அதைப் பரிசீலித்துக்கொண் டிருக்கிறது. அது அவையில் அவசியம் வைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, பொதுவாக மத்திய சிறைச்சாலைகளில் இருக்கின்ற கைதிகளை இந்த சட்டமன்றப்பேரவையின் உறுப்பினர்கள் சந்தித்து அவர்களுடைய குறைபாடுகளைக் கேட்டறிவதற்கு அனுமதிக்கப்படு கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, சிறை விதிகளுக்கு உட்பட்டு கைதிகளின் உறவினர்களும், நண் பர்களும், வழக்கறிஞர்களும் கண்டிப்பாகக் கைதிகளைச் சென்று பார்க்கலாம். அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைக் கேட்க லாம். பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு என்று தனியான விதிமுறை கள் இல்லை. அவர்கள் சென்று பார்க்கவேண்டும் என்று விரும்பி னால் குறிப்பிட்ட விதிமுறைகளுக்குட்பட்டு அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படும்.

திரு. எம். சின்னசாமி : தலைவரவர்களே, திருச்சி சிறைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சென்று பார்வையிட்டபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு சென் றிருந்தார். இதுபோன்று தமிழ்நாட்டிலுள்ள மற்ற சிறைச் சாலைகளுக்குச் செல்கின்றபோதும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அழைத்துச் செல்கின்ற வகையில் ஆவன செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, திருச்சி சிறைச்சாலையைப் பார்வையிட நான் சென்றபோது வழக்கமாக என்னுடன் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சி பேத மின்றி வந்து இருக்கிறார்கள். அது தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப் படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம் : தலைவரவர்களே, சட்டமன்றத்திலே சிறைச்சாலை பற்றிய பிரச்சினைகளைக் கிளப்பியபோது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விசாரணை நடத்தப்பட்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் விசாரணைக்காகச் சென்றிருந்தபோது அமைச்சரவர்களின் முன்னிலையிலேயே கைதிகள் விவரங்களை சொல்லக்கூடாது என்று மேலதிகாரிகளால் மிரட்டப்பட்டதை அமைச்சரவர்கள் பார்த்தார்கள். ஆகவே அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது? இப்படி மிரட்டுகின்றவர்கள் மீது சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, நான் சிறைக்கு விசாரணைக்காகச் சென்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சொர்ணம் அவர்கள் என்னுடன் வரவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் தான் வந்திருந்தார். ஆகவே அங்கே கைதிகள் என்ன சொன்னார்கள், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பது மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரியும். எங்கள் எதிரிலேயே கைதிகளை அதிகாரிகள் எதுவும் சொல்லவில்லை. அங்குள்ள பிரச்சினைகள் பற்றி கைதிகளிடம் ரகசியமாகக் கேட்டறிந்தோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

பாண்டி பஜார் காவல் நிலையத்தில் ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட மரணம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, இரா. கருப்பையா, எம். ஆறுமுகம், தி.கா. நல்லப்பன், செ. சிவசாமி, டாக்டர் கே. சௌரிராஜன், என்.எஸ்.வி. சித்தன், ப. பொன்னுரங்கம், து. புருஷோத்தமன், அ. ரகுமான்கான், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம் ஆகியோர் சென்னை பாண்டிபஜார் காவல் நிலையத்தில் நித்யானந்தம் என்ற வாலிபர் மர்மமான முறையில் மரணமடைந்துள்ளதால் எழுந்துள்ள பதட்ட நிலை குறித்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து அவர்களுள் ஒருவர் திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் மிகச் சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 [பிப்ரவரி 9]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பாண்டி பஜாரிலே நடந்த சம்பவத்தின் தொடர்பாக கடந்த இரண்டு தினங்களாக அங்குள்ள பல கடைகள் மூடப்பட்டு அங்கே பெரும் பரப்பரப்பாக இருக்கின்றது. இறந்துவிட்டதாகச் சொல்லப்படுகின்ற நபரை போலீஸ்சார்தான் விரட்டிச் சென்று அடித்துக்கொன்றதாகவும் அதனால் அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் காவல் நிலையத்திலே பெருங்கூட்டமாகக் கூடிய பிறகு பெரிய பரப்பரப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதைத் தொடர்ந்து பதட்டநிலை இன்னும் இருந்து வருகின்றது. ஆனால் பல இடங்களிலே இப்படிப் போலீசாரால் லாக் அப்பிற்கு கொண்டு செல்லப்படுகிறவர்கள் திடீரென்று இறந்துவிடுவதும் அதன் பிறகு அவர் தூக்கு போட்டுக்கொண்டு இறந்து விட்டார் என்றும் அல்லது தானாக இறந்துவிட்டார் என்றும் பல காரணங்கள் சொல்லப்படுவதுமான மிக மோசமான ஒரு நிலைமை தமிழகத்திலே இருந்து வருகின்றது. இப்படி போலீசார்களின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக ஒரு பரப்பரப்பான நிலை ஏற்படுகின்றது என்பது மட்டுமல்ல, உயிருக்கே இப்படி எந்த நேரத்திலும் ஆபத்து ஏற்படும் என்ற அச்சத்தையே ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன.

[முற்பகல் 10–20]

இவைகளையெல்லாம் ஒரு சீராக்க போலீசாருடைய நடைமுறைகள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று வரையறுப்தோடு, இப்படி கைது செய்யப்பெற்ற நபர்கள் லாக்கப்பிற்கு கொண்டு செல்லப்படும் போது இப்படித்தான் நடத்தப்பெற வேண்டும் என்ற முறைகளை ஏற்படுத்தவும், அதை போலீசார் கடைபிடிக்கும் வழிகளில் சரியானபடி நடைமுறைக்கு கொண்டு வரவும், இனிமேல் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் தமிழகத்தில் ஏற்படாதவாறு தடுப்பதற்கும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று பல உறுப்பினர்கள் இங்கே கருத்து தெரிவித்தால், அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க உதவியாக இருக்கும் என்கிற வகையில், இது குறித்து விவாதிக்க அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே.சௌரிராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சம்பவம் நடந்தது என்னுடைய தொகுதியிலேதான். 2 ஆம் தேதியன்று காலை 10-30 மணியளவில் மருத்துவமனைக்கு கிளம்பிக் கொண்டிருந்த என்னை, சிலர் ஓடி வந்து, மாம்பலம் ஆர்-1 காவல் நிலையத்தின் முன்பாக ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் கூட்டமாக கூடி காவல் நிலையத்தை தாக்குகிற நிலையும், அதனால் நிச்சயமாக கண்ணீர் புகைக் குண்டும், துப்பாக்கிப் பிரயோகமும் ஏற்படலாம் என்றும் கருதுவதால், உடனடியாக அத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் நான் அங்கு வந்து இவைகளைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டபடி, நான் அங்கேச் சென்று விசாரித்த போது,

நித்தியானந்தம் என்கிற 18 முதல் 20 வயது வரை இருப்பான் அந்தப் பையன் என்னுடைய தொகுதியிலே வசிப்பவன். அவனை குற்றப் பிரிவு இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் விசாரணைக்காக, பாண்டி பஜார் காவல் நிலையத்திற்கு, ஆர்-3 லிமிட்டிலிருந்து கொண்டு சென்றிருக்கிறார். அசோக் நகரத்திலிருந்து அவனை துரத்திப் பிடித்து வந்தார்கள் என்பது நான் கேள்விப்பட்ட மற்றொரு விஷயம். அப்படி விசாரணைக்காக பிடித்து வரப்பெற்ற அவனை கடுமையான அளவு அங்கே துன்புறுத்தியதன் காரணமாகத்தான் அவன் இறந்து விட்டதாகவும், உடனடியாக அவனை அந்த இரவே மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் சென்று அங்கே உள்ள டாக்டர்கள் அவன் இறந்து விட்டான் என்று அறிவித்தவுடன், பதறி துடித்து, அன்று இரவே அவனுடைய வீட்டிற்குச் சென்று, அவனுடைய தாய், தகப்பனைப் பார்த்து, என்னுடைய பையனுக்கு ஏற்கெனவே காக்காய் வலிப்பு இருந்தது என்றும், அவனுடை விரை வீங்கியிருந்தது என்றும் பொய்யான ஒரு ஸ்டேட்மெண்டையும் காவல் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்றும் மக்கள் கூறினார்கள்.

அந்தக் கூட்டம் அடங்காமலிருந்த காரணத்தாலும், அதன் விளைவாக மாபெரும் கலகம் உருவாகும் என்ற காரணத்தாலும், நான் உடனடியாக சென்று அந்தப் பையனின் பிரேதம் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில்தான் இருக்கிறது, இங்கே போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இல்லை என்றும் எடுத்துச் சொல்லி, அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர் முதலியோரை வரவழைத்து, அவர்கள் மூலமாக கூட்டத்திற்கும் எடுத்துச் சொல்லச் செய்தேன். நிச்சயமாக நீதி விசாரணை நடைபெறும், கலெக்டருடைய நேர்முக உதவியாளர் கள், ஆர்.டி.ஓ. ரேங்கில் உள்ளவர்களால் விசாரணை நடத்தப் பெற்று, குற்றவாளிகள் நிச்சயமாக தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று போலீஸ் அதிகாரிகளை வைத்து மக்களுக்குச் சொல்லச் செய்த பின்புதான், கூட்டம் ஒருவாறாக கலைந்தது. ஆனால் இப்படிப் பட்ட தடுப்பு முறைகள் எடுக்கப்பெறாமல் இருந்திருந்தால், ஒரு போலீஸ் நிலையம் எரிந்திருக்கும், தடியடி, கண்ணீர் பிரயோகம் லத்திப் பிரயோகம் முதலியவை நடைபெற்றிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த 20 ஆம் நூற் றாண்டில் கொலை செய்தவனுக்குக் கூட தூக்குத் தண்டனை தரக் கூடாது என்று இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உத்தரவு நிறை வேற்றியிருக்கும் போது, உலகம் பூராவும் அது ஒரு பிரச்னையாக பேசி அலசப்படும்போது, Capital Punishment must be abolished என்றுசொல்லப்படும் போது காவல் துறையினரே விசாரணைக்குக் கொண்டு வந்த கைதிக்கு கொலை தண்டனை அளிப்பது என்பது எப்படி நியாயம்? அதை எப்படி இந்த நாடு பொறுத்துக் கொள்ளும்? நாம் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் இருக்கிறோமா அல்லது காட்டு மிராண்டிகள் காலத்தில் வாழ்ந்துக் கொண்டு இருக்கிறோமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்......

1981 பிப்ரவரி 9]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொலை செய்தவனுக்குத் தூக்கு தண்டனை வழங்கப் பெறக் கூடாது என்பது நீதி மன்றத்தில் வழங்கப் பெற்ற உத்தரவாக இருக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதை சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றிய உத்தரவு என்று தவறுதலாக சொல்லிவிட்டார்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : நீதிமன்றத்தில் வெளியான உத்தரவின் மீது சட்டமன்றத்திலும் விவாதம் நடைபெற்றது. அப்படி அது உலகம் பூராவும் பேசப்பட்ட பிரச்னை. 20 கொலை செய்துவிட்ட ஒருவன் 21-வது கொலை செய்தபோது தான், கையும் மெய்யுமாக மாட்டிக் கொண்டுவிட்ட காரணத்தால் பிடிபட்டு, தூக்கு தண்டனை அளிக்கப்பட்டான்.

அந்தக் கொலையாளி நீதிபதியைப் பார்த்து சிரித்தானாம். ஏன் நீ சிரிக்கிறாய் என்று நீதிபதி கேட்டாராம். நான் இருபது கொலைகள் முன்பே செய்திருக்கிறேன், அதற்கு வேறு நபர்களை நீங்கள் தூக்கிலிட்டு விட்டீர்கள், 21-வது கொலைக்குத் தான் எனக்கு தண்டனை தருகிறீர்கள், ஆகவே நீங்கள் தான் பெரிய கொலையாளி என்று அவன் நீதிபதியைப் பார்த்து சிரித்தானாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிரச்னைக்கு வாருங்கள்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : ஆக, தமிழ்நாட்டில் சட்டம்-ஒழுங்கு கெட்டு, இங்கே போலீஸ் ஆட்சி நடக்கிறதா அல்லது மக்கள் ஆட்சி நடக்கிறதா என்று மக்கள் சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆக, இன்று படித்தவர்களிடையேயும் பட்டம் பெற்றவர்களிடையேயும் ஒரு பதட்டமான நிலைமை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே எனது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருட்டு வழக்கு சம்பந்தமாக கைது செய்யப்பட்ட நித்யானந்தம் என்பவர் போலீஸ் லாக்கப்பில் இறந்திருக்கிறார். போலீஸ் தரப்பிலிருந்து சொல்லப்படுகிற வாதம், அவர் காக்காய் வலிப்பு காரணமாக இயற்கையாக இறந்து போனார் என்பதாகும். ஆனால் எனக்கு தரப்பட்டிருக்கிற தகவல் அவருக்கு காக்காய் வலிப்பு கிடையாது, உடல் ஆரோக்கியமாகத்தான் இருந்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கே விசாரணையின் போது காவலில் இருக்கும் போது அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்ற தகவல் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தகவல்படி அவர் அடித்துக் கொல்லப்பட்ட பிறகு பிரேத விசாரணைக்கு ஆஸ்

பத்திரிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கிறார். எந்தக் காரில் கொண்டு போனார்கள் அதன் நெம்பர் என்னவென்று விபரங்கள் தெரியவில்லை. மெடிக்கல் சர்டிபிக்கேட்டு காலதாமதமாக தரப் பட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் போலீஸ் சொல்கிற தகவல் களுக்கு முரணானதாக இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, நித்யானந்தத்தோடு ப்ரேம்குமார் என்று ஒருவர் கைது செய்யப் பட்டார். கைது செய்யப்பட்டு காவல் நிலையத்திற்கு அழைத் துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார். அவர் என்ன ஆனார் என்ற தகவல் தெரியாமல் இருக்கிறது. நித்யானந்தத்திற்கு ஏற்பட்ட கதிதான் அவருக்கும் ஏற்பட்டதா என்ற விவரங்கள் தெரியவில்லை என்ற தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே இவைகள் சம்பந்தமாக ஒரு நீதி விசாரணை வைத் தால்தான் அதைப் பற்றி முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். எனவே ஒரு ஜூடிஷியல் என்கொயரி, நீதிபதியைக் கொண்ட ஒரு நீதி விசாரணை இருக்க வேண்டும். டிப்பார்ட் மென்டல் என்கொயரி மூலம் இதில் உள்ள உண்மைகளை நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு போலீஸ் லாக்கப்பில் இது போன்ற பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. கம்பத் தில் முத்துசாமி, ராயபுரத்தில் இடும்பன், திருவொற்றியூரில் மணி, கும்பகோணத்தில் செல்வராஜ், கடலூரில் வாசு

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : வேறு எதையோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார், திரு. ரகுமான்கான்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : போலீஸ் லாக்கப்பில் இப்படி பலர் கொல்லப்பட்ட சூழ்நிலையில் இதற்காக நீதி விசாரணை போடப் படும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் அறிவித்தார்கள். நித்யானந்தம் போலீஸ் காவலில் இருக்கும் போது இறந்திருக்கிறார். அடித்துக் கொல்லப்பட்டார் என்ற தகவல் உறுதியாகிக் கொண்டிருக்கும் போது இதற்கு ஒரு ஜூடிஷியல் என்கொயரி வேண்டும் என்று கேட்கிற போது இது போன்ற பல்வேறு சம்பவங்கள் நடைபெற்று நமது முதல மைச்சர் அவர்களால் ஒரு ஜூடிஷியல் என்கொயரி கமிஷன் போடப்படும் என்று சொல்லப்பட்ட பிறகும் கூட ஏதாவது கமிஷன் போட்டாலும் அது பற்றிய ரிப்போர்ட்டை இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நித்தியானந்தம் பிரச் சினைபற்றி சொல்லுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஆக, இது ஒரு கண்துடைப்பாகத் தான் இருக்கக் கூடும். ஏற்கனவே நீதி விசாரணை செய்த எந்த அறிக்கையும் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை. குற்றவாளி யாரும் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. எனவே இது ஒரு கண் துடைப்பு மாதிரி இருந்துவிடக் கூடாது.

1981 பிப்ரவரி 9] *[திரு. . ரகுமான்கான்]*

அடுத்து, ஒரு நாயின் உயிர் கூட புனிதமானது தான். போலீஸார் குற்றவாளிகளை கைது செய்யலாம், விசாரிக்கலாம். வழக்கு போடலாம். நீதிமன்றத்தின் முன்னால் கொண்டுபோய் நிறுத்த வேண்டும். அதோடு அவர்கள் வேலை முடிந்துவிடுகிறது. குற்றவாளி என்று சொன்னாலும் தீர்ப்பு வழங்குகிற அதிகாரம் கோர்ட்டுக்குத்தான் உண்டே தவிர போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால் சட்டத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய போலீஸார் சட்டத்திற்கு விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபடுவார்களானால் அவர்கள் தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பில் தான் சட்ட விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார் என்று பொருள். அந்த அடிப்படையில்தான் கேரளாவில் ராஜன் கொல்லப்பட்டு போலீஸார் மீது வழக்கு போடப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில்தான் டெல்லியில் சுந்தர்சிங் என்ற கொள்ளைக் காரன் ஆற்றில் மூழ்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார் என்று அந்த போலீஸ் அதிகாரி தண்டிக்கப்பட்டார். செங்கனாங்குளத்தில் 11 பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் வக்கீலுக்குப் படித்தவர்கள். நித்யானந்தம் பிரச்னைக்கு வாருங்கள்.

[முற்பகல் 10—30]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நித்தியானந்தம் போலீஸ் லாக்அப்பில் அடித்துக் கொல்லப்பட்டான் என்பதற்கு ஏராளமான தகவல்கள் இருக் கின்றன. இதுகுறித்து நீதி விசாரணை செய்யப்பட வேண்டும். அதைப்போலவே, பிரேம் குமார் கைது செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு என்ன ஆனார் என்பது தெரியாத நிலை இருக்கின் றது. ஆகவே, இதுகுறித்து நீதி விசாரணை ஒரு என்கொயரி கமிஷன் போட வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற செர்ணம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இதுபற்றிய விவ ரங்களை டாக்டர் சௌரி ராஜன் அவர்கள் சொல்லியிருப்ப தால், அதையே மீண்டும் சொல்லி நேரத்தை வீணாக்க விரும்ப வில்லை. ஆனால், ஒத்திவைப்பதற்கான காரணங்களைக் கூறு கின்றபோது, ஒவ்வொரு தடவையும் போலீஸ் லாக்அப்பிலே இருக்கின்ற போது, இறந்ததற்குப் பிறகு போலீஸ் தரப்பிலே சொல்லப்படுகின்ற காரணம், 'காக்காய் வலிப்பு' தப்பி ஓடி னான்' என்று கற்பனையான காரணங்களைக் கற்பிக்கின் றார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டால், மீண்டும் உயிரோடு திரும்பிவர முடியாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது இதிலே, சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள், கைது செய்யப்பட்டு அழைத் துச் சென்ற பிறகுதான் இறந்திருந்கிறார்கள். ஆனால் போலீஸ்

தரப்பிலே தப்பி ஓடினான், கல் தடுத்து விழுந்தான், இறந்தான் என்ற தவறான விவரங்கள் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே, இதைப்பற்றி பரிபூரணமாக விசாரிக்க வேண்டி இருக்கின்ற முறையிலே, நாம் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து பேச வேண்டியிருக்கின்றது. இன்னொன்று, போலீஸ் லாக் அப்பிலே யாராவது செத்தால், அவர்கள்மீதும் கூட 302 செக்ஷன்படி வழக்கு தொடரப்படும் என்று போலீஸ் மானியத்தின்மீது பேசுகின்றபோது முதலைமச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை அமுல்படுத்துகின்ற வகையிலே, அதை வற்புறுத்துகின்ற நிலையிலே இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் காரணமாக, அதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்களும் இதுசம்பந்தமாக ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் இப்போது இந்த அவையிலே இல்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி பல்வேறு தகவல்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசின் சார்பில் எங்களுக்கு கிடைத்த தகவல்களை நான் முதலில் இம் மன்றத்திற்கு அளித்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எழுப்பிய ஒருசில பிரச்னைகளுக்கு என்னுடைய பதிலைத் தங்களுடைய அனுமதியோடு தர இருக்கிறேன்.

1981 ஜனவரி மாதத்தில் சென்னை தியாகராயநகரில் பல வீடுகளில் நடந்த கொள்ளைகளில் வெள்ளிப் பாத்திரங்கள், துணிகள் முதலியன திருட்டுப் போயின. இவைகுறித்து இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 457-வது மற்றும் 380-வது பிரிவுகளின்படி நான்கு வழக்குகள் பதியப்பட்டு புலனாய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

இக்கொள்ளை நடந்த இடங்களில் கிடைத்த கைரேகைகளை பரிசோதித்ததில், தியாகராயநகர், கெங்கு ரெட்டி ரோட்டில் குடியிருக்கும் முன் தண்டனை பெற்ற திரு நித்தியானந்தன் கைரேகையை ஒத்திருந்தது. ஆகவே, இவரைப் பிடிக்க சென்னை பாண்டி பஜார் காவல் நிலைய காவல் துறை துணை ஆய்வாளர் திரு. நந்தகுமார், துப்பறியும் ஆய்வாளர் திரு. சண்முகம், தலைமைக் காவலர்கள் மாதவன், குணசேகரன், காவலர்கள் அனந்தகிருஷ்ணன். தங்கவேலு ஆகியோர் அடங்கிய பார்டி ஒன்று அமைக்கப்பட்டது.

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

திரு. நித்தியானந்தம் அசோக் நகர் பக்கம் காணப்பட்ட தாயும், அவர் ஜாபர்கான்பேட்டைக்கு மதுவருந்த வரக்கூடு மென்றும் அன்று மாலை 3-00 மணிக்கு தகவல் கிடைக்கப் பெற்று, இவர்கள் 2—2—1981 மாலை 5-00 மணி அளவில் சென்னை அசோக் நகர் 11-வது அவின்யூ ரோட்டில் சென்று கொண்டிருந்தபோது, எதிர்திசையிலிருந்து திரு. நித்தியானந் தம் வருவதைக் கண்டனர். காவல் துறையினர் பார்டியைக் கண்டவுடன் நித்தியானந்தம் திரும்பி ஓடினார். அவரைக் காவல் துறையினர் ஓடிப் பிடித்தபோது, ஓடிக் கொண்டிருந்த நித்தியானந்தம் சாலை சமமாக இல்லாததால், கீழே விழுந்து பிறகு எழுந்து ஓடினார். அப்போது அவரை காவல் துறையினர் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டபோது கீழே விழுந்தார். காவல் துறையினர் பிடித்துக் கொண்டனர். சிறிது நேரம் வலிப்பு ஏற்பட்டு சுயநினைவை இழந்தார். அவர் வலிப்பு நோயால் கஷ்டப்படுகிறார் என்று, அவ்வழியே சென்ற திருவாளர்கள் குருசாமி, ரமேஷ்சந்திரன் ஆகியோரின் உதவியுடன் நித்தி யானந்தத்திற்கு முதலுதவி செய்து, அவ்வழியே வந்த எம்.எஸ்.எஸ். 4450 எண் காரில் பொது மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார்.

மேல் விசாரணைக்கு, முதல் தகவல் அறிக்கை, நிர்வாக மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டது, அன்று மாலை 6-00 மணியளவில் பொது மருத்துவமனை அவசர சிகிச்சை மருத்துவ அதிகாரி முன்பு நித்தியானந்தத்தை ஆஜர் செய்தபோது, அவர் இறந்துவிட்டதாக மருத்துவ அதிகாரி அறிவித்தார். இது குறித்து அசோக் நகர் காவல் நிலைய கு.ஏ. 208/81-இல் பாண்டி பஜார் காவல் நிலைய துணை ஆய்வாளர் நந்தகுமார் கொடுத்த புகாரின் மீது குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தின் 174-வது பிரிவின்படி வழக்கு பதியப்பட்டது.

நித்தியானந்தத்தின் உடல் பொது மருத்துவ சவகிடங்கிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. சென்னை மாவட்ட ஆட்சியாளரின் நேர்முக உதவியாளரான முதல் வகுப்பு நிர்வாக மாஜிஸ்ட்ரேட் பிரேத விசாரணை செய்தார். சவப் பரிசோதனை செய்த டாக்டர் நித்தியானந்தத்திற்கு உடலில் காணப்பட்ட பல ரத் தம் கட்டிய காயங்களின் மொத்த விளைவினால் மரணம் ஏற் பட்டிருக்கக்கூடும் என்று கருத்துத் தெரிவித்துள்ளதாயும், விசா ராவை (viscera) பரிசோதனைக்கு அனுப்ப எடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாயும் இச்சம்பவம் குறித்து காவல்துறை நிலையாணை 145-ன்படி மாஜிஸ்டிரேட் விசாரணையொன்று தான் செய்வதாயும் சென்னை மாவட்ட கூடுதல் நிர்வாக மாஜிஸ்ட்ரேட் தெரிவித்துள்ளார். பிரேத விசாரணை அறிக்கை யும் சவப்பரிசோதனை முடிவும் மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரணை அறிக்கையும் இன்னும் அரசுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இவை கிடைத்த பின்பே முழு விவரமும் தெரியவரும். இப்பொழுது நிலைமை அமைதியாகவே உள்ளது.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 9

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சௌரிராஜன் அவர்கள் பேசுகிறபோது இந்தச் சம்பவம் சுமார் காலை 10-30 மணிக்கு நடந்தது என்ற அளவில் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவல் மாலை 5 மணி என்று இருக்கிறது. அதேபோல் அவர்களே பேசுகிறபோது எடுத்துச் சொன்னதுபோல், கலெக்டர் அவர்களின் பி.ஏ. இது குறித்து தீர்க்கமாக விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னதுபோல், பொதுமக்களும் கேட்டுக் கொண்டது போல் அந்த விசாரணையை நடத்தி வருகிறார். முழுத் தகவலும் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அந்த விசாரணை முடிந்து தகவல் நமக்குக் கிடைக்குமாயின் எந்தவிதமான தயவு தாட்சண்யமும் இல்லாமல் தவறு இழைத்தவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை அரசு எடுக்கும் என்று கூறி, இப்போது அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் காரணத்தால் அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

3. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) மேட்டுப்பாளையம் ரோடில் சாராயக் கடத்தல் கார் ஏறி காவல்துறை அதிகாரி மரணமடைந்துள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் எம். ஆறுமுகம், மு. அப்பாதுரை ஆகியோர் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓர் நிகழ்வினைக் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. எம். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, 'கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் அன்னூர்-மேட்டுப்பாளையம் சாலையில் சாராயம் கடத்திய காரை சோதனை போட முயன்ற காவல்துறை அதிகாரி கொல்லப்பட்டது குறித்த' அவசரப் பொதுமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு முதமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.—

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அறிக்கை.

அரசுக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி மேட்டுப்பாளையம் போக்குவரத்து காவல் பிரிவைச் சேர்ந்த இருப்பு சார் ஆய்வாளர் (ரிசர்வ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்) அப்துல் குத்தாஸ் 27—1—1981 அன்று இரவு மேட்டுப்பாளையம்-அன்னூர் சாலையில் காவலர் (போலீஸ் கான்ஸ்டபில் 561) ஒருவருடன் போக்குவரத்துச் சோதனை செய்து கொண்டிருந்தார். அவர்கள் ஒரு டாக்ஸியில் (எம். டி. பி. 1227) இச் சோதனைக்கென சென்றார்கள். இரவு 2.00 மணிக்கு, அன்னூர் பக்கத்திலிருந்து மேட்டுப்பாளையத்தை நோக்கி செல்லும் அம்பாஸிடர் கார் (எம். டி. எப். 2447) ஒன்று வந்தது. இருப்பு சார் ஆய்வாளர் (ரிசர்வ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்) காரை நிறுத்தச் சொல்லிச் சைகை செய்தார். முதலில் மெதுவாக வந்து இருப்பு சார் ஆய்வாளர் (ரிசர்வ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்) அருகில் வந்ததும், அவரைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் அவர் மீது மோதி விட்டுத் தப்பித்துப் போய்விட்டது. இருப்பு சார் ஆய்வாளர் (ரிசர்வ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்)-ஐ மோதிய பிறகு 30அடி தூரத்திற்கு அவரை இழுத்துக் கொண்டு மிகுந்த வேகத்துடன் அக்கார் சென்றது. பிறகு ஒரு மரத்தின் மீது மோதி கார் நின்று விட்டது. கார் டிரைவரும், காரிலிருந்த இருவரும் காரை விட்டு விட்டு மறைந்து விட்டனர். அப்படி மறைகின்ற அவர்களை டாக்சி ஓட்டுனர் பார்த்தார்.

2. காயமுற்ற இருப்பு சார் ஆய்வாளரை (ரிசர்வ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்) மேட்டுப்பாளையம் அரசாங்க மருத்துவமனைக்கு மேற்படி டாக்ஸி டிரைவர் உதவியுடனும், சம்பத் குமார் என்ற பெயருள்ள வேறொருவர் உதவியுடனும், மேற்படி காவலர் 561 (போலீஸ் கான்ஸ்டேபில்) டாக்ஸியில் எடுத்துச் சென்றார். இரவு 2.20 மணிக்கு இருப்பு சார் ஆய்வாளர் (ரிசர்வ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்) திரு. அப்துல் குத்தாஸ் இறந்து விட்டதாக மருத்துவ அதிகாரி அறிவித்தார். இ. பி. கோ. 34, 302 ஆம் பிரிவின் கீழும், தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் சட்டம் 4 (1) (எ) ஆம் பிரிவின் கீழும் காரமடை காவல் நிலயத்தில் குற்ற வழக்கு (எண். 10/81) ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை செய்யப்பட்டது. 28—1—1981 அன்று காலை 4.00 மணிக்கு குற்றவாளி என்ற சுப்பிரமணி என்பவரை மேட்டுப்பாளையம் ஆய்வாளர் (இன்ஸ்பெக்டர்) கைது செய்தார்.

3. ஏழு சாக்கு மூட்டைகளில் மறைத்து வைக்கப்பட்ட ரப்பர் குழாய்களில் 300 லிட்டர் சாராயமும் (ஐ. டி. அராக்) அக்காரில் (எம். டி. எப். 2247) கடத்தப்பட்டது. இடையர்பாளையத்தில் உள்ள அக்பர் அலி என்ற பெயருள்ள சாராயம் விற்பனை செய்யும் ஒருவரிடம்

சேர்ப்பதற்காக திருப்பூருக்கு அருகிலுள்ள காவிலிப்பாளையத்திலிருந்து கள்ளச் சாராயம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது என்று விசாரணையின் போது சுப்பிரமணியம் ஒத்துக் கொண்டார். வேறொரு குற்றவாளி முத்துசாமி 30—1—1981 அன்று இரவு 3.00 மணிக்கு திருப்பூரில் மேட்டுப்பாளையம் ஆய்வாளரால் (இன்ஸ்பெக்டர்) கைது செய்யப்பட்டார். குற்றவாளியான டிரைவர் மருதையன் திருப்பூர் உட்கோட்ட குற்றவியல் நீதிபதி (சப் டிவிஷனல் ஜுடிஷியல் மேஜிஸ்டிரேட்) முன்னர் 30—1—1981 அன்று காலை 11-30 மணிக்குச் சரணடைந்தார்.

4. காரை மிகவும் கவனக் குறைவாகவும் அதிக விரைவாகவும் ஓட்டி காவல்துறை அதிகாரியை வேண்டுமென்றே கொல்லச் செய்தார் என்பது தெளிவாக புலன் விசாரணையில் புலப்பட்டது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. எம். ஆறுமுகம் : இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய அறிக்கையில் சாராயத்தைக் கடத்தியவர்கள் யார் என்று சொல்லவில்லை. மேலும் திருப்பூரிலிருந்து சாராயம் குன்னூருக்குக் கடத்தப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பூரிலிருந்து இந்தச் சாராயத்தைக் கடத்தியவர்கள் யார் என்று சொல்லவில்லை. திருப்பூரிலிருந்து அந்தச் சாராயத்தைக் கடத்தியவர்கள் யார், அந்தக் கார் யாருக்குச் சொந்தமானது என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் கொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்களை எல்லாம் பிடித்து போலீசார் வழக்குகளைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ? இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் கூட திருப்பூரில் கள்ளச் சாராயம் விற்கக்கூடிய வியாபாரி ‘‘இங்கே கள்ளச் சாராயம் மொத்தமாகவும் சில்லரையாகவும் விற்கப்படும்’’ என்று போர்டு போட்டு விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-40]

அரசு கள்ளுக்கடைகளையும், சாராயக் கடைகளையும் திறந்து விடுவதற்கு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவா அவர்களே, இந்த வழக்கு சம்பந்தமாக யார் கடத்தினார்கள், யார் காரைத் தந்தார்கள், யார் அதற்கு உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்பது எல்லாம் அவர்களுடைய இன்வெஸ்டிகேஷனிலே இருக்கிறது. ஆனால் இந்த அறிக்கையிலே சில விவரங்கள் தரபபட்டு இருக்கின்றன. சுப்பிரமணி என்ற ஒருவர்

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுள்ளார். அதேபோல் ஊட்டியிலுள்ள அக்பர் அலி என்ற பெயருள்ள சாராயம் விற்பனை செய்யும் ஒருவரிடம் சேர்ப்பதற்காக திருப்பூருக்கு அருகிலுள்ள காவிலிப் பாளையத்திலிருந்து கள்ளச் சாராயம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது என்று விசாரணையின்போது சுப்பிரமணியம் ஒத்துக்கொண்டார். வேறொரு குற்றவாளி முத்துசாமி 30—1—1981 அன்று இரவு 3.00 மணிக்கு திருப்பூரில் மேட்டுப்பாளையம் ஆய்வாளரால் (இன்ஸ்பெக்டர்) கைது செய்யப்பட்டார். குற்றவாளியான டிரைவர் மருதையன் திருப்பூர் உட்கோட்ட குற்றவியல் நீதிபதி (சப்-டிவிஷனல் ஜுடிஷியல் மேஜிஸ்டிரேட்) முன்னர் 30-1-1981 அன்று காலை 11-30 மணிக்குச் சரணடைந்தார். இப்படிப் பட்ட விவரங்கள் இந்த அறிக்கையிலே ஏற்கெனவே தரப் பட்டிருக்கின்றன. தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே கண்டவர்கள் மீது வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி அவர்களுக்குத் தகவல் இருக்குமானால் அரசுக்கு அதை அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாரோ ஒருவர் கள்ளச் சாராயம் விற் கப்படும் என்ற போர்டே போட்டு விற்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். கள்ளச் சாராயம் விற்பவர்கள் கூட அது நல்ல சாராயம் என்று தான் போர்டு போடுவார்களே தவிர கள்ளச் சாராயம் என்று போட்டு விற்க மாட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன். மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற கொள்கைப் பிரச்சினையை இதிலே எழுப்ப வேண்டியதில்லை.

திரு. மு. அப்பாதுரை : நம்முடைய அவையே காலையிலே வள்ளுவருடைய குறளை சொல்லித்தான் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

'' நோய்நாடி, நோய்முதல் நாடி, அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல் ''

என்று சொன்னான் வள்ளுவன். அந்த அடிப்படையில் இந்த மாபெரும் கொலை நடைபெற்றதற்குக் காரணமே சாராயக் கடத்தல்தான். யாருக்கு அந்த சாராயம் கடத்தப்பட்டிருக் கிறது என்பதை குற்றவாளியே ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். அந்தக் கொலை நடைபெற்றதற்கு மூல காரணமாக இருந்த அக்பர் அலி என்ற சாராய வியாபாரி ஏன் கைது செய்யப்பட வில்லை ? அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல் ஒரு வழக்கு விசாரணையில் இருக்கிற போது அரசாங்கம் தலையிட்டு ஒன்றும் சொல்லக் கூடாது.

The case is under investigation என்று இருக்கிறபோது நீதிபதிகள் கூட அதிலே தலையிடமுடியாது என்பது சட்டம்.

(ஆ) வெள்ளக்கோவில் தொகுதியில் விசைத்தறிக் கூடங்கள் மூடப் பெற்றதால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நிலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் திருப்பூர் ஆர். மணிமாறன், இரா. தாமரைக்கனி ஆகியோர் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓர் நிகழ்வினைக் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்புத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ''வெள்ளக்கோவில் தொகுதியில் விசைத்தறி உரிமையாளர்களால் முன்னறிவிப்பின்றி விசைத்தறிக் கூடங்கள் மூடப்பட்டுவிட்டதால் 4,000 தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி இருக்கும் நிலைமை குறித்த'' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்புத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

அறிக்கை.

பெரியார் மாவட்டம், வெள்ளக்கோவில் மற்றும் அதன் சுற்றுப் புறத்தில் சுமார் 400 விசைத்தறி கூடங்கள் உள்ளன. இவைகளில் சுமார் 2,500 விசைத் தறிகள் உள்ளன. அவற்றில் 4,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகின்றனர். இவர்கள் பருத்தி கேஸ்மெண்ட் வகைகள் 2/17 மற்றும் 19 நூல்களைக் கொண்டு தயாரிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் கரூரில் உள்ள ஜவுளி உற்பத்தியாளர்களுக்காக துணி உற்பத்தி செய்து வருகின்றனர். பொதுவாக, விசைத்தறி நெசவாளர்கள் ஜவுளி உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து சாயம் தோய்த்த நூலை விலைக்கு வாங்கி, பின் அவற்றை நெய்து தீர்ந்த சரக்குகளைத்

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

திரும்ப நூல் பெற்ற ஜவுளி உற்பத்தியாளர்களிடமே விற்று முதல் செய்து விடுகின்றனர். விசைத்தறி நெசவாளர்களும், ஜவுளி உற்பத்தி உரிமையாளர்களும் நெய்ய வேண்டிய ரகத்தைப் பற்றி உற்பத்தி துவங்குமுன், கூலி, சேதாரம் ஏனையவற்றினை பேசி நிர்ணயம் செய்து கொள்கின்றனர்.

ஆனால் தற்பொழுது விசைத்தறி நெசவாளர்கள், ஜவுளி உற்பத்தியாளர்களிடம் கீழ்க்கண்ட 7 கோரிக்கைகளை சமர்ப் பித்துள்ளனர் :—

(1) நல்ல தரமான எடை குறையாத நூல்களை தருதல் அல்லது நூல் எடைக்கு சரக்கை வரவு வைத்துக் கொள்ளுதல்;

(2) காய்ந்த நூல்களாகத் தருதல்;

(3) சரியான எடையுள்ள நூல் கட்டு ஒன்றுக்கு சேதாரம் 300 கிராம் தருதல்;

(4) தீபாவளி/பொங்கல் காலங்களில் தங்களால் வழங்கப் படும் போனஸ், கைத்தறியாளர்களை அனுசரித்து, விசைத்தறி உற்பத்தியைக் கருத்தில் கொண்டு, தறி ஒன்றுக்கும், ராட்டை ஒன்றுக்கும் சேர்த்து ரூ. 500 வழங்க கோருதல்;

(5) நூல் பில், ஜவுளி பில் உடனுக்குடன் கொடுத்தல்;

(6) கூலி உயர்வு தற்பொழுதுள்ள கூலியில் 50 சதவிகிதம் உயர்த்தி வழங்கக் கோருதல்; மற்றும்

(7) ஓடும் ரகத்தை மாற்றும்பொழுது, ஓடி எடுப்புக் கூலி கொடுக்க வேண்டும்.

இதே போல் கரூர் பகுதியில் உள்ள 150 விசைத்தறி உரிமை யாளர்களும் இதே கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி வருகின்றனர். இதன் தொடர்பாக மேற்கண்ட இரு சாரர்களிடம் 21—1—1981 மற்றும் 22—1—1981-ல் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதில் 10 சதவிகிதம் கூலி உயர்வு தருவதாக ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். ஆனால், விசைத்தறி நெசவாளர்கள் இதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. எனவே, விசைத்தறி நெச வாளர்கள் 25—1—1981-லிருந்து தங்களது விசைத்தறிகளில் உற்பத்தி செய்வதை நிறுத்தி வேலை நிறுத்தம் செய்துள்ளனர். இதனால் பெரியார் மற்றும் திருச்சி மாவட்டங்களில் உள்ள சுமார் 15,000 விசைத்தறி தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள் ளனர்.

விசைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும், கரூர் ஜவுளி உற்பத்தியாளர்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள இந்தத் தகராற்றில் தீர்வு காண்பதற்காக, கரூர் கோட்டாட்சித் தலைவர் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார். அதோடு, ஈரோடு தொழிலாளர் துறை அலுவலரும் இருதரப்பினரையும் பேச்சு வார்த்தைக்கு அழைத்துள்ளார்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது பெரியார் மாவட்டத்திலே இருக்கிற வெள்ளக்கோவில் தொகுதியையும் திருச்சி மாவட்டத்திலே இருக்கிற ஒரு சில பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியுள்ள தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை. வெள்ளக்கோவில் தொகுதியிலே ஏறத்தாழ 4 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வேலையின்றி அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற அவல நிலை இருக்கிறது. அதைப்போல திருச்சி மாவட்டத்திலே 12 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற பரிதாபகரமான சூழ்நிலை இருக்கின்றது ஒட்டு மொத்தமாக 16 ஆயிரம் விசைத்தறி தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அவலமான சூழ்நிலைக்கு அவர்கள் இன்றைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவர அறிக்கை இங்கே தரப்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஏழு அம்சக் கோரிக்கைகளை முன் வைத்து ஜவுளி உற்பத்தியாளர்களிடம் விடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விவர அறிக்கையில் சம்பளத்தில் 50 சதவிகிதம் உயர்த்த வேண்டுமென்ற, ஏழு அம்சக் கோரிக்கைகளில் ஒரு பகுதியாக இருக்கின்ற ஒரு கோரிக்கையைப் பற்றி மட்டும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த விவர அறிக்கையில் அந்த ஒரு அம்சம் பற்றித்தான் காணப்படுகிறதே தவிர பாக்கியுள்ள ஆறு அம்சங்கள் என்னவாயிற்று ? அதனுடைய நிலை என்ன ? அதற்கு என்ன இறுதி முடிவு ? அதிலும், 50 சதவீதம் உயர்வு கேட்டதற்கு 10 சதவீதம் கூலி உயர்வு தருவதாக ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் அடுத்த 6 அம்சங்களுக்குண்டான நிலைமைகள் ஏதாவது தெரிகிறதா ? கோட்டாட்சித் தலைவர் அவர்களும், தொழிலாளர் துறையைச் சேர்ந்த சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது ; இந்த ஆறு அம்சங்களுக்கு உண்டான தெளிவு புலப்படுகிறதா ? அதற்குண்டான அறிக்கைகளை ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள் தந்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மற்ற 6 கோரிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே ஒன்றும் தெரியவில்லை. பேச்சு

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

வார்த்தையில் கூலி உயர்வுக்கு மட்டும் கொடுத்திருப்பதால் மற்ற வைகளைப்பற்றி வலியுறுத்தவில்லை என்று தெரிகிறது. எப்படியிருந்தாலும், விசைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும், கரூர் ஜவுளி உற்பத்தியாளர்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள இந்தத் தகராறில் தீர்வு காண்பதற்காக, கரூர் கோட்டாட்சித் தலைவர் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார். அதோடு ஈரோடு தொழிலாளர் துறை அலுவலரும் இருதரப்பினரையும் பேச்சு வார்த்தைக்கு அழைத்துள்ளார்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இதிலே இருக்கின்ற அடிப்படை உணர்வே, மையக் கருத்தே தொழிலாளர்களுக்கு முக்கியமாக நோட்டீஸ் தராமல், முன்னறிவிப்பு செய்யாமல் திடீரென்று அந்தத் தொழிற்கூடங்களை இழுத்து மூடியிருக்கிறார்கள்; முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் இப்படிச் செய்வது சட்டப்படி நியாயமா? தர்மமா? பொதுவாக, தொழிலாளர் பிரச்னை வரும்பொழுது அவர்களுக்கு முன்னறிவிப்பு கொடுத்த பிறகு அந்தக் கூடங்களை மூடவேண்டுமே தவிர, நோட்டீஸ்—அறிக்கை கொடுக்காமல், அதைப்பற்றிய விவரங்களை முன்கூட்டியே சொல்லாமல், கூடங்களை இழுத்து மூடுவது சட்டத்திற்கு விரோதமான காரியம் இல்லையா? அப்படிச் சட்டத்தை அவமதிக்கின்ற காரியத்தைச் செய்கின்ற அந்த உரிமையாளர்கள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, விசைத்தறிகளில் உற்பத்தி செய்பவர்கள் வேலையை நிறுத்தியிருப்பதால் 15,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விசைத்தறிகள் ஓடுவதை நிறுத்தியதற்குச் சட்டபூர்வமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கில்லை.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஜவுளி வியாபாரிகளிடமும், விசைத்தறியாளர்களிடமும் வேலை செய்கின்ற சுமார் 16,000 தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொத்தடிமை மாதிரி ரொம்ப சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதும் கிடையாது; சாப்பாடுதான் கொடுப்பார்கள். இப்பொழுது அந்தச் சாப்பாட்டிற்கும் வழியில்லாமல் பிச்சையெடுக்கக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் இருப்பதால், கொத்தடிமைகளுக்கு எப்படி அரசு புனர்வாழ்வு கொடுக்கிறதோ அதைப்போல விசைத்தறிகளை அரசாங்கமே எடுத்து, நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக இந்த விசைத்தறிகளுக்கு நூல் கொடுத்து, அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசே எடுத்துக்கொள்கின்ற ஆலோசனை இப்பொழுது இல்லை. இந்தத் தொழிலாளர்களின் மேம்பாட்டிற்காக, நல்ல தொழிற்சங்கங்களை அமைத்து, அதன்மூலமாக அவர்கள் முறையிடுவார்களேயானால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேறுவதற்கு அது வழிவகை செய்யும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நாட்டிலுள்ள தொழிற்சங்கங்களின் மூலமாகத்தான் இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, தொழிற்சங்கங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு ஏதாவது சட்டம் இயற்றவிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை.)

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

5. அமைச்சரவையின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம்— விவாதம்.

[முற்பகல் 10–50]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, அமைச்சரவையின் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம். திரு. ரா. உமாநாத்.

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

" மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட தமிழக அரசின் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையை இப்பேரவை கண்டிக்கிறது."

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் மொழிந்த கண்டனத் தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசிற்குக் கடந்த காலத்தில் நெருக்கடி ஏற்பட்டபொழுது துணை நின்ற, தமிழக அரசு நிறைவேற்றிய, விவசாய ஆதரவு—பல சட்டங்களை மனதார ஆதரித்த, பாராட்டிய மார்க்சிஸ்ட், மற்ற தோழமைக் கட்சிகள் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கொண்டு வந்திருக்கிறவர்களில் தோழமைக் கட்சிகள் உண்டு என்பதை அக்கறையோடும், கவலையோடும், அரசாங்கமும் சரி, ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்திருக்கக் கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் முதலிலேயே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் பேசுகிறபொழுது சில சந்தர்ப்பங்களில் வேகமாக இருக்கும். சில சந்தர்ப்பங்களில் வேதனையுடன் பேசுவேன், சில சந்தர்ப்பங்களில் ஹாஸ்யமாகவும் பேசுவேன். நான் பேசுவதனுடைய வடிவத்தை நீங்கள் கணக்கில் எடுக்க வேண்டாம். பேசுவதனுடைய உள்ளடக்கத்தை நீங்கள் கொஞ்சம் ஆழமாகச் சிந்தித்து, அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையில் தவறு இருக்கிறது, தொழிலாளர் வர்க்க விரோதம் இருக்கிறது என்று சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரையும் சரி, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தின் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதனால், மார்க்சிஸ்ட் கட்சி, ஏதோ சமுதாயத்தின், ஒரு பிரிவினரின் கூலி, பஞ்சப்படி போன்று இருக்கக்கூடிய பிரச்னைகளுக்காக மட்டும்தானிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் அதைப் பற்றி மட்டும் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டாம்.

அரசு தொழிலாளி வர்க்கத்தைத் தாக்குவது என்றால், இந்த நாட்டில் வளர்ந்து வரும் ஜனநாயகச் சக்தியைத் தாக்குவதாக நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மோஸ்ட் அன் ஆர்கனைஸ்ட் இடதுசாரி சக்தியைத் தாக்குவதாக நாங்கள் கருதுகிறோம். இப்படி ஒரு இடதுசாரி சக்தியையும், ஜனநாயக சக்தியையும் தாக்குவது என்ற விளைவு கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு கொள்கையானது, நிச்சயமாக இந்த நாட்டில் வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய சர்வாதிகார சக்திக்கு, அந்தத் தாக்குதல் இந்தச் சக்தியை, வீக்கன் பண்ணுகிற பொழுது, சர்வாதிகார சக்திக்குத்தான் அது துணைபோகும் என்ற விளைவு ஏற்படும் என்பதால்தான் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு எதிராக தமிழக அரசு தொடுத்திருக்கக்கூடிய அந்தத் தாக்குதலை எதிர்த்து, டிஃபென்ட் பண்ணக்கூடிய அந்தக் கடமையை, வெறும் தொழிற்சங்கக் கடமையாக நான் கருதவில்லை. நாங்கள் அந்த முக்கியமான, நாட்டினுடைய நலனைக் கருதி, தமிழக மக்களின் நலனை, எதிர்காலத்தைக் கருதி, ஒரு அரசியல் கடமையாகவே இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் கருதுகிறோம்.

நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கு முன் அரசின் கொள்கை முழுக்க முழுக்க தொழிலாளிகளுக்கு விரோதமாக இருந்தது. நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பின், சற்று பின்வாங்கி, நம்பிக்கைத் தரக்கூடிய சில நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. சட்டசபைத் தேர்தலுக்குப் பின் சில முற்போக்கு நடவடிக்கைகளும் எடுத்தார்கள். ஆனால், பிறகு மைய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணமாக, ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பொருளாதார நெருக்கடி முற்ற, விலைவாசிகள் ஏற, தொழிலாளிகள் போராட்டப் பாதையில் முன்னேற, அ.இ.அ.தி.மு.க. தலைமையும் இந்திரா காங்கிரசுடன் நெருங்க, மீண்டும் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கை ஒரு ரவுண்ட் வந்து, அது தொழிலாளி வர்க்க விரோதமாக அமைந்துள்ளது என்பதுதான் நான் கூறும் விஷயம்.

பி.அண்ட் சி. பிரச்னை ஒரு முக்கியமான பிரச்னையாகக் இன்றைக்கும் விளங்குகிறது. இன்னமும் மைய அரசு அமைச்சர் யாரோ வருவதாகப் பத்திரிகையில் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் பார்த்து, அவர் வந்து, பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, தீர்க்கப் போவதாக நாம் படித்தோம். அவர் வந்தார், அவர் பார்த்தார், அவர் போனார் என்று சொல்கிறமாதிரி, ஒன்றும் நடக்கவில்லை. இப்பொழுது அவர் வந்து என்ன சொல்லிவிட்டுப் போகிறார் என்று சொன்னால், மீண்டும் டெல்லியிலே பேச்சு வார்த்தைக்கு நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று சொல்கிறார். நான் கேட்கிறேன், டெல்லியிலே பேச்சு வார்த்தை ஏற்பாடு செய்வதற்கு ஒரு மத்திய அமைச்சர் மெட்ராசுக்கு வந்துதான் டெல்லியிலே போய் ஏற்பாடு பண்ண வேண்டுமா? ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மைய அரசு வேண்டுமென்றே காலந்தாழ்த்தி வந்திருக்கிறது என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இப்படி இருக்க, நமது மாநில அரசு, பி. அண்ட் சி. மில்லை, மைய அரசு உடனே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று இன்றைக்கும் போர்த்ரைட்டாக, பகிரங்கமாகச் சொல்லவில்லை, வற்புறுத்தவில்லையென்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பி. அண்ட் சி. முதலாளிகளுடைய தேவை என்ன? வருஷத்திற்கு ரூ. $3\frac{1}{2}$ கோடி மிச்சப்படுத்த வேண்டுமாம். அப்பொழுதுதான் மில்லை ஓட்டுவாராம். இன்றைக்கு 3,000 தொழிலாளிகளைத் தெருவில் நிறுத்த வேண்டுமாம். மீதம் உள்ளவர்கள் மீது, வேலைப் பளுவைச் சுமத்த வேண்டுமென்று அந்த முதலாளி சொல்கிறார்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பாயின் ஆப் ஆர்டர் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிகவும் முக்கியமான தொழிலாளர் பிரச்சினை பற்றி பேசுகின்றபோது, தொழிலாளர் அமைச்சரும் இல்லை, முதல்வரும் இல்லை, அவை முன்னவரும் இல்லை. அவர்கள் இதைக் கேட்கவேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தொழிலாளர் அமைச்சர் வந்துவிட்டார்.

1981 பிப்ரவரி 9]

திரு. ரா. உமாநாத் : ஆகவே, முதலாளிகளின் தேவையான $3\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயை மிச்சப்படுத்திக் கொடுத்துவிட்டால், அந்த மில்லை ஓட்டுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்காக 3,000 தொழிலாளர்கள் தெருவில் நிற்க வேண்டுமா? மீதம் உள்ளவர்கள் மீது வேலை பளுவை சுமத்த வேண்டுமா ? அவர்கள் பெற்று வந்த ஊதியங்களை அவர்கள் கைவிட வேண்டுமா ? இவையெல்லாம் அந்த பி. அண்ட் சி. முதலாளியினுடைய கண்டிஷன். மில்லை ஓட்ட வேண்டுமென்றால், முதலாளியினுடைய இந்த கட்டுக்கோப்பிற்குள் நின்றுதான் மத்திய அரசு தொழிலாளர்களை நிர்ப்பந்தம் படுத்துகிறது என்று நான் சொல்கிறேன். யாரையும் வீட்டிற்கு அனுப்புவதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று தமிழக அரசு ஏன் சொல்லக்கூடாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த முதலாளிகள் '' கேரண்டார்ஸ் கமிஷன் '' என்ற ஒன்றை கொடுத்து வருகிறார்கள். அது ஒரு கோடி ரூபாய் ; விற்பனை ஏஜெண்ட்களுக்கு கேரண்டி நிற்கிற ஆட்கள் தான் கேரண்டார்ஸ். முன்பு ஒரு காலத்திலே பாங்கிங் சிஸ்டம் இல்லாதபோது, அதாவது ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி இருந்த காலத்திலே மில் முதலாளிகளுக்கு கிராண்டியாக நிற்பதற்கு ஒரு முக்கியமான பெரிய ஆள் தேவைப்பட்டது. அதற்காக கமிஷனும் கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது தான் பாங்கிங் சிஸ்டம் நம்முடைய நாட்டிலே வந்துவிட்டதே. நமக்கு எதற்காக கேரண்டார். அந்த சிஸ்டத்தை ஒழித்தால் அதன் மூலம் 1 கோடி ரூபாய் மிச்சம் ஆகும் அல்லவா? ஆகவே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த கேரண்டார் சிஸ்டத்தை ஒழிப்பதற்கு வற்புறுத்தக் கூடாதா?

இன்னொன்றை நான் இங்கே சொன்னால், ஆச்சரியப்படுவீர்கள். மிலிடெரி ஆர்டர்ஸ்படி பி. அண்ட் சி. மில்லிலிருந்து அதன் மொத்த உற்பத்தியில் ஐந்தில்ஒரு பங்கு இராணுவத்திற்குப் போகிறது. இங்கேயிருந்து நம்முடைய இராணுவத்திற்குப் போவதற்கு ஒரு கமிஷன் ஏஜெண்ட் தேவையா (why do you require a commission Agent ?) இராணுவ இலாகா நேரடியாக ஆர்டர்ஸ் கொடுத்துவிட வேண்டியது தானே ? எதற்காக கமிஷன் ஏஜெண்ட்? அவர்களுக்கு எதற்காக 5 பெர்செண்ட் கமிஷன். அதுவே இரண்டரை கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வருகிறது. இந்த கமிஷன் ஏஜெண்டை அபாலிஷ் பண்ணிவிட்டால் அதன்மூலம் இரண்டரை கோடி ரூபாயை மிச்சப்படுத்தலாமே.

அடுத்து, இன்னொரு விஷயம். சர்க்காரிடத்திலிருந்து 38 பைசாவிற்கு மின்சாரத்தை வாங்கி பி. அண்ட் சி. மில் நிர்வாகம் அதன் அதிகாரிகளுக்கு யூனிட்டிற்கு 6 பைசா என்ற அளவிற்கு கொடுக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் சொல்கிறார்கள், மூன்றாயிரம் தொழிலாளர்களைப் பார்த்து, '' தெருவில் நில் ; உன் மனைவி சாகட்டும் ; யாராக இருந்தாலும் கவலை இல்லை '' என்று. அரசிடம் 38 பைசாவிற்கு வாங்கி 6 பைசாவிற்கு தனது அதிகாரிகளுக்கு அந்த நிர்வாகம் கொடுக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் சேர்த்தால் 3–1/2 கோடிக்கு மேலேயே மிச்சமாகுமே.

காயலான் கடைக்கு செல்ல இருந்த மாருதி கார் நிர்வாகத்தையே தேசியமயமாக்கிய மத்திய அரசிடம் பி. அண்டு சி. மில்லை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அதன் பின் இந்த கமிஷன்களையும் ஒழிக்கவேண்டும் என்று ஏன் நமது மாநில அரசு வற்புறுத்தக்கூடாது? அவ்வாறு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் மாநில அரசு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த விஷயத்திலே காலந்தாழ்த்தாமல் முடிவெடுக்கவேண்டும் என்கிற ஒரு வெஸ்டெட் இண்டரஸ்ட் மத்திய அரசுக்கு இருக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை நீடிக்க, நீடிக்க தொழிலாளர்கள் பொறுமை இழப்பார்கள், தெருவில் இறங்குவார்கள். அப்போது மாநில அரசின் போலீஸ் தான் தொழிலாளர்களை தாக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும். மாநில அரசின் மீதுதான் தொழிலாளர்களுக்கு அதிருப்தி உண்டாகும். அப்படி உங்களை மக்களிடமிருந்து தனிமைப் படுத்திவிட்டு, அந்த நேரம் பார்த்து மாநில அரசு மத்திய அரசின் சொற்படி வளைய வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். அப்படி வளைவதற்கு தயாராக இல்லையென்றால், மாநில அரசை அடித்து கலைப்பதற்கான முயற்சியை மத்திய அரசினர் எடுப்பார்கள். இது தான் எங்களது கணிப்பு. மத்திய அரசின் அமைச்சர் ஒருவர் சென்னைக்கு வந்திருந்த போது, ஒன்று கூறினார். பத்திரிகை நிருபர்கள் இந்த மில் பிரச்சினைப் பற்றி கேட்டபோது, இது என்னுடைய தலைவலி அல்ல என்று சொன்னார்கள். அப்போது ஒரு நிருபர் அப்படியானால் சட்டம், அமைதி பிரச்சினை வருமே என்று கேட்டதற்கு அது மாநில சர்க்கார் சந்திக்கவேண்டியது என்று சொல்கிறார்.

[முற்பகல் 11-00]

தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பி. அண்டு சி. தொழிலாளிக்கு ஒரு துன்பம் என்றால், அவர்களை நம்பியிருக்கும் 13,000 குடும்பங்களுக்கு ஒரு துன்பம் என்றால் மைய அரசுக்கு அது துன்பமாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய துன்பம், மைய அரசின் துன்பம் அல்லவா? நாமும் இந்திய நாட்டு மக்கள் அல்லவா? தமிழ்நாடு இந்தியாவின் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதி அல்லவா?

Why do you take an attitudi as if Tamilians are aliens to the Indian Count y? இங்கே வாடுகின்ற பி. அண்டு சி. மில் தொழிலாளியின் வேதனை என்னுடைய தலைவலி அல்ல என்று சொன்னவர்கள் தான் இந்த நாட்டின் ஒற்றுமையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். மைய அரசின் இந்தப் பொறியில் தயவு செய்து மாநில அரசு விழக்கூடாது.

Don't pick the chestnu's out of the fi e for Mrs. Gandhi. அது ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி. அதாவது, நெருப்பில் என்னுடைய பொருள் விழுந்து விட்டது. அதை எடுத்தால் என் கை சுடும். ஆகவே, நீங்கள் அதாவது நான் எடுப்பதற்கு பதிலாக

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. ரா. உமாநாத்]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் அவர்களை எடுக்கச் சொல்வது போல்— அதை எடுத்துத் தாருங்கள் என்று பொருளாகும். அந்தப் பொறியில் நீங்கள் விழக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

THIRU T. VENKATA REDDY : Is it a censure motion against the Tamil Nadu Government or Central Government.

திரு. ரா. உமாநாத் : ஆகவே, அந்த பி. அண்டு சி. மில்லை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று பகிரங்கமாக மாநில சர்க்கார் கோரவேண்டும். இந்த அவையில் ஒரு தீர்மானம் அந்த முறையில் கொண்டுவர வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவுபெற ஜனங்களைத் திரட்ட பி. அண்டு சி. தொழிலாளிகளுக்கு பூரண உரிமை கொடுங்கள், நீங்களும் மாநிலம் பூராவும் மற்ற கட்சிகளின் ஒத்துழைப்புடன் ஆதரவு திரட்டுங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலை நிறுத்தங்களை உடைப்பது என்பது மீண்டும் ஒரு கொள்கையாக — தமிழக அரசின் கொள்கையாக மாறியிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். வேலை நிறுத்தங்களைத் தீர்ப்பதில் காலதாமதம் செய்வதால், அரசு தலையிடாமல் அதிக நாட்கள், இருப்பதால், அந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இருக்கிற ஒற்றுமை குலைந்து, வேலை நிறுத்தம் உடையும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. நெய்வேலி செராமிக்ஸ் தொழிற்சாலையில் கிட்டத்திட்ட 110 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்பட்டது. அரசு அதில் தலையிடாமல், அந்த முதலாளிக்கு நிர்ப்பந்தம் கொடுக்காமல் இருந்ததால், வேலை நிறுத்தம் உடைந்துபோய்விட்டது. அது மட்டுமல்ல. ஹோசூர் உமா மகேஸ்வரி மில்லில் 90 நாள் வேலைநிறுத்தம், பிரிமியர் மில்லில் 90 நாள் வேலை நிறுத்தம், எஸ். ஆர். பி. மில்ஸ் 90 நாள் வேலை நிறுத்தம், மது ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் 60 நாள் வேலை நிறுத்தம், யூனிட்டி மில்லில் 72 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம், பால் வள நிறுவனத்தில் 72 நாள் வேலை நிறுத்தம்— இன்னும்— தொடர்கிறது— பாலு கார்மென்ட்ஸ் இதில் ஏராளமான பெண்கள் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஒருவருஷமாக நடக்கிறது— காடம்பாறை— 6 மாதமாக நடக்கிறது— அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் இன்னும் நீடித்துக்கொண்டே போகிறது. அரசாங்கம் தான் இதற்குப் பொறுப்பு என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நெய்வேலி செராமிக்ஸ் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலத்தில் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் 20 சதவிகிதம் போனஸ் கொடுத்ததற்கும் மேல், எத்தனையோ பெயர்கள் சொல்லி, அதிகச் சலுகைகள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். கொள்கை பேசுகிற மத்திய சர்க்கார், போனஸ்

சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த மத்திய சர்க்கார் 20 சத விகிதம் போனஸை அவர்கள் நடத்தும் என், டி. சி.-யில் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், நெய்வேலி செராமிக்ஸ் நிறுவனம் மட்டும் கொடுக்கத்தயாராக இல்லை. 1976—77-ல் $19\frac{1}{2}$ லட்சம் லாபம். 1977—78-ல் $37\frac{1}{2}$ லட்சம் லாபம். 1978-79-ல் $55\frac{3}{4}$ லட்சம் லாபம். 1979—80-ல் 73 லட்சம் லாபம். இப்படியிருந்தும் அந்த மாட்டர் டிஸ்பியூட்டில் இருக்கிறது. அந்த நிர்வாகம் தருவதற்கு மறுக்கிறது.

இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், அந்த பாக்டரியில் மூலதனத்தில் 52 சத விகிதம் சர்க்கார் பணம் இருக்கிறது. என். டி.சி—யில் 20 சதவிகிதத்துக்கு மேல் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்ன மாநில அரசு ஏன் தங்கள் மூலதனத்தில் 52 சதவிகிதம் உள்ள அந்த நிறுவனத்தில் அதை வற்புறுத்தவில்லை? 110 நாட்களாக நடந்து வரும் அந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்தவில்லை? உங்களுக்கு விஷயம் தெரியுமா? நான் சொல்கிறேன். ஏற்கெனவே சிம்கோ மீட்டரில் சேர்மனாக இருந்த விஸ்வநாதன் அவர்கள் தான் இங்கேயும் இருக்கிறார்கள். சிம்கோ மீட்டரில் என்ன நடந்தது? $4\frac{1}{2}$ ரூபாயை 6 ரூபாயாக ஆக்கவேண்டும் என்று போராடினார்கள். அப்போதே ஒப்புக்கொண்டு இருந்தால் முடிந்து போய் இருக்கும். அதைப்போலவே மாநில அரசு இதிலேயும் காலம் கடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். 52 சதவிகிதம் மூலதனம் அரசுப் பணம் இருப்பதால், அரசு இதில் தலையிட்டு, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் வழங்க வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால்வள நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே 1,500 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 16—12—1980 அன்று அமைச்சர் முன்னிலையில் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, அந்த வேலை நிறுத்தம் வாபஸ் வாங்குவதாக இருந்தது. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் பேச்சு வார்த்தையில் கலந்து கொண்டு, ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடுவதாக இருந்தது. அதாவது, இரண்டு மூன்று விஷயங்களில் அக்ரிமெண்ட் வந்து விட்டது. போராட்டத்தை வாபஸ் வாங்குவது, பழி வாங்குதல் இல்லை. உட்கார்ந்து பேசுவது என்று ஒப்பந்தம் ஏற்பாடாகி விட்டது. ஆனால் மாலையில் அமைச்சர் அவர்கள் டெலிபோன் செய்கிறார். முதலமைச்சர் அவர்களை ஒரு வார்த்தை கேட்ட பிறகு நாம் அந்த ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளலாம் என்று. ஆனால் இன்று வரையில் அவர்கள் தலையிடவில்லை. அங்கே போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. அமைச்சர் ஒப்புக்கொண்டு, சீப் மினிஸ்டரைக் கன்சல்ட் செய்கிறேன் என்று சொன்னபிறகு, இதுவரையில் தலையிடவில்லை என்றால், அந்த வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்தால், அது உடையும், கட்டுப்பாடு குலையும் என்கிற எண்ணத்தைத் தவிர வேறு என்ன சொல்வது என்று நான் கேட்கிறேன்.

அந்தமாதிரிதான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், வேலைக்கு திரும்புங்கள் என்று அடிக்கடி கேட்கிறார்கள். ஆனால் முடிவு செய்ய வேண்டிய அந்த ஸ்டாஃப் கிட்டத்திட்ட 800 பேர்கள் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை சிறையிலே வைத்துக்கொண்டு, எப்படி முடிவு செய்வார்கள். அதனால்தான் அவர்களை 'ரிலீஸ்' செய்யுங்கள், முடிவு செய்கிறோம் என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள்.

எமதர்மராஜன் சத்தியவானை இழுத்துக்கொண்டு போகிறார். சாவித்திரி பின்னாலே போகிறாள் அழுதுகொண்டு. எமதர்ம ராஜன் சத்தியவானை விடமுடியாது என்று சொல்லி, நரக வாயில் பக்கத்தில் வந்து விட்டார்கள். அப்போது சாவித்திரி அம்மையாரைப் பார்த்து அந்த எமதர்ம ராஜன் சொல்கிறார், சத்தியவானை விடமுடியாது, உனக்கு என்ன வரம் தந்தால், போவாய் கேள், தருகிறேன், என்று சொல்கிறார். உடனே சாவித்திரி எனக்கு பிள்ளை வரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறாள். பிள்ளை பிறக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறாள். பிள்ளை பிறக் கட்டும் என்று வரம் கொடுத்துவிட்டார். உடனே சாவித்திரி அம்மையார் சிரித்துக்கொண்டே சொல்கிறார், ''சத்தியவான் இல்லாமல் எப்படி பிள்ளை பிறக்கும்'' என்று. இது கதையிலே வரக்கூடிய ஒரு ஹாஸ்யம். அந்த மாதிரிதான் இங்கேயும் இருக் கிறது. முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள் சிறையிலே இருக்கிறார் கள். அவர்களை சிறையிலே வைத்துவிட்டு, முடிவு செய்யுங்கள், முடிவு செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் எப்படி முடியும்? அந்த மாதிரி சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பெயரை சம்பந்தப்படுத்தி யதால் நான் குறுக்கிடுகிறேன்; இல்லை என்றால் இறுதியில் பேசுவதாகத்தான் இருந்தேன். முதலமைச்சர் அவர்களையும் கலந்து விட்ட பிறகு, ஒரு சுமூகமான முடிவுக்கு, பேசி வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னோம். ஆனால் அவர்கள் அமைச்சர் எழுத்து மூலம் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுதான் 'டெட் லாக் கிற்கு' காரணம் பால்பண்ணையைப் பொறுத்தவரையில்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அதற்கு குழு போட்டார்கள் ; பேசினார்கள் ; முடிவு பெறவில்லை. நான் இப்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப்பற்றிய விவகாரத்திற்கு வந்து விட்டேன். சிறையிலே இருப்பவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் ; விடுதலை செய்ய மறுக்கிறார்கள், அதனால் மறுபடியும் என்ன வரும்? அவர் களுடைய போராட்டத்தை நடத்த விடாமல் உடைத்து, அந்த நிர்வாகத்திற்கு சாதகமாக நடந்து கொண்டு, போராட்டம் இனிமேல் தலை தூக்காமல், நடக்க விடாமல் செய்ய வேண்டும்

என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருக்கிறது. அந்த நிர்வாகத்திற்குச் சாதகமாகப் போகும் எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு வந்து விட்டது. ஆகவே, கைதானவர்களை விடுதலை செய்யும் எண்ணம் உங்களுக்கு இல்லை.

The strike is spreading to all the colleges throughout the State· இது இப்படியே போகும்போது மாநிலம் பூராவும் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யும் சூழ்நிலை ஆரம்பித்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களை உடைக்க, நீங்கள் செய்யும் முயற்சியினால், போராட்டங்களை சுமுகமாக தீர்த்து வைக்க உங்களுடைய முயற்சி இல்லாததினால் இந்த நாட்டுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் என்று இந்த அரசாங்கம் உணர்ந்து இருக்கிறதா? நிச்சயமாக உணரவில்லை. அந்த உணர்வு வந்திருந்தால் தொழிற்சங்கங்களை உடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இருக்காது. அதனால் நாட்டுக்கு என்ன நஷ்டம் என்று கேட்டால் கடந்த காலத்தை நீங்கள் திரும்பிப், பார்க்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில் லட்சுமி மில்ஸ், சிம்கோ பள்ளிபாளையம், காவேரி ஸ்டக்சுரல்ஸ், டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ், டி.வி.எஸ். இவைகளில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம். அதன் விளைவு என்ன? உற்பத்தி 'லாஸ்' எவ்வளவு தெரியுமா? 1978 இல் இழந்த உற்பத்தி நாள் 21,55,000. 1979இல் இழந்த உற்பத்தி நாள் 82,73,000. 1978இல் நடைபெற்றதன் தொடர்ச்சிதான், நீங்கள் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முயலாததுதான் 1979—ல் அதிக இழப்புக்குக் காரணம். 21 இலட்சம் எங்கே, 82 இலட்சம் எங்கே. ஆகவே, இந்த நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு சுமார் ஒரு கோடி உற்பத்தி நாள். இந்த அரசாங்கத்தின் போக்குதான் இதற்குக் காரணம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மீண்டும் அதே பாதையில் பயணம் ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள்.

என். ஜி. ஓ.க்கள் சில நியாயமான கோரிக்கைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாள் மாநாட்டில் சில கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள்; அரசாங்கத்திற்கு அந்த கோரிக்கைகளை முன்னாலே அனுப்பி இருக்கிறார்கள்; மீண்டும் அனுப்புவார்கள். அதுபற்றி அண்ணா பத்திரிக்கையில் அது அரசியல்

[முற்பகல் 11-10]

இந்திய நாட்டுப் பெரும் முதலாளி லால்சந்த், ஹிராச்சந்த் ஆகியோரின் சுரண்டல் தாகத்தைத் தணிக்க நமது மாண்புமிகு முதல்வர் ஒருநாள் என்ன செய்தார் என்பதை விளக்க ஹிந்து பத்திரிகை டேட்டட் 26—1—1981-ஐ கோட் பண்ணுகிறேன்

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. ரா. உமாநாத்]

''ஒருநாள் நள்ளிரவில் காடம்பாறையில் போலீஸ் படை திடீரென்று பாய்ந்து 76 ஆண்களையும், 33 பெண்களையும், 36 குழந்தைகளையும் கவ்விக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். கோவை சிறையில் அடைத்தனர். இன்னும் சிறையில்தான் வைத்துள்ளனர். அவர்களை சிறையில் வைத்து விட்டு பஞ்சாபிலிருந்தும், பிகாரிலிருந்தும் ஆட்களைக் கொண்டு வந்து வேலையை நடத்துகிறார்கள். காடம்பாறை திட்டம் பூர்த்தியாகும்வரை அவர்களை சிறையில் வைக்க முடியுமா? அப்படியானால் எந்த அடிப்படையில் அத்தனை காலம் அவர்களை சிறையில் வைக்க முடியும். இது ஹிந்து பத்திரிகையில் வந்திருக்கின்றது. அச்சத்தோடே ஹிந்து பத்திரிகை நிருபர் ''எத்தனை ஆண்டுகளானாலும் இந்த பெண்களையும், குழந்தைகளையும் பூட்டி வைத்து மின் திட்டத்தை பூர்த்தி செய்வது என்பதுதானா திட்டம்'' என்று கேட்கிறார், ஆனால் இதயம் வெடிக்கும் காட்சி என்னவென்றால் சிறைப்படுத்தும்பொழுது 6 வயதிற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளைத் தாயிடமிருந்து போலீஸ் இழுக்க அந்தக் குழந்தைகள் தாயிடம் மறுபடியும் போகக் கதறி அழ, மறுபடியும் போலீஸ்காரர்கள் குழந்தைகளைப் பலாத்காரத்தை உபயோகித்து இழுத்து பிரித்து அவர்களைக் கொண்டுபோய் சிறையில் தள்ளினார்கள். இன்று நிலைமை என்ன? தகப்பன் ஒரு சிறையில், தாய் மற்றொரு சிறையில், குழந்தைகள் இன்னொரு சிறையில் என்று தனித் தனியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது முதல்வர் அவர்கள் தாய்ப்பாசம் உடையவர். ஒத்துக் கொள்கிறேன். He has got human feelings—a humanitarian. குழந்தை பாசம் உடையவர். He has got those feelings. மனதார ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் லால்சந்த், ஹிராசந்தின் சுரண்டல் பசிக்கு முன்னால் தாய்ப்பாசத்திற்கும், குழந்தைப் பாசத்திற்கும் மேல் வர்க்க பாசம்தான் நடனமாடும் என்பதைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கேட்கலாம். நாட்டுக்காக மின் திட்டம் கட்ட வேண்டாமா என்று. நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன், கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளியின் ஒட்டிய வயிற்றின் மீதுதான் மின் திட்டம் கட்டுவதா? அவர்களின் பிணங்களைக் கொண்ட அஸ்திவாரத்தின் மீதா கட்டுவது? தாய்க்குலத்தின், குழந்தைக் கூட்டத்தின் ரத்தக் கண்ணீர் கலந்த சிமெண்டிலா மின் திட்டத்தைக் கட்டுவது?

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

** ** **

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF : It is not relevant to the question. I hope the Hon. Member will observe the sentiments.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசியதில் தாஜ்மஹால் பற்றிக் குறிப்பிட்ட அனைத்தையும் நீக்கும்படி உத்தர விடுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, தாஜ்மஹால் பற்றிச் சொன்னதை வேண்டுமானால் நீக்கி விடுங்கள். காட்டம்பாறை பற்றிக் குறிப்பிடுவது இருக்கட்டும்.

அடுத்ததாக டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளிகளின் கேஸை கோர்ட்டிற்கு விடும் அதிகாரம், ஓர வஞ்சனையுடன் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது. இதிலே தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களையும் நான் குற்றம் சாட்டுவேன். இதுதான் தங்களுடைய கொள்கையின் அம்சம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். After all dismissed. சர்க்கார் கோர்ட்டுக்கு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய கேஸை விடுவது என்பது வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள சொல்லி உத்தரவு போடுவதாகாது. டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளிகள் அவ்வாறு தங்களை டிஸ்மிஸ் செய்தது தப்பு என்று வாதிடுவதற்குரிய உரிமையைத் தான் கேட்கிறான்.

தப்பு சரி என்று சொல்ல வேண்டியது கோர்ட்தான். அப்படி சரியா தவறா என்று வாதிக்கக் கூட உரிமை கொடுப்பதில் ஏன் தகராறு செய்ய வேண்டும். அதிலே ஏன் ஓர வஞ்சனை காட்டப் படுகிறது. வேண்டியவர்களுக்கு அனுமதிக்கிறீர்கள், மற்றவர்களை பழி வாங்குகிறீர்கள். அதிலே ஏன் ஓரவஞ்சனை காட்டுகிறீர்கள்? ஏன் சிலரை மட்டும் பழி வாங்குகிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன்.

சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிவிப்புச் செய்தார். "நல்ல காலம் வருகிறது. நல்ல காலம் வருகிறது. டிஸ்மிஸ் செய்யப்பெற்ற தொழிலாளர்கள் அந்தப் பிரச்னையை அப்படியே நேரிடையாக கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போகலாம். எங்களிடத்திலே வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தமிழ் நாட்டிலே அப்படிப்பட்ட சட்டம் ஒன்றுதயார் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசிற்கு ஒப்புதலுக்காக அனுப்பவிருக்கிறோம். நல்ல காலம் வருகிறது. "நல்ல காலம் வருகிறது" என்று உடுக்கடித்தார்கள்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. ரா. உமநாத்]

நான் கேட்க விரும்புவது நேரிடையாக கோர்ட்டுக்குப் போக லாம் என்ற கோட்பாட்டை அரசு ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, அப்படி ஏற்றுக் கொண்டதினால்தானே சட்டம் வரவிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக காத்துக் கொண்டிருக்காமல், அப்படி டிஸ்மிஸ் ஆன கேஸ்களை இதுவரை முடிவு செய்யாமல் வைத்திருக்கும் கேஸ்களை கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டியதுதானே ? அனுப்பினார்களா ? இல்லை. ஏராளமான கேஸ்கள் அப்படி பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. டி. வி. எஸ். நிறுவனத்திலிருந்து அப்படி அனுப்பப்பெற்றவை இன்னும் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்பெறவில்லை. ரொம்ப நெருக் கினால் சிலதை அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் இன்னும் 72 கேஸ் கள் பாக்கியிருக்கின்றன. அவைகளை காமதாமதம் செய்து, தொழிலாளர்களை சோர்வு கொள்ளச் செய்து, ஒரு நிலையில் அவர்களின் கணக்கை தீர்த்து அனுப்பி, டி.வி.எஸ். முதலாளி களுடன் கொல்லூட் செய்துக் கொண்டு, தொழிலாளர்களின் மீது பழி வாங்கும் நடவடிக்கையை அரசு செய்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் சங்ககிரி சிமெண்ட் நிர்வாகத்தில் அதன் காரிய தரிசி பழிவாங்கப் பெற்றார். அந்த கேஸை கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டும் என்று கேட்டபோது, அன்றைக்கு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கோர்ட்டுக்கு இந்த கேஸ்களை விட மாட்டோம் என்றார்கள். பிறகு இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, உயர்நீதி மன்றத்தில் இந்த கேஸை விடலாம் என்று நாங்கள் இந்த அரசை கேட்டோம். ஏற்றுக் கொண்டார்களா ? இல்லையே. பிறகு நாங்கள் சுப்ரீம் கோர்ட் சென்றோம். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கேஸை கொண்டு போன போது, சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி ஓபன் கோர்ட்டிலேயே, அரசாங் கத்தினுடைய வழக்கறிஞருக்கு ஒரு யோசனை கூறினார். என்ன வென்று, ''இதை கோர்ட்டுக்கு விடலாமே, தமிழக அரசுக்கு நீங்கள் எடுத்துச் சொல்லுங்கள். கோர்ட்டுக்கு விடலாம் என்று நான் சொன்னதாக சொல்லுங்கள்'' என்று ஓபன் கோர்ட்டி லேயே ஆலோசனை கூறினார்கள். ஆனால் அதை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டதா ? இல்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு தொழி லாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அதை மதிக்காமல், ''நோ— முடியாது. இப்படிப்பட்ட எந்த கேஸையும் கோர்ட்டுக்கு விட முடியாது'', என்று சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியின் கோரிக்கையை மறுத்து விட்டார்கள். ஆனால் பின்னர் தீர்ப்பு வந்தபோது என்னவாயிற்று ? இந்தக் கேஸை கோர்ட்டுக்கு விட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்று தீர்ப்பு வந்து விட்டது. மாநில சர்க் காருடைய மதிப்பு சுப்ரீம் கோர்ட் முன்னால் என்ன ஆயிற்று ? இப்படி மாநில சர்க்காரின் கொள்கையை தூக்கி எறிந்து 2 ஆம் தேதியன்று 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னால் தீர்ப்பு வந்து விட்டது.

அதேபோல் மாயாண்டி என்னும் டிரைவர் கேஸ். அவர் டிரான்ஸ்போர்ட் டிரைவர். டிஸ்மிஸ் செய்யப் பெற்றார். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அதுவும் வந்தது. அதற்கு முன்னாலேயே அரசாங்கத்திற்கு நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். அதை தீர்த்துக் கொடுங்கள். சமரசம் காண நாங்கள் வழி செய்கிறோம் என்று கேட்டோம். ஆனால் இவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. விளைவு, சுப்ரீம் கோர்ட்டிலிருந்து தீர்ப்பு வந்து விட்டது. அந்த டிரைவருக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கான ஈட்டுத் தொகை முழுவதையும் கிட்டத்தட்ட ரூ. 40,000 கொடுத்து, திரும்பவும் ரி-இன்ஸ்டேட் செய்ய வேண்டும் என்று தீர்ப்பாகி விட்டது. சமரசம் பண்ணியிருந்தால் நியாயமாக போயிருக்கும் அல்லவா? ஒரு பக்கத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட் முன்னிலையில் தமிழக அரசின் கௌரவம் பழுதடைகிறது. மறு பக்கத்தில் 40,000 ரூபாய் அளவில் மக்கள் வரிப் பணத்திலிருந்து அந்த டிரைவருக்கு கொடுக்க வேண்டிய இழப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஏன்? அரசாங்கத்தினுடைய தவறான தொழிலாளர் கொள்கையின் விளைவுதான் இது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதன் விளைவாகத்தான் மக்கள் வரிப்பணம் இப்படியெல்லாம் போகிறது என்பதை உங்கள் அனைவரின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இது போல் எங்கள் கேஸ்களுக்கு விவாதிப்பதற்கான உரிமையை வழங்குவதில் கூட அரசாங்கம் மறுப்புத் தெரிவிக்கக் கூடாது. அத்தகைய கொள்கை தவறானது என்றும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் நெல்லிக்குப்பத்தில் ஒரே ஒரு சங்கம் இருந்தது. மிக வலுவான சங்கம். பழைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் தோழர் கோவிந்தராஜன் அவர்கள் தலைவராக இருக்கக் கூடிய சங்கம், சி. ஐ. டி. யூ.-வின் சங்கம் அது. அந்த பலமான சங்கத்தை உடைப்பதற்கு ஒரு ஐவர் குழு அமைக்கப் பெற்றது. இப்படி ஒரு அமைப்பு தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையைக் குலைக்க என்று இப்போதெல்லாம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அந்த ஐவர் குழு சங்கத்தை தொழிலாளர்கள் சங்கம் என்றே ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதற்கு எந்தவித ஆதரவும் கொடுக்கவும் இல்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட நிலையில் அதற்கு உயிர் கொடுக்க எதிர்காலத்தில் ஒரு போட்டிச் சங்கமாக்க நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள், ஒரு பேட்டரனைஸ் செய்தார்கள். அது கிளப்பிய ஒரு கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் கோர்ட்டிற்கு விட்டார்கள். அதாவது கோர்ட்டில் அந்த கோரிக்கையை ஜெயிக்க வைத்து, அதன் மூலம் சி. ஐ. டி. யூ. சங்கத்தை உடைக்கலாம் என்று ஆசை. ஆனால் நாங்கள் அதை இந்த அவையிலே எடுத்து வைத்து சட்ட விரோதம் என்றும் அதிகார துஷ்பிரயோகம் என்றும் எடுத்துக் காட்டினோம். தொழிலாளி வர்க்க விரோத நடவடிக்கை என்றோம். (குறுக்கீடு)

1981 பிப்ரவரி 9]

[முற்பகல் 11-20]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகை, பல இலட்சக்கணக்கான தொகை கொடுக்கப்படாமல் தலைவரும், தொழிற்சங்கமும், சி.ஐ.டி.யு. சங்கமும் எடுத்துக் கொண்டது என்று புகார் செய்தது ஒரு தொழிற்சங்கம். அந்தத் தொழிற்சங்கம் கொடுத்ததை வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அந்த வார்த்தையை இங்கே சொல்லக்கூடாது என்பதால் சொல்லவில்லை. உண்மைக்குப் புறம்பானதைச் சொல்கிறார். அது தனிப் பிரச்னை. இது ஒரு பாக்டரி சம்பந்தமாக, இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் எழுப்பப்பட்டு கோர்ட்டுக்கு விடப்பட்டது. சட்ட விரோதமாக, அதிகார துஷ்பிரயோகம், தொழிலாளர் விரோத நடவடிக்கை, இப்படித்தான் செய்தது சரி என்று இந்த அவையில் சாதித்தார். பெரிய புத்தகத்தைப் படித்தார். முதல் அமைச்சரும் அவர் அட்வைஸை நம்பினார். இப்போது தொழில் கோர்ட், சென்னை தொழில் கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுத்தது. அமைச்சர் யாருக்கு ரெபரன்ஸ் கொடுத்தாரோ, எங்களுக்கு எதிரான அவரைப்பற்றி கோர்ட் கூறுவது, '' சாட்சிக் கூண்டில் அவர் நடந்து கொண்ட முறை அவர் உண்மை சொல்வதாக எனக்குப்படவில்லை ''. ஐவர் குழு அதிகாரம் அளித்து தொழிலாளர்கள் கூட்டங்கள் நடந்ததாக கூறப்படுவது குறித்து கோர்ட் கூறுகிறது. '' அப்படி ஒரு கூட்டம் நடந்ததாகக் கூறுவது வெறும் போலித்தனமாகும், ஐவர் குழு கண்வினர் கற்பனையால் உண்டாக்கப்பட்ட புனைச் சுருட்டாகும் ''. சி.ஐ.டி.யு. சங்கத்தைப் பற்றி கோர்ட் தீர்ப்பு, பெரும், கணிசமான பெரும்பான்மை சி.ஐ.டி.யு. சங்கத்திற்குப் பின்னால் கெட்டியாக, உறுதியாக திரண்டு நிற்கிறார்கள் என்பதாகும். நமது அமைச்சர் அவர்கள் இதை கோர்ட்டுக்கு விட்டது பற்றி என்ன தீர்ப்பு தெரியுமா ? கடைசியாக தீர்ப்பு, அரசாங்கம் இதை கோர்ட்டுக்கு விட்டது சட்டப்படி தகுதியற்றது இது செல்லாது என்று தீர்ப்பு அளித்துவிட்டு கடைசியில் கோர்ட் கூறுகிற தீர்ப்பு இந்த இடைக்கால செயற்குழு என்று அமைக்கப்படும் குழு வெறும் மாயையாக இருப்பதால் அந்த ஐவர் குழு உறுப்பினர்கள் ரூ. 200 செலவுத் தொகை கொடுக்க உத்தரவிடுகிறேன் என்பதாகும். இது சென்னை தொழில் கோர்ட் தீர்ப்பு. இந்தத் தீர்ப்பு, தொழிலாளர் கொள்கை மீதான கண்டனமாகும். அமைச்சர் மீது இழைக்கப்பட்ட ஒரு கோர்ட் கண்டனமாகும். அமைச்சரின் அந்தரங்க சுத்தியை கேள்வி கேட்கும் ஒரு கண்டனமாகும். அரசாங்கம் இத் தீர்ப்பை ஒத்துக் கொண்டு கெஸட்டில் பிரசுரித்திருப்பதை இந்த அவை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். டிஸ்மிஸ் ஆன டி.வி.எஸ். தொழிலாளர்களுக்கு அமைச்சர் ரெபரன்ஸ் தராமல், கூண்டோடு கைலாசம் அனுப்பப்பட்ட 293 ஈரோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ஆயில் மில் தொழி

லாளர்களுக்கு ரெபரன்ஸ் தராமல், டிஸ்மிஸ் ஆன தொழிலாளர்களுக்கு ரெபரன்ஸ் தராமல், டிஸ்மிஸ் ஆன சங்க ஊழியர்களுக்கு ரெபரன்ஸ் தராமல் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி அட்வைஸ் செய்தவருக்கு ரெபரன்ஸ் தராமல், ஆனால் தொழில் கோர்ட்டு, ''பொய், புனைச்சுருட்டு, நம்பத்தகாதவர்'' என்று தீர்ப்பு கொடுத்த ஒரு நபருக்கு ரெபரன்ஸ் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயங்கவில்லை. நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சி.ஐ.டி.யு.-வை ஒழிக்க இது அதிகார துஷ்பிரயோகம் என்பதைத் தவிர வேறு என்ன பெயர் இதற்கு நான் சொல்வது ?

அடுத்தபடியாக, தொழிற் சங்க இயக்கத்தில் ஈடுபட்டால் பழி வாங்குவது என்பது இந்த அரசின் கொள்கையாக மாறிவிட்டது. இதில் மோஸ்ட் க்ருஷியல் பாயிண்ட் என்னவென்றால், தொழிலாளர்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய இலாகாவின் கீழ் உள்ள வாரியமே பழி வாங்குகிறது. குடிநீர் வடிகால் வாரியம். அதில் செயல்படும் ஊழியர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்ததற்காக குற்றஞ்சாட்டி ஆறு காஷுவல் வொர்க்கோர்ஸ் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டார்கள். 14 நிரந்தர தொழிலாளர்களை ஸஸ்பென்ஷனில் வைத்துள்ளார்கள். அந்த வாரியம் கொடுத்துள்ள குற்றச்சாட்டை பாருங்கள். ப்ரகாசம் என்ற ட்ரைவர் பேரிலுள்ள குற்றச்சாட்டு, ''இந்திய தொழிற்சங்க 1926 ஆம் வருட சட்டத்தின்படி நிறுவப்பட்டுள்ள தொழிற்சங்கம் ஒன்றின் செலவுக்கு சந்தா செலுத்தி வரும் சங்கத்தில் இருப்பது, வாரிய நடத்தை விதிகளை மீறிய செயலாகும். ஆகவே உங்களை ஏன் டிஸ்மிஸ் செய்யக்கூடாது'' என்கிறார்கள். இந்த அரசின்கீழ் உழைப்பாளி மகன் சங்கம் சேருவது குற்றமாம். ஐயா, விடுமுறை நாள் அன்று நான் சாப்பிடாமல் இருந்தால் சர்க்காருக்கு என்ன ? ஆனால் விடுமுறை நாளன்று சாப்பிடாமல் இருந்தால் அதுவும் குற்றமாம். கூறுவது யார்? மின்சார இலாகா. இதை மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். மெமோ டேட்டட் 25—11—1980, டி.என்.இ.பி. ''ஞாயிற்றுக்கிழமையோ அல்லது மற்ற விடுமுறை நாளன்றோ ஊழியர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தால் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாமா'' என்று சூப்பிரன்டென்டிங் என்ஜினியர் (பி. ஸி.) ஸவுத் கேட்கிறார். அவருக்கு தெரிவிப்பது என்னவென்றால் விடுமுறை நாளன்று கூட உண்ணா நோன்பு போன்ற கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டாலும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். (ஸைன்ட்) ஏ. வி. ராமகிருஷ்ணன், ஸி.ஈ.

விடுமுறை நாட்களிலே கூட உண்ணா நோன்பு, கிளர்ச்சி ஆகியவைகளிலே ஈடுபட்டாலும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கையொப்பம்— ஏ.வி. ராமகிருஷ்ணன், சீப் என்ஜினியர் (ஹைட்ரோ) என்றிருக்கிறது.

நான் முதலமைச்சர் அவர்களை கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தியா விடுதலை பெற்று, சுதந்திரமடைந்து 33 ஆண்டுகளாகியும், தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் சாதாரண கிளர்ச்சியிலே ஈடுபடக்கூடிய உரிமைகூட இல்லையா ? அதுவும் விடுமுறை நாட்களிலே கூட கிளர்ச்சி செய்யும் உரிமை கிடையாதா ? நான் முதல்வர் அவர்களை மீண்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். கணவன் சட்டப்படியான தொழிற் சங்க வேலையில் ஈடுபட்டதற்காக, அப்பாவி மனைவியை வஞ்சம் தீர்க்கலாமா? கைக்குழந்தையை கண்ணீர்விடச் செய்யலாமா? முபர பாட்சா, என்.ஜி.ஓ. மாவட்ட மையக் குழு உறுப்பினர், கலப்புத் திருமணம் நடத்தியவர். அவர் மனைவியும் ஒரு என்.ஜி.ஓ. அவருக்கு 16 மாத கைக்குழந்தை. கலப்புத் திருமணமாதலால், அவருக்கு கணவரைத் தவிர உதவிக்கு வேறு யாருமில்லை. இரு சாரார் சார்பிலும் யாரும் உதவிக்கு முன் வருவதில்லை. அப்படியிருக்க இந்த மனைவியையும், கைக் குழந்தையையும் அம்போ என்று சென்னையில் விட்டுவிட்டு, கணவனை டிரான்ஸ்பர் செய்திருக்கிறார்கள். இதேபோல் வைஸ் பிரசிடென்ட் சீனிவாசனையும் டிரான்ஸ்பர் செய்திருக்கிறார்கள். அவர் மனைவியும் ஒரு என்.ஜி.ஓ. அவருக்கு 12 மாதக் கைக்குழந்தை. அவரிடமிருந்து கணவனைப் பிரித்து நீலகிரிக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். அதேபோல், என்.ஜி ஓ. யூனியன் சென்னை ஆர்கனைசிங் செகரடரி பாண்டியன். அவருடைய மனைவி சென்னை மென்டல் ஆஸ்பத்திரியிலே ஒரு நர்சாக பணியாற்றுகிறார். அவரையும் பிரித்து, கணவனை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு மாற்றி விட்டார்கள். ஆனால், அப்படி பிரிக்கக்கூடாது என்று ஜி.ஓ. இருக்கிறது. அப்படி இருவரும் சேர்ந்து பணியாற்ற வேண்டுமென்று ஜி.ஓ. இருந்தாலும், இவர்கள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். ஜி.ஓ. வாவது, சட்டமாவது என்று இப்படி நீங்களே பழிவாங்கும்போது, தனியார் துறையில் நடக்கும் பழிவாங்குதலைப் பற்றி நீங்கள் எப்படித் தடுக்க முடியும் ? என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

வேலைக்குத் திரும்பினால், பிரச்சினையைத் தீர்ப்போம் என்று நம்பிக்கை கொடுத்து, வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட வைத்து, பிறகு நட்டாற்றில் விடுவது, இன்னொரு கொள்கை. இதற்கு ஏராளமான காரணங்கள் என்னிடத்திலே இருந்தாலும் கூட, ஒன்றை மட்டும் என்னால் இங்கே கூறாமல் இருக்க முடியாது. இந்த விஷயத்தில், அரசு செய்த மன்னிக்க முடியாத பெரும் குற்றம் என்னவென்றால், மதுரை—காமராஜ் பல்கலைக் கழகப் போராட்டத்தில், கல்வித் துறை அமைச்சர் முன்னிலையில் செய்த ஒப்பந்தத்தில் ஒரு ஷரத்து 'இன்டிபிரசன்ஸ் அப் தி எஜுகேஷன் மினிஸ்டர்'' முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு அதிலே, அந்த அக்ரிமென்டிலே வைஸ் சான்சலர் கையொப்பமிட்டுள்ளார். அதிலே, 3வது ஷரத்திலே, ''தற்போது சிறையிலிருக்கும் எல்லா ஊழியர்களும், ஆராய்ச்சி நிபுணர்களும் நிபந்தனையின்றி நிச்சயமாக விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் ;

அவர்கள் பெயரில் உள்ள கேஸ்கள் வாபஸ் பெறப்படும். அவர்களுக்கு வேலைக்குச் சேர போதிய அவகாசமும் கொடுக்கப்படும்'' என்பது ஒரு ''சைன்ட் அக்ரிமென்ட்.'' அரசு சார்பிலே கல்வி அமைச்சர் முன்னிலையில் ஒப்பந்தமாகி, வைஸ் சேன்சலர் கையெழுத்திடுகிறார். ஆனால், அரசை நம்பி, புருஷனை அல்ல, வேலை நிறுத்தத்தை, போராட்டத்தைக் கைவிட்டனர் ஆனால், போராட்டத்தை கைவிட்ட உடனே, அவர்களை நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்ய முடியாது ; கேஸ் வாபஸ் பெற முடியாது என்று சர்க்கார் கூறிவிட்டது. நான் கேட்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதிலே கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். ஆனால், இந்த ஒப்பந்தத்தை உங்களுடைய சர்க்கார் அனுமதித்து, கல்வி அமைச்சர் ஒத்துக்கொண்டு அவர்கள் சார்பிலே வைஸ் சான்சலர் அந்த அக்ரிமென்டிலே கையெழுத்திட்டார். அப்போது கல்வி அமைச்சருக்கு அதிலே கமிட்மென்ட உண்டு. அப்படி கல்வி அமைச்சருக்கு கமிட்மென்ட் ஏற்படுகின்றபோது, அதிலே முதலமைச்சருக்கும் கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்சிபிலிடி, கூட்டுப் பொறுப்பு ஏற்படுகின்றது. அப்போது கொடுத்த வார்த்தையை காப்பாற்றவேண்டாமா ? அது தப்பு என்றாலும், ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றாலும், கமிட்மெண்ட் பண்ணிய பிறகு அதை அனுமதிக்க வேண்டியதுதானே ? அதை மறுக்கலாமா ? அதை மறுத்தால், நம்முடைய சர்க்காருடைய இமேஜ் என்னவாகும். தமிழக அரசு தங்களை வஞ்சித்து விட்டார்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எனவே, அவர்கள் 14 அம்ச கோரிக்கைகளை இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒப்பந்தப்படி அமுல்நடத்தவில்லை என்று இன்றைக்கு மாநிலம் பூராவும் எல்லோரும் வேலை நிறுத்தத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தகாத முறைகளைக் கையாண்டால், உங்களால் தொழில் உறவை எப்படி நிலைநாட்ட முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையைக் குலைக்க, தொழிலாளர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து, அவர்களை கருங்காலியாக்குவது உங்கள் கொள்கை, அரசாங்கத்தின் வடிவமாக இன்றைக்கு இருக்கிறது. வேலை நிறுத்தத்தின் போது, கருங்காலித்தனம் செய்பவர்களுக்கு இனாம் தொகை, விசேட இங்கிரிமென்ட், எவர்சில்வர் பாத்திரம் போன்றவைகளை லஞ்சமாகக் கொடுக்கிறீர்கள். குறிப்பாக, இதை அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களிலே தற்போது செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இது பிளவுபடுத்தும் வேலை, பாகுபடுத்தும் வேலை, இது தவறு என்று நீங்களே ஏற்கனவே ஒத்துக்கொண்டது.

காவலர்களின் வேலைநிறுத்தத்தின்போது, கருங்காலித்தனம் செய்த காவலர்களுக்கு ஒரு விசேஷ இன்கிரிமென்ட் கொடுத்தீர்கள். பிறகு அதை ஸ்டிரைக் பண்ணிய காவலர்களுக்கும் கொடுத்தீர்கள் ? ஏன் ? அவர்கள் மன்னிப்பு கேட்டதினாலா ? இல்லை.

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. ரா. உமாநாத்]

[முற்பகல் 11-30]

1980 மார்ச் மாதம் 28ஆம் தேதியில் திருச்சியில் நடந்த பிரம்மாண்டமான பேரணியில் விளக்கம் கூறினார்கள். 'அண்ணா —28—3—1980'—''போராட்ட காலத்தில் வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்துகொள்ளாத சில காவலர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட முன் ஊதிய உயர்வு எல்லாக் காவலர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும் என்றும் கோரினார்கள்.

எங்களுக்குள் பாகுபாடு காட்டாதீர்கள்; எங்களுக்குள் சமூக நிலையைக் கெடுக்கவேண்டாமென்றும், பிரிட்டோ தலைமையில் இன்று என்னைச் சந்தித்த காவலர்கள் கோரினர். அதையும் நான் ஏற்றுக் கொண்டேன்'' என்று கூறினார்கள்.

ஆகவே, எல்லோருக்கும் அந்த இன்க்ரிமென்ட் கொடுத்தீர்கள். மன்னிப்புக் கேட்டதால் அல்ல; ஒரு கொள்கை அடிப்படையில். பாகுபாடு படுத்துவது தப்பு என்று ஒன் லேக் டு லேக்ஸ் பீப்பிள் முன்னால் கொடுத்தீர்கள். தப்பு என்று வாக்குக் கொடுத்தீர்களே, அதே தப்பைச் செய்யலாமா? அந்த மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியில் இருந்து மாறுவதாக இருக்கிறதே.

தாய் எட்டடி பாய்ந்தால் குட்டி பத்தடி பாயும் என்று சொல்வார்கள். சர்க்காரே இப்படி என்றால், இதைப் பார்த்த தனியார் துறை முதலாளி சும்மா இருப்பாரா? ஒசூர் உமா மகேசுவரன் மில்லில் ஒரே வேலைக்கு இரண்டு கூலி விகிதம்— ஒரு சாராருக்கு 3 ரூபாய்; அதே வேலை செய்யும் இன்னொரு சாராருக்கு 5 ரூபாய்; ஸ்ட்ரைக் பண்ணியவருக்கு 3 ரூபாய்; ஸ்ட்ரைக் பண்ணாதவருக்கு 5 ரூபாய். வேலைத் தரத்தை வைத்து கூலி நிர்ணயம் இல்லை. ஸ்ட்ரைக்கா, ஸ்ட்ரைக் இல்லையா என்பதை வைத்துத்தான் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. சர்க்கார் கொள்கை இன்றைக்கு இந்த வகையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து ஒரு முக்கியமான விஷயத்திற்கு வருகிறேன். தொழிலாளர் விரோத நடவடிக்கைகளுக்கு பல சட்ட வடிவங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள வேலை நிறுத்தத் தடைச் சட்டமும், தொழிலாளர் சட்டக் குழுவில் வைக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு மசோதாக்களும் தான் அந்த வடிவங்கள். இவற்றுடன், இந்த மாதம் நான்காம் தேதி அண்ணா பத்திரிகையில் என்று கருதுகிறேன்—ப.உ.ச. கடிதத்தைப் படித்துப் பார்த்தபோது, அ.தி.மு.க. அரசு பிரதமர் காந்தியின் பிற்போக்கான தொழிலாளர் கொள்கையை அப்படியே தங்களதாக ஆக்கிக் கொண்டதாகத் தெரிகிறது. பிரதமர்

இந்திரா காந்தி அவர்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு எதிராக என்னென்ன அவதூறுகள் பரப்பி வருகிறாரோ அதை அப்படியே ஈயடிச்சான் காப்பி அடித்துள்ளார்கள் அவருடைய கட்டுரையில்.

வேலை நிறுத்தத் தடை. அவசரச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இன்று ஒரு தொழிலாளி அவசரமாக மலஜலம் கழிக்க, தனது மிஷினை, அடுத்த தொழிலாளியிடம் பார்க்கச் சொல்லி போய்வந்தால் மேலதிகாரியிடம் கேட்கவில்லை என் பதற்காக எச்சரிக்கலாம், அல்லது சில பைசாக்கள் அபராதம் போடலாம்—ஆனால் முதல்வரின் அவசரச் சட்டப்படி அப்படி ஒரு தொழிலாளி அதிகாரியின் அனுமதியின்றி மலஜலம் கழிக்கப் போனால் ஒரு வருட கடுங்காவல்; 2,000 ரூபாய் அபராதம் அல்லது இரண்டும் விதிக்கப்படும். அதுபோல் பல ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. இந்த அவசரச் சட்டம்—'Seeks to convert our factories into prison houses' பணிக்கூடங்களை சிறைக்கூடங் களாக மாற்ற இந்த அவசரச் சட்டம் முற்படுகிறது.

இன்னொரு ஷரத்து என்ன கூறுகிறது என்றால்—மேலதி காரிகள் கொடுத்த வேலையைச் செய்யத் தவறினால் ஓராண்டு கடுங்காவல், 2,000 ரூபாய் அபராதம் அல்லது இரண்டும் விதிக்கப் படும். இந்த ஷரத்தின் விளைவு என்ன? முதலாளிகள் எவ்வளவு அதிக வேலைப்பளு சுமத்தினாலும் முணுமுணுக்காமல் செய்யவேண்டும் அல்லது சிறை செல்லவேண்டும். இது கொத் தடிமை முறையல்ல என்றால் இதற்கு வேறு என்னதான் பெயர்? எமர்ஜன்சி காலத்தில் கூட திருமதி இந்திரா காந்தி செய்யத் துணியாத காரியத்தைச் செய்ய நமது முதல்வர் துணிகிறார். இது நல்ல துணிச்சல் அல்ல என்றுதான் கூறுவேன்.

இதைக் கூறினால்—முதல்வர் அடிக்கடி கூறுவார்—''நான் இந்த அவசரச் சட்டத்தை உபயோகப்படுத்தினேனா? இல்லையே! பின் ஏன் ஆட்சேபிக்கிறீர்கள்?'' என்று கூறு வார்கள். அந்தச் சட்டத்தை என்றைக்கும் உபயோகப்படுத்த மாட்டேன் என்று உறுதி கூறப் போகிறார்களா? அப்படி என்றால் பிரயோசனம் இல்லாத சட்டத்தை ஏன் வெளியிட் டார்கள்? அப்படி என்றால் ஏன் இன்னும் ரத்து செய்யாமல் வாபஸ் வாங்காமல் வைத்திருக்கிறார்கள்? அதை வைத்திருக்கும் காரணம் என்ன? அதன் அர்த்தம் என்ன? ஆகவே, தங்களுக்குத் தேவையானபொழுது அதை உபயோகப்படுத்தும் உத்தேசமுண்டு. மற்ற நேரத்தில் அதைக் காட்டி தொழிற்சங்க இயக்கத்தை மிரட்டுவதற்கான ரிவால்வராக வேலை நிறுத்தத்தை உடைக்க இன்டிமிடேஷன் செய்து மிரட்ட வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. This Ordinance is a declcaration of a Mini Emergency in Industrial Relations என்று நாங்கள் கூறுவோம். இந்த அவசரச் சட்டம் தொழில் உறவுத் துறையில் ஒரு எமெர்ஜன்சி என்று கூறுவேன்.

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. ரா. உமாநாத்]

தொழில் தகராறு சட்டத் திருத்த மசோதா என்று இன்னொரு சட்டத்தைத் தமிழக அரசு தயார் செய்து தொழிலாளர் சட்டக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு வைத்துள்ளது. அதுவும் இந்த அரசின் தொழிலாளி வர்க்க விரோதத்தை அம்பலப்படுத்துகின்றது. இந்த மசோதாவின்படி ஒரு வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு முன் சட்டப்படி ஆறு வார நோட்டீஸ் மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. முதலில் வேலை நிறுத்தம் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று ஓட்டெடுப்பு நடத்த வேண்டும். அதில் 60 சதவிகிதம் ஆதரவு ஓட்டும் பெற வேண்டும். அதற்கு சில நாட்கள் போகும். அதற்குப் பிறகு 6 வார வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்த உடனே கன்சீலியேஷன் ஆரம்பமானதாக அர்த்தம் என்று சட்டம் கூறுகிறது. அதே நேரத்திலே இன்னொன்றும் சொல்லப்படுகிறது. கன்சீலியேஷன் நடைபெறுகிறபோது வேலை நிறுத்தம் செய்வது சட்ட விரோதம் என்றும் சட்டம் கூறுகிறது. கன்சீலியேஷனை 6 வாரத்திற்கு மேல் முதலாளிகள் அல்லது அதிகாரிகள் இழுத்தடிப்பார்கள். இந்த நிலைமையிலே ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்து, 6 வாரத்திற்குள்ளாக வேலை நிறுத்தம் செய்யவில்லை என்றால் ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் காலாவதி யாகி விடும் என்று வேறு சட்டம் கூறுகிறது. ஆகவே என்ன நிலைமை என்றால், மீண்டும் நோட்டீஸ், மீண்டும் கன்சீலியேஷன், மீண்டும் இழுவை, மீண்டும் காலாவதி. இதுதான் நடக்கு மென்றால் இது போகாத ஊருக்கு வழி காட்டுகிற ஏற்பாடுதானே?

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை]

வேலை நிறுத்த வாக்கெடுப்பை சட்டக் கட்டமாக்குவதன் விளைவு என்ன ஆகும்? முதலாளிகள் ஒரு தலைப்பட்சமாக நடந்து கொள்வார்கள், வேலைப் பளுவை உயர்த்துவார்கள், ஆள் குறைப்புச் செய்வார்கள், சங்க ஊழியர்களை திடீரென்று டிஸ்மிஸ் செய்வார்கள். சூப்ரவைசர் அல்லது மேனேஜர் சில சந்தர்ப் பங்களிலே முதலாளி தொழிலாளர்ளை அடித்துக் கொல்வார் கள். அப்போது முதல்வரின் மசோதாபடி நாம் பிணத்திற்கு முன்னால் ஓட்டுப் பெட்டி வைத்து ஓட்டுப் போட்டுக் கொண்டி ருக்க வேண்டும். பிறகு எண்ண வேண்டும். 60 சதவீதம் வந்தால் அப்புறம் ஸ்ட்ரைக் பண்ணி பிணத்தை தூக்கி மயானத் திற்குத்தான் போக வேண்டும். இது யதார்த்தத்திற்கு எவ்வளவு புறம்பானது என்பதை எடுத்துக் காட்டவே இதைக் கூறினேன். இதுதான் விளைவு என்று முதல்வருக்கு தெரியாதா? தெரியும். தெரிந்துதான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பின் ஏன் ஸ்ட்ரைக் ஓட்டெடுப்பை சட்டக் கட்டாயமாக்குகிறார்? வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாக போதிய அளவுக்கு அதை உடைப்பதற்காக முழு தயாரிப்புகளுக்கு முதலாளிகளுக்கு நேரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் ஆட்களைக் கொண்டு வர வேண்டும், கருங்காலிகளை அழைத்துக் கொண்டு வர வேண்டும், சமைத்துப் போட வேண்டும், அரிசி பருப்பு சமைத்துப் போடுவதற்கு ஆட்கள் கொண்டு வர வேண்டும்,

அதற்கெல்லாம் முதலாளிகளுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும், முதலாளிகளுக்கு நீண்ட அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும் அதற்குத்தான் இந்த ஏற்பாடு.

நாங்கள் ஸ்ட்ரைக் வாக்கெடுப்பதற்கு எதிரல்ல. சி.ஐ.டி.யு. யூனியன்களிலே சில சந்தர்ப்பங்களிலே ஓட்டெடுப்பு நடத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் அதற்கு சட்டக் கட்டாயம் இருக்கக் கூடாது. பேலட் வைத்தால் ஒற்றுமையை குலைக்க போராட்டத்தை உடைக்க முதலாளிக்கு உதவுமா அல்லது ஒற்றுமையை வலுப்படுத்த தொழிலாளர்களுக்கு உதவுமா என்று சங்கம் நிர்ணயிக்கும் அந்த உரிமை சங்கத்தினுடையதுதான். அந்த உரிமையை சர்க்காருக்கோ அல்லது முதலாளிக்கோ அடகு வைக்க முடியாது.

இதைப் பாருங்கள். இந்த அவையை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஓட்டெடுப்பு என்ற ஏற்பாடு நம்முடைய முதல்வர் சொன்னது அல்ல, அது மற்றவர்களுடைய சரக்கு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது எங்கேயிருந்து எடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னால் நான் கோட் பண்ணுகிறேன்.

'Every decision to go on strike shall be supported by not less than sixty per cent of the employees in a strike ballot conducted in such manner as may be prescribed prior to the giving of the notice referred to in clause (a) of sub-section (2) and the notice shall be given by the negotiating agent in suhe form as may be prescribed.' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எதிலேயிருந்து படித்து இருக்கிறேன் தெரியுமா? ஜனதா அரசாங்கம் கொண்டு வந்த கறுப்பு மசோதாதான். அதிலேயிருந்துதன் இது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஐ.என்.டி.யூ.சி., ஜனதா ஆளும் கட்சி சங்கங்கள் உட்பட அண்ணா தி.மு.க. தவிர தமது நாட்டின் அனைத்து சங்கங்களும் குப்பைத் தொட்டியில் தூக்கி எறிந்த மசோதா அது நாடாளுமன்றத்திலே கொண்டு வந்தபோது அதை ஜனதா எம்.பி.க்களே எதிர்த்த மசோதா. ஆளுங்கட்சியே தூக்கியெறியக் கூடிய மசோதாவாக இருந்தது. அப்படி பிணமாகி விட்ட மசோதாவை மீண்டும் நம்முடைய முதல்வர் கொண்டு வந்து அதற்கு உயிர் கொடுக்க முன் வரலாமா? நான் மீண்டும் கேட்கிறேன். அண்ணா தி.மு.க. விற்கு என்று ஒரு இன்டிபென்டன்ட் பாலிசி வேண்டாமா? இந்திரா காங்கிரஸிடம் கொஞ்சம் ஜனதாவிடமிருந்து கொன்சம் என்று அங்கேயிருந்து கொஞ்சம் இங்கேயிருந்து கொஞ்சம் என்று எடுத்துக்கொள்வது உங்களுடைய சொந்த பாலிசியாகுமா? இதைச் சொல்கிறபோது எனக்கு ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது. ஒரு தமிழன் கன்னடப் பெண்ணை காதல் கல்யாணம் செய்தார். அவர் மாமியார் வீட்டுக்கு சாப்பிடுவதற்காக மங்களூரோ, பெங்களூரோ போனார். அங்கே

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. ரா. உமாநாத்]

உணவு பரிமாறுகிறவர்கள் ஒரு தரம் பரிமாறி ஆகி விட்டது. அதற்குப் பிறகு பரிமாறுகிறபோது அந்த வீட்டிலே உள்ளவர்கள் கன்னடத்திலே சாக்கா, பேக்கா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு கன்னடத்திலே அர்த்தம் போதுமா இன்னும் வேண்டுமா என்பது தான். ஆனால் அவருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. சாக்கிலே கொஞ்சம் போடுங்கள், பேக்கிலே கொஞ்சம் போடுங்கள் என்று சொன்னாராம். அதைப்போல இந்திரா காங்கிரஸில் இருந்து கொஞ்சம், ஜனதாவிலிருந்து கொஞ்சம் என்று சொன்னால் அது விபரீதமாகப் போய் எங்கே போய் நிற்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த மசோதாவிலே சங்க அங்கீகாரம் சம்பந்தமான ஷரத்துக்கள் பிற்போக்குத்தனமானது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்கள் தான் ஒப்பந்தங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. கரக்ட். ஆனால் அங்கீகாரம் எப்படி முடிவு செய்யப்படுவது? 60 சதவீத தொழிலாளர்கள் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிற சங்கம் தான் அங்கீகரிக்கப்படும்.

[முற்பகல் 11-40]

60 சதம் அங்கத்தினர்கள் எந்தச்சங்கத்திற்கு இருக்கிறார்கள். என்பதுஎப்படி முடிவு செய்யப்படுகிறது? ஓட்டு மூலமா? இல்லையாம்.லேபர் இலாக்கா அதிகாரி, தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள், முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு குழுதான் சந்தா பதிவேட்டைப் பார்த்து முடிவு செய்வார்களாம். இதற்கு ஓட்டு முறை சட்டக் கட்டாயமில்லையாம். அதையும் அந்தக் கமிட்டியின் மெஜாரிட்டிதான் முடிவு செய்யுமாம். கமிட்டி மெஜாரிட்டி என்றால் என்ன? லேபர் அதிகாரியும், முதலாளிகளும் சேர்ந்தால் மெஜாரிட்டியாகி விட்டது. ஆகவே, நான் கேட்கிறேன், ஸ்ட்ரைக் செய்ய ஓட்டெடுப்பைக் கட்டாயப்படுத்தும் நம்முடைய முதல்வரவர்கள் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் யார் என்று சங்கம் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு மட்டும் ஓட்டு கட்டாயமாகத் தேவை என்று சொல்ல மாட்டேன் என்று சொல்கிறாரே, அதற்கு மறுக்கிறார்களே, இது என்ன ஜனநாயக முறை? முதலாளிக்கு பிரதிநிதி யார் என்பதை, முதலாளிதான் முடிவு செய்வாராம். ஆனால் தொழிலாளிக்குப் பிரதிநிதி யார் என்பதை முடிவு செய்யும் அதிகாரம் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுக்கு இல்லை; அதற்குத் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுக்கு முழுக்க முழுக்க அதிகாரம் இல்லை. தொழிலாளிக்குப் பிரதிநிதி யார் என்று தேர்ந்தெடுக்க லேபர் அதிகாரிக்கும், முதலாளிக்கும் பங்கு உண்டு என்று சொல்கிறார்கள். ஜனநாயகத்தில் ஒரு புதிய கண்டு பிடிப்பு இது!

அதோடு, அங்கீகாரம் கோரும் சங்கம் 6 மாதங்களுக்கு முன் சட்ட விரோதமான வேலை நிறுத்தத்தை ஆதரித்திருந்தால், அது மெஜாரிட்டியாக இருந்தாலும் மனுச் செய்யக் கூடாதாம்.

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1981 பிப்ரவரி 9

அதே போல் அங்கீகாரம் கிடைத்தபின் அப்படிப்பட்ட ஸ்டிரைக்கை ஆதரித்தால் அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்படுமாம். மிச்சம் எந்தச் சங்கம் இருக்கும்? ஒன்று, முதலாளியின் கைக்கூலி சங்கம் அல்லது ஆளும் கட்சியின் பேட்ரனைஸ் பண்ணும் யூனியன். ஆகவே, முதலாளியின் கைக்கூலி சங்கங்களை மெஜாரிட்டி தொழிலாளி தலையில் திணிக்கும் மசோதாவாக இது இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவில் இன்னொரு ஷரத்தும் இருக்கிறது. செய்யவிருக்கும் ஒப்பந்தங்கள் பேக்டரி தொழிலாளிகளின் ஓட்டுக்கு விட்டு, 60 சதம் பெற வேண்டும், அப்பொழுதுதான் 12 (3) ஒப்பந்தம் ஆகும். இது நல்ல ஷரத்துதானே என்பீர்கள். இது நல்ல ஷரத்துதான். ஆனால் விஷயம் என்ன? முன்னால் சொன்ன பிற்போக்கு ஷரத்துக்கள் என்ற அந்த விஷயத்தை நம் வாய்க்குள்ளே திணிப்பதற்காக இப்படிப்பட்ட நல்ல ஷரத்து என்கின்ற ஷீகர் கோட்டிங்தான் இந்தக் கடைசி ஷரத்து.

மூன்றாவதாக ஒரு மசோதா வருகிறது. அதிலே நான் போக வில்லை. ஏனென்றால் நேரம் ஆகிறது. எனவே, அடுத்த தற்குப் போகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொழிலாளர் நல இலாக்கா அதிகாரிகள் சுயமாக சமரசப் பேச்சுக்கள் நடத்தி னார்கள். அந்தக் காலத்திலேயும் எப்பொழுதாவது மேலேயிருந்து பிரஷர் இருந்திருக்கிறது; ஆனால் இப்பொழுது மாதிரி இல்லை. இப்பொழுது பயங்கரமாப் போய் விட்டது. இப்பொழுது அந்த இலாக்காவையே குட்டி சுவராக்கி விட்டார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அவர்கள் சுயமாக சமரசம் நடத்த முடியாது. சர்க்கார் விரும்பாத விஷயத்தில் சுயமாகச் சொல்ல முடியாது. காரணம், ஸ்டீரிங் வீல் லேபர் அதிகாரி கையில்தான் இருக்கும்; ஆனால் நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் பின்னாலே உட்கார்ந்து பேக் சீட் டிரைவிங் நடத்துவார். முதலமைச்சருக்கு வேண்டிய சில முதலாளிகளின் தாவாக்கள் வந்தால் முதலமைச்சர் அதிகாரிகளையும், அமைச்சரையும் தள்ளி ஸ்டீரிங் வீலை அவரே கையில் எடுத்துக் கொண்டு காரை ஓட்டுவார். இப்படி எல்லாம் செய்தால் லேபர் அதிகாரிகளின் அட்வைஸை எந்த முதலாளி கேட்பார்? யார் மதிப்பார்கள்? நிலைமை எந்த அளவிற்குச் சீர் கெட்டுள்ளது என்றால், ஒரே அரசின் ஒரு இலாக்காவின் சமரச யோசனையை இன்னொரு இலாகா ஏற்க மறுப்பார்கள், ஒத்துக் கொள்ள மறுப்பார்கள். காடம்பாறையில் லேபர் இலாக்காவின் யோசனையை மின்சார இலாக்கா ஏற்காது. அதேபோல் நெய்வேலி செராமிக்ஸில் லேபர் இலாக்கா யோசனையை நிர்வாகம் மறுக்கும்பொழுது. தொழில்துறை சக்தியற்று நிற்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, லேபர் இலாக்காவின் ஆலோசனையை மின்சார இலாக்கா ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்று அவர்கள் சொல்வதிலிருந்தே லேபர் இலாக்காவை மேலேயிருந்து அரசோ, அமைச்சரோ அல்லது முதல்வரவர்களோ இயக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது அல்லவா ?

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் எல்லா விஷயத்திலும் சொல்ல வில்லை ; சில விஷயங்களில் இப்படி இடைஞ்சலான போக்கு இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் அவ்வளவு தூரம் போவானேன், ஒரே அமைச்சரகத்தின்கீழ் உள்ள இரண்டு பிரிவுகளுக்குள் அடியோ அடி. அதாவது வேறு எந்த அமைச்சரும் அல்ல ; தொழிலாளர் நல அமைச்சரின்கீழ் உள்ள தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் ஒரு பிரிவு ; குடிநீர் வடிகால் வாரியம் இரண்டாவது பிரிவு, குடிநீர் வடிகால் வாரிய ஊழியர்களின் சங்கத்தை லேபர் அதிகாரிகள் ரிஜிஸ்தர் செய்து விட்டார்கள்.

உடனே, குடிநீர் வடிகால் வாரிய அதிகாரிகள் லேபர் இலாகாவைப் பார்த்து, எப்படி எங்களுடைய ஊழியர்கள் சங்கத்தை நீங்கள் ரிஜிஸ்தர் பண்ணலாம் என்று அவர்கள் சண்டை போடுகிறார்கள். இரண்டு பேருக்கும் ஒரே மந்திரிதான். இவர்கள் இந்தச் சண்டை போடுகிறார்கள். அவர்கள் நாங்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டு முடிவுப்படி ரிஜிஸ்தர் பண்ணினோம், நீங்கள் யார் கேட்பது என்று சண்டை போடுகிறார்கள். நீ யார் கேட்பது என்று இவர் சண்டை, நீ யார் கேட்பது என்று அவர் சண்டை, இந்தச் சண்டையிலே, இப்பொழுது கன்சிலியேஷனுக்கு யார் போவது என்று தெரியவில்லை. ஒருக்கால் லேபர் நல அமைச்சர் இந்தச் சண்டையை கோர்ட்டுக்கு விட்டாலும் விடுவாரா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஹோல் டிபார்ட்மென்ட் இன்றைக்குக் கலகலத்துப்போய்விட்டது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, தொழிலாளர் விரோதத்தை மறைக்க, எங்களைப் பார்த்து தமிழக அரசு கூறுகிறது, கிராமப்புற விவசாயத் தொழிலாளிகள் 'சைலன்ட் மெஜாரிட்டி, அதாவது, வாயில்லா பெரும்பான்மையினர் அவர்கள். இன்றைக்கு ஸ்தாபன ரீதியாக திரண்ட தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி உயர்வு கேட்கும் நீங்கள், அந்த வாயில்லாப் பெரும்பான்மையினரைப் பற்றி கொஞ்சமாவது, சிந்தித்தீர்களா, என்று. அதாவது, நாங்கள் கிராமப்புற ஏழைகளைப் பற்றி, சிந்திக்காதது போலவும். நம்முடைய அரசாங்கம் தான் அவர்களைப் பற்றி கவனிப்பது போலவும், அவர்களைப் பற்றி,நாங்கள், தொழிற் சங்கவாதிகள் கவனிக்கவில்லையென்று கூறுகிறார்கள். நான் கூற விரும்புகிறேன் ஜோதி பாசு எங்களுடைய அகில இந்திய தொழிற் சங்கத்தினுடைய உப தலைவர். ஆரம்ப காலத்தில் தொழிற் சங்க இயக்கத்தை லீட் பண்ணிய உப தலைவராக இருக்

கிறார். அவர் முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடிய அந்தச் சர்க்கார், கிராமப்புற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, வெறும் காகிதத்தில் இருந்த ரூ. 8 கூலியைக் கைக்குக் கிடைக்கச் செய்தது. அவர் செய்தார், பெரும்பான்மையான தொழிலாளிகளுக்கு. தொழிற்சங்கவாதிதானே, கிராமப்புற விவசாயிகளுக்கு ரூ. 8 கூலி கையிலே கிடைக்கச் செய்தார். இப்பொழுது, விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குப் பரிந்து பேசக்கூடிய எங்கள் பேரில் பாயும் இந்த அரசாங்க மந்திரிகளை நான் கேட்கிறேன், நீங்கள் அறிவித்த சட்டக் கூலி தமிழகத்தில், பெரும்பான்மையான, விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்தார்களா? இல்லையே. நேர் மாறாக, சட்டக் கூலி கேட்கும் விவசாயத் தொழிலாளிகளைத் தடுப்பது, உங்களுடைய ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சட்டக்கூலி கேட்கும் விவசாயிகளை, தொழிலாளிகளை, நிலப்பிரபுக்கள் வெளியேற்றி, சட்டக் கூலிக்கும் குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்ய வெளியாட்களைக் கொண்டு வர, நிலப்பிரபுக்களுக்கு ஆதரவளிப்பது, இன்றைக்கும் அரசாங்கத்தினுடைய போலீஸ் இலாகா, சட்டக் கூலி கேட்கும், விவசாயத் தொழிலாளிகளை பலவந்தமாக வெளியேற்றாமல், அவர்களுக்குத்தான் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று இன்னமும் போலீசுக்கு முதல்வர் உத்தரவிடவில்லையே. நீங்கள்தான் எங்களைப் பார்த்து கேட்கிறீர்கள். வாயில்லா பூச்சிகளைக் கவனித்தீர்களா என்று. இன்னும் நடக்கிறது.

சட்டக் கூலிக்குத் தொழிற்சங்கவாதிகள், விவசாயத் தொழிலாளிகளை, அரியலூர் தாலூகா, செங்கியக்குடி கிராமத்தில் திரட்டினோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம் அவர்களிடம் அதுபற்றிக் கூறி, அவர் சமரசம் செய்விக்க, டி.ஆர். ஒவுக்கு போன் பண்ணினார். ஆனால், நேற்று வரை தாசில்தார், டி.ஆர்.ஓ. தலையிடவில்லை. அங்கே என்ன நடக்கிறது. தாசில்தார் சட்டக் கூலி கிடைக்காது என்று சொல்லி, போராட கூடிய அந்தக் கிராமப்புற ஏழைகளை, அவர் ப்ரஸ்ட் ரேட் பண்ணுகிறார். ஒரு உண்மையைக் கூறினால்—அறையிலே உட்கார்ந்து கேட்பார் முதல்வர் என்று நினைக்கிறேன், அவரே அதிர்ச்சி அடைந்தாலும் அடையலாம். இந்தச் சட்டக் கூலி வேண்டுமென்று அந்தக் கிராமத்தில் விவசாயிகள், தொழிற்சங்க வாதிகள் நாங்கள் தலைமை தாங்கி.......

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் மேலவையிலே இருக்கிறார்.

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் பேசுவதை அவர் கேட்கவில்லை. இன்னும் ஒர்ஸ்ட் பொசிஷன், பரவாயில்லை.

சட்டக்கூலி கேட்கக் கூடிய அந்தத் தொழிலாளிகள், தொழிற் சங்கவாதிகள், நாங்கள் கவனிக்கவில்லையென்று சொல்கிறார்களே, நாங்கள் தலைமை தாங்கும்போது, ஆரம்பத்தில்

ஒரு பேச்சு வார்த்தை நடந்தபொழுது, அ.இ.அ.தி.மு.க. ஸ்தலப் பிரமுகர், நிலப் பிரபுக்களுக்காகப் பேச வந்த அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா, எல்லோரையும் வைத்து. நீங்கள் யோசிக்கவேண்டும், அப்படிப்பட்ட வர்களை, கட்சிக்குள்ளே வைத்தால், கட்சி என்ன ஆவது, என்று.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. வி. வி. சுவாமி நாதன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேச ஆரம்பித்து 1 மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. தயவுசெய்து முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அந்த வட்டாரத்திலே இருக்கிற அ.இ.அ.தி.மு.க. பிரமுகர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? சட்டக் கூலியா கேட்கிறீர்கள். அரசு பக்கு, பக்கு என்று அளிக்கும் என்று கிண்டல் செய்தார். அவர் அதோடு நிற்கவில்லை. நாங்கள் முதல்வர் சொன்ன வாயில்லா பூச்சிகளுக்கு சட்டக்கூலி பெற்றுத்தர, ஜனங்களைத் திரட்டி, ஊர்வலம் ஏற்பாடு செய்தால், மேற்படி அ.இ.அ.தி.மு.க. பிரமுகர் அவருடைய ஊரில் கூட்டம் கூட்டி..................

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது, அ.இ.அ.தி.மு.க. உறுப்பினர் என்று யாரைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறார் என்று தெரியவில்லை. யார் சம்பந்தமும் இல்லாமல், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க உறுப்பினர் பேசியதாக, கற்பனையாகக் கருதிக் கொண்டு, அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. உறுப்பினர்மீது களங்கத்தை உருவாக்குவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, களங்கத்தை உருவாக்குவது அல்ல. நான் பெயர் சொல்லவில்லை. இங்கே தான் ரூலிங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, பெயர் சொல்லக்கூடாது என்று அதனால்தான் ஸ்தலப் பிரமுகர் என்று நான் சொன்னேன். பெயர் வேண்டுமென்று நீங்கள் உத்தரவிட்டால் நான் பெயர் சொல்லத் தயார் பெயர் வேண்டுமா, சொல்லுங்கள்

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. வி. வி. சுவாமி நாதன்) பெயர் வேண்டாம், விரைவில் முடியுங்கள்.

[முற்பகல் 11-50]

திரு. ரா. உமாநாத் : இன்று ஊர்வலத்தின் மீது டீசல் ஸ்ப்ரே பண்ணி தீப்பந்தம் எறிவதென்று முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் சௌந்தரராஜன் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நபர் உங்களுடைய கட்சியிலேயிருந்தால், உங்கள் கட்சியின்

இமேஜ் கெட்டு விடும். திருச்சி எஸ்.பி. யிடம் மார்க்கிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நாங்கள் சொன்னோம். ''ஐயா, சட்டப்படி கூலி கேட்பதற்காக, பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு போகின்ற தொழிலாளர்களை கைது செய்து போகிறார்கள்'' என்றும் அப்படி நடந்தால் அதன் விளைவாக தவறான விளைவுகள் ஏற்படும் என்றும் சொன்னோம். உடனே எஸ்.பி. க்கு கோபம் வந்தது. எங்களை மிரட்டுகிறாயா, நாங்கள் மிரட்டலுக்கு பணிய மாட்டோம் என்று கூறினார். இந்த அரசாங்கத்தின் சட்டத்தை அமல் படுத்தவேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்கின்ற ஒரு அதிகாரியான எஸ்.பி. அவர்கள் இந்த கடமையை செய்யாதிருக்கிற போது, அதை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டியபோது அதை உதவியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு பதிலாக அவருக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. இங்கே நான் அரசாங்கத்தை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன் திருச்சி எஸ்.பி. அவர்களுக்கும் அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலப் பிரபுக்களுக்கும் ஏதாவது உறவு இருக்கிறதா என்று. இது குறித்து விசாரணை நடத்தவேண்டும் (குறுக்கீடு)

கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வா, கொண்டு வா என்று நாங்கள் தான் கத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் கொண்டு வரவேண்டிய நமது அரசு இனனும் கொண்டு வராமல் நம்மையே திருப்பி கேட்கிறார்கள்.

ஆகவே இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்துள்ள எங்களுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுகிற போது, நாங்கள் விரும்புவது ''தொழிலாளர் விரோத பாதையை கைவிடுவதாகவும் ; உழைப்பாளிகள் போராட்டத்தை எதிர்க்கும் பாதையை கைவிடுவதாகவும், வேலை நிறுத்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறுவதாகவும்—முற்றிலும் வாபஸ் பெறுவதாக—முன்பு வாபஸ் பெற்றார்கள். மீண்டும் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த மாதிரி வேண்டாம்—முற்றிலும் வாபஸ் பெறுவதாகவும், தொழிலாளர் சட்டக்குழுவில் வைத்துள்ள இரண்டு மசோதாக்களை கைவிடுவதாகவும் கூறவேண்டும்.

பி. அண்ட் சி. மில்லை மைய அரசு தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று பகிரங்கமாக பிரகடனம் செய்து, தொடர்ந்து அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும். இன்னும் தீர்க்கப் படாத டிஸ்பியூட்களை சீக்கிரமாக தலையிட்டு தீர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். தொழிலாளர் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப் பெறாத டிஸ்மிஸ் ஆன கேஸ்களையும் கோர்ட்டுக்கு விட வேண்டும். பழி வாங்குதல், மன்னிப்புக்கோருதல் போன்ற முறைகளை கைவிட வேண்டும். தாவா சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனைவரையும் விடுதலை செய்து கேஸ்களையும் வாபஸ் பெறவேண்டும். தொழிற்சங்க உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் .ஒரு புது மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு, தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளைக் கூட்ட-

விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் தீர்க்கப்படாத நெய்வேலி, செராமிக்ஸ், பால்வளம், காடம் பாறை, அண்ணாமலை பல்கலை கழகம், மாநில கல்லூரி பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்ற போதே உங்களிடம் மெஜாரிட்டி இருக்கிற காரணத்தால், இது தோற்று விடும் என்பது எனக்குத் தெரியும், ஆனாலும் We will have the satisfaction that we s ood by the working class

* திரு. கே. சௌந்தரராஜன் : தலைவர் அவர்களே. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இயக்கத்தினுடைய துணைத், தலைவர் மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து இந்த அரசினுடைய கொள்கையை கண்டித்து அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது என்னுடைய எதிர்ப்பை தெரிவித்துக் கொள்வதற்கும், இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக செயல்படுகிறது என்று அவர்கள் கூறுவதை மறுப்பதற்கும், நான் உங்கள் முன்னாலே நிற்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசி முடிக்கிற போது ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் லேபர் கிளாசிற்கு பின்னாலே நிற்கிறோம் என்பதை காட்டுவதற்காகத் தான் இந்த தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வருகிறோம், இதை நீங்கள் தோற்கடிப்பீர்கள் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும், இருந்தாலும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஊட்டுவதற்காகத்தான் இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று அவர்கள் பேசி முடித்ததில் இருந்தே தொழிலாளர்களுக்கு இவர்கள் மீது ஒரு நல்லெண்ணம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தங்கள் மீது தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட குறைபாடுகளை போக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை இங்கே முன் மொழிந்திருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக இவர்கள், அவர்களுடைய நம்பிக்கையை பெறலாம். இங்கே ஒரு புறத்திலே அரசாங்கத்தை கண்டிக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு மறு புறத்திலே அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம் என்று தொழிலாளர்களிடத்திலே கூறி ஒரு புதிய செல்வாக்கைப் பெறலாம் என்று கருதித் தான் இந்த தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்றைய தினம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை நான் பார்த்தேன். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் அமைந்ததற்குப் பின்னாலே தான் தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் வெகுவாகக் குறைந்து இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளும் வேலை நிறுத்தங்கள் இல்லாமல் பெருமளவில் இயங்கும் அள

விற்கு சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் இருந்த நிலைமைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் குறிப்பாக இந்தியா விடுதலை பெற்ற நாள் முதல் இருந்த நிலைமைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டு எந்த அளவிற்குப் போராட்டங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன, எந்த அளவிற்கு தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்கிற கணக்கை எடுத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இந்த அரசாங்கம் வந்த பின்னர் தான், புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் இயங்குகின்ற இந்த அரசு வந்த பின்னர் தான் தொழிலாளர்களின பக்கம் துணை நின்று அவர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகள், வசதிகள் பெற்றுத் தந்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

பி அன்ட் சி மில் தொழிலாளர்கள் நிலைமையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் பிரச்னைகளை முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று ஊர்வலமாக வந்த நேரத்தில், அவர்கள் கோட்டை வரை வந்து சொல்லட்டும் என்று காத்து இருக்காமல், சட்டமன்றம் நடந்து கொண்டு இருந்த அதே நேரத்தில், பூக்கடை காவல் நிலையம் அருகில் சென்று அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நேரடியாகக் கேட்டு, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பேன் என்று அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறி, அதற்கான நடவடிக்கைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த காலத்தில் நாம் பார்த்து இருக்கிறோம் தொழிலாளர்களைச் சந்திக்கமாட்டேன், அவர்கள் கோரிக்கைகளைக் கேட்க நான் தயாராக இல்லை என்று இருந்த அமைச்சர்களை நாம் பார்த்து இருக்கிறோம் அத்தகைய நிலைமைகளை மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் மறந்து இருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

விவசாயிகள் போராட்டம், தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்று சொன்னால், அதில் போலீஸ் தலையிடுகிறது என்று சொன்னார்கள் நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் தொழிலாளர்கள் தங்கள் பிரச்னைகளில் வெற்றி பெற போராடுகின்ற உரிமை உண்டு, அதிலே காவல் துறை தலையிடக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையில் நடைமுறையில் செய்தும் காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நான ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். போராட்டம் என்கிற பெயரால் வன்முறையில் ஈடுபடுகிற போதும் காவல் துறை தலையீடு இருக்கக் கூடாது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் விரும்புகிறார்களா என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தெளிவான தீர்மானங்களுடன், தெளிவான நடவடிக்கைகளுடன் நடக்கும் எந்தப் போராட்டத்திலும் காவல் துறை தலையிடாது, நிர்வாகமும், அரசும் தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து, அமர்ந்து நல்ல முறையிலே சுமுகமான முறையிலே அவற்றுக்கு தீர்வு கண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

ஆனால், உங்களுடைய கொள்கை தான் அடிக்கடி மாற்றம் பெறுவதாக இருக்கிறது. தேர்தலுக்கு முன்னால் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கை வைத்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னீர்கள். தேர்தல் காலத்தில் திடீரென்று அந்தக் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டீர்கள். ஆகவே, உங்களுக்குத் தேவையானபோது, தாங்கள் விரும்புகிற வகையில் கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறீர்களா? தொழிலாளர்கள் போராடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அந்தப் போராட்டத்தில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது, அந்த நியாயத்தை எந்த அளவிற்கு முதலாளிகளிடத்தில் எடுத்துக் கூறி வற்புறுத்தலாம் என்கிற அடிப்படையில் தான் அரசாங்கம் செயல்பட முடியும். அதை விட்டு விட்டு, தொழிலாளர்கள் நடத்தும் எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும் அதில் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால், அது தொழிலாளர்—முதலாளிகளிடையே நல்லுறவு ஏற்படுத்தாது என்பது மட்டுமல்ல, அரசாங்கமும் முதலாளிகளை வற்புறுத்துகிற காரணத்தால், அவர்கள் தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட்டுப் போக நேரிடும். அதன் பிறகு, எங்களைக் குற்றம் சாட்டுவீர்கள், உங்களுடைய தொழில் கொள்கை சரியல்ல என்று. ஆகவே, அத்தகைய ஒரு நெருக்கடியை உருவாக்குகின்ற வகையில் அரசு நடந்து கொள்ள விரும்பவில்லை. தொழிலாளர்கள் போராட்டம் எந்த அளவிற்கு நியாயம் என்பதை அனுசரித்துத்தான் புரட்சித் தலைவர் அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 1975 என்று கருதுகிறேன். பேருந்துத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்திய போது, ஒரு புறத்தில் காவல் துறையை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களை நசுக்கிய காட்சிகளை நாம் பார்த்து இருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் வந்த நேரத்திலும் கூட, அதை எந்த அளவிற்குத் திறமையான முறையில் அணுகி, தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்து இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, தொழிலாளர் பிரச்னை என்று சொன்னால், அதன் தன்மையைப் பொறுத்து நடவடிக்கை எடுப்பது தான் சரியானதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

அவைகளைத் தீர்ப்பதிலே ஒரு நல்ல முடிவை எடுப்பதுதான் ஒரு நல்ல அரசு. அந்த வகையிலே, பிரச்னைகள் எத்தனையோ உருவாக்கப்பட்டாலும், அவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையிலே தீர்த்து வைக்கின்ற முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்திருக்கிறது. அப்படி நல்ல முடிவுகளை எடுக்கும் போது யாருக்கும் கடினம் இல்லாமல், யாருக்கும் தொல்லை இல்லாமல் முடிவுகளை எடுக்கும் வகையில் இந்த அரசின் கொள்கைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

இங்கே காம்பராறை திட்டம் தொழிலாளர்களின் பிணத்தின் மீதுதான் கட்டப்பட்டது என்றும், லால்சந்த், ஹீராச்சந்துகளுக்கு துணை போனார்கள்என்றும் சொன்னார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் இப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் வந்து விடுகின்றன தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அரசாக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சி அரசாக இருந்தாலும் சரி, ஜனதா அரசாக இருந்தாலும் சரி, தி.மு.க. அரசாக இருந்தாலும் சரி, அண்ணா தி.மு.க. அரசாக இருந்தாலும் சரி, எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எப்போதாவது வந்து விடும். அது தவிர்க்க முடியாதது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கும் போது எந்த அளவுக்கு கடமை இருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய கோரிக்கைகள், கொள்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, அவைகளுக்கு ஒரு உள்நோக்கம் கற்பிக்கக் கூடாது. எதற்கு எடுத்தாலும் உள் நோக்கம் கற்பிப்பதாக இருந்தால் எந்தப் பிரச்சனைக்கும் தீர்வு காண முடியாது. அது இன்று நாட்டிலே இருக்கும் பிரச்சனையை மேலும் மோசமாக்கிவிடும்.

இன்றைய தினம் இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கிறது; மாணவர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கிறது; ஆசிரியர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அத்தனை பேர்களுடைய நல்ல எண்ணங்களையும் இந்த புரட்சித் தலைவர் அரசு தன்னுடைய பக்கத்திலே இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எந்தப் பிரச்சனையானாலும் அதிலே தீவிர கவனம் செலுத்தி, நல்ல முறையிலே அணுகி, தீர்வு காண்பது இந்த அரசு. சமுதாயத்தின் எல்லாத் தரப்பினரும் நலம் பெறும் வகையிலே நல்ல பல கொள்கைகளை வகுத்து, திட்டங்களைப் போட்டு வருகிற இந்த அரசின் மீது இன்றைக்கு கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார் மார்க்கிஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள். அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், கடந்த அரசுகள் எப்படி நடந்து கொண்டன; இந்த புரட்சித் தலைவர் அரசு எந்த வகையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் சற்று எண்ணிப் பாருங்கள். சிம்கோ போராட்டத்தில் 12 (3) செட்டில்மென்டைப் பற்றி கவலைப்பட மாட்டேன் என்று இருந்த அந்த நிர்வாகத்தினரை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படி பணிய வைத்தார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அந்த பெருமைக்குரிய இந்த புரட்சித் தலைவர் அரசை இன்றைக்கு நீங்கள் குற்றம சாட்டுகிறீர்கள்.

இன்றையதினம் தொழிலாளர் பிரச்னையானாலும், மாணவர் பிரச்னையானாலும், வேறு எந்த பிரச்னையானாலும் அவைகளை நல்ல முறையிலே தீர்த்து வைக்கின்ற, தீர்த்து வைக்க பாடுபடுகின்ற இந்த அரசை தொழிலாளர் விரோத அரசு என்று சொல்வது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரின் நிலையாக இருக்கிறது. நல்ல முறையிலே, சுமுகமாகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதிலே

இந்த அரசு நல்ல பாதையிலே, நேர்மையான பாதையிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது ; இதை திசை திருப்ப வேண்டாம் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் துணைத் தலைவரைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த தீர்மானத்தை வாபஸ் பெறுவதுதான் உங்களுக்கு இருக்கிற நிலை என்று தெரிவித்து, அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் ஆளுகிற அண்ணா தி.மு.க. அரசினுடைய தொழிலாளர் விரோத கொள்கையைக் கண்டித்து எதிர்க்கட்சிகளினுடைய சார்பிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எல்லாக் கட்சிகளும் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தார்கள் என்றாலும் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் இந்த கண்டனத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசியிருக்கிறார்கள். நாங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் கொடுத்திருந்தால் அண்ணா தி.மு.க. வுக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் விரோதம், அதனால் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் தேர்தல் காலத்தில் தோழமை பூண்டிருந்த இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அவர்களோடு தோழமை கொண்டிருந்த மற்ற கட்சியினரும் இந்த அரசினுடைய போக்கை, தொழிலாளர் விரோத கொள்கையை கண்டித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் உள்ளபடியே நான் பெருமைப் படுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை சொன்னார்கள். Political adjustment is one thing. Electoral alliance is another thing. And idealogy is different. என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த கருத்திற்கு ஏற்ப இங்கே திரு. உமாநாத் அவர்கள் தோழமை பூண்டிருந்தார்கள். தேர்தல் நேரத்தில் என்றாலும் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இந்த சர்க்கார் சென்றுவிட்டது என்றவுடன் இன்று அதற்காக குரல் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த அரசு எவ்வளவு தூரம் தன்னுடைய கொள்கையிலிருந்து விலகிபோய் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வானவில் வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்துவிட்டு, வாக்குகளைப் பெற்று இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு சமுதாயத்தில் இருக்கிற எந்த தரப்பிலுள்ளவர்கள் கோரிக்கையையும் நிறைவேற்றவில்லை ; நிறைவேற்றாமல் இந்த அரசு புறக்கணித்திருக்கிறது என்பதற்காக மட்டுமல்ல இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் ; இன்றைக்கு எல்லாத் தரப்பு மக்களின் அதிருப்தியையும் இநத அரசு பெற்றிருக்கிறது என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

[திரு. துரைமுருகன்] [1981 பிப்ரவரி 9

நேற்று முன்தினம் சமுதாயத்திலே பெரும்பகுதியாக இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உரிமைக் குரல் எழுப்பக்கூடாது என்று அந்த குரல்வளையை நெரிக்கக்கூடிய அளவுக்கு தடை சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி, மாறாத களங்கத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

இன்னொரு புறத்திலே ஒரு பெரும் பிரிவாக இருக்கின்ற என்.ஜி.ஓ. வின் தீர்மானம் பெரியார் திடலிலே ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. மீதி இருக்கின்ற சமுதாயத்தின் பெரும் பிரிவாக, முதுகெலும்பாக இருக்கின்ற பாட்டாளி வர்க்கத்தை அவர்கள் குரல் எழுப்பாவண்ணம் தடை செய்கின்ற தடை சட்டத்தை இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கும் தைரியம் இல்லாமல் ஆளுநருடைய ஆர்டினன்ஸ் மூலமாகக் கொண்டு வந்தீர்கள். இப்படி ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வருவதன் மூலமாகவே காலத்தைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கின்றது இந்த அரசு என்று நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு தொழிலாளருக்கு விரோதமான சர்க்கார், பாசிச கொள்கையைக் கையாண்டு வருகின்ற சர்க்கார், முதலாளிகளுடைய மகிழ்ச்சியிலேதான் இறைவனைக் காணுவேன் என்று துடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அரசு என்று பலமாகக் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். எப்படி எப்படி தொழிலாளருக்கு விரோதமாக நடந்திருக்கின்றது இந்த அரசு என்பதற்கு அடுக்கடுக்கான ஆதாரங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் அடுக்கிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் உங்களுக்கு உதாரணத்திற்காகச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். தொழிலாளர் வர்க்கம் வேலை செய்கிறது. வேலைக்கு ஏற்ற ஊதியம் தேவை, வசதி தேவை அதைத் தராவிட்டால், தருவதற்கு நிர்வாகம் மறுக்குமேயானால் எங்களுக்கு கிடைக்கின்ற ஒரே ஒரு ஆயுதம் வேலை நிறுத்தம் செய்வதுதான் என்று அவர்கள் கூக்குரல் எழுப்ப முடியும். 'ஆனால் அந்த வேலை நிறுத்தம் செய்வதையும் தடை செய்கிறோம், வேலை நிறுத்தம் செய்தால் ஓர் ஆண்டு தண்டனை, அதற்குமேலே யாராவது உங்களுக்கு தொழிற்சங்கத் தலைவர் என்று இருந்தால் அவருக்கு தண்டனை, யாராவது வேலை நிறுத்தம் செய்தால் 'அப்படிப்பட்ட வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களே, உங்களுக்கு நிதி தேவையா' என்று பத்து காசு உண்டியலிலே போட்டால் அவருக்கு சிறைதண்டனை', என்று சொல்கிறீர்கள். வாரண்ட் இல்லாமலே போலீஸ் ஆபீஸர் யாரை வேண்டுமானாலும் கைது செய்யலாம் என்கிற காட்டுமிராண்டித்தனமான ஒரு செக்ஷன், இவ்வளவும் அடுக்கிப் போட்டிருக்கிறீர்கள், இது ஒன்றே போதும். இது ஒரு பாசிச சர்க்கார் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்த தடை உத்தரவு ஏதோ அசாதாரணமான நேரத்திலே கொண்டுவரப்பட்டது என்று கருத வேண்டுமானால் அப்படியல்ல. மூன்று முறை கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இந்த ஆட்சி மூன்றாண்டுக்காலம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த மூன்றாண்டு காலத்திலே மூன்று முறை தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் செய்

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. துரைமுருகன்]

வதைத் தடை செய்கின்ற சட்டத்தைக் கவர்னர் மூலமாகப் பிறப்பித்திருக்கிறீர்கள். 1978-ல் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்று தெரிந்தவுடன் இந்தத் தடை உத்தரவைக் கவர்னர் மூலமாக பிறப்பித்தீர்கள், 1979 ஆம் ஆண்டு என்.ஜி.ஒ.வினர் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்று தெரிந்தவுடன் மறுபடியும் கொண்டு வந்தீர்கள். மீண்டும் எப்போது கொண்டு வந்தீர்கள் இப்போது 1980 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியிலே கொண்டு வந்தீர்கள். பி.என்.சி. மில் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை இன்றைக்கு சென்னையிலே தீ பற்றி எரிகிற பிரச்சினை. அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை இந்த நாட்டுக்கும் ஆட்சிக்கும் தெரிவிக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தத்தைச் சென்னையிலே செய்ய முற்பட்டார்கள். ஆனால் இந்த சர்க்கார் திடீரென்று அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்தது, அரசாங்க ஊழியர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு லீவு கேட்டார்கள். ஆனால் மறுத்து விட்டு 8 ஆம் தேதி இரவு இந்த அவசரத் சட்டத்தை கவர்னர் மூலமாகப் பிறப்பித்துவிட்டு 9 ஆம் தேதி அரசு அலுவலர்களுக்கு விடுமுறை என்று சொல்லி 10 ஆம் தேதி மாநாடு முடிகிறது, வா மதுரைக்கு என்று அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். பட்டினியால் நொந்துகொண்டிருக்கிறான். பி.என்.சி. மில் தொழிலாளி. ஆனால் குறுந்தொகையினுடைய இலக்கிய ரசனையை ரசித்துக்கொண்டிருந்தார் மதுரைமூதூரிலே நம்முடைய முதலமைச்சர். அழகாகச் சொல்வார்கள் எரிமலையின் மீது உட்கார்ந்து கொண்டு புல்லாங்குழல் வாசிக்கின்றார்கள், என்று. அந்தக் காரியத்தை இந்தச் சர்க்கார் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதை நான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், கண்ணியம், கடமை, கட்டுப்பாடு, என்று. ஆனால் அந்தத் தாரக மந்திரத்தை விட்டுவிட்டு அண்ணாவின் பெயரைப் பெயரளவிலே உச்சரித்துக்கொண்டுவிட்டு வேலை நிறுத்த தடைச் சட்டம், போலீஸ், சிறைச்சாலை என்றெல்லாம் சொல்கிறீர்கள். எதற்கெடுத்தாலும் சிறைச்சாலைதானா விவசாயத் தொழிலாளி கிளர்ந்தெழுந்தாலும் அவனுக்கு சிறைச்சாலை, ஆசிரியர்கள் கோரிக்கை கொடுத்தால் சிறைச்சாலை, மாணவர்கள் கோரிக்கை வைத்தால் சிறைச்சாலை, தொழிலாளர்கள் கிளர்ந்தெழுந்தால் சிறைச்சாலை, என்று சிறைச்சாலையையும் சட்டத்தையும் போலீசையும் வைத்துக்கொண்டு ஒருவன் ஆட்சி நடத்திவிட முடியும் என்று சொன்னால் லூயி மன்னனுடைய பரம்பரைதான் இன்றைக்கு ஆட்சி செய்ய முடியும். (குறுக்கீடு) போலீசையும், சட்டத்தையும், சிறைச்சாலையையும் வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்திவிட முடியும் என்று சொன்னால் ஜார் மன்னனுடைய பரம்பரைதான் இன்றைக்கு ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்க முடியும்.

நான் ஒன்று கேட்கிறேன், என்ன பெரிய சிறைச்சாலை நாங்கள் பார்க்காத சிறைச்சாலையா பூச்சாண்டி காட்டுகிறார்கள் சிறைச்சாலை என்று. முதலமைச்சருக்கு

வேண்டுமானால் சிறைச்சாலை புதியதாக தென்படலாம். ஆனால் எங்களுக்கு மாங்குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலை சிறைச்சாலை.

[பிற்பகல் 12-10].

சிறை எங்களுக்கு மலர் மஞ்சம். அதை நீங்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். பி. அண்டு சி. மில் மூடப்பட்டதினால் அந் நிறுவனத் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை எவ்வளவு கொழுந்து விட்டு எரிகிறது? இந்த சர்க்கார் அந்த நெருப்பை அணைக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்? அவர் தொழிற்சங்கங்களிலிருந்து வந்தவர் தான். அவர் அன்றையதினம் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகள், அவர்களின் நியாய வாதங்கள், அரசு தரப்பில் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி அழகிய தமிழில் அடுக்கடுக்காக எழுதியவற்றை நானும் படித்திருக்கிறேன். முரசொலி ஏட்டில் எழுதியிருந்தார். படித்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன். அவர் வந்ததே இந்த பி. அண்டு சி. மில்லின் தொழிற்சங்கத்திலிருந்து தான். தாய் வீடு பற்றி எரிகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அவர் சுகவாசியாக தன் அதிகார போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். என்ன நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுத்திருக்கிறது? சர்க்கார் தூங்கலாமா, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தூங்கலாமா? மத்திய சர்க்காரைக் கேட்கிறோம், நாங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு டெலக்ஸ் அனுப்பியிருக்கிறோம், இது பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு நாங்கள் பரிந்துரை செய்து அனுப்பிவிட்டோம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களே, தவிர, என்ன பரிந்துரை அது என்ன உண்மையிலே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவிக்கவே இல்லை. இந்த அரசாங்கம் என்ன பரிந்துரையை செய்திருக்கிறது என்று மக்களும் நாங்களும் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டாமா ?

இது என்ன திடீர் என்று எழுந்த பிரச்சினையா ஏற்கனவே ஒரு முறை அந்த மில் நஷ்டப்பட்டு நசுங்கிப்போய், அரசு இலாகா செயலாளர் பத்மநாபன் அவர்கள் ஸ்பெஷல் ஆபிசராக சென்று கவனம் செலுத்தி ஓரளவு நிமிர்ந்து நிற்க வைத்தார். இம்ப்ருவ் செய்தார். ஆனால் இப்போது இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே மூடுவதற்கான நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டார்கள். கொடுத்த உடனேயே ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலைமை வருகிறது எப்படி வருகிறது? இதனால் எத்தனை தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்படபோகின்றனவோ ? என்று பதறி துடித்து அரசு என்ன செய்திருக்க வேண்டும் ? தொழிலாளர்களையும் நிர்வாகத்தினரையும் அழைத்து பல முறை பேசி இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டியிருக்க வேண்டாமா? அப்படி நிர்வாகத்தினரால் முடியவில்லை என்றால், இந்த அரசே இதை ஏற்று நடத்துவதற்கு ஏதாவது வழி செய்திருக்கக் கூடாதா ?

ஆனால் அழைத்தாவது பேசினார்களா என்று கேட்டால், ஒரே ஒரு முறை தொழிலாளர்களையும், நிர்வாகத்தினரையும் அழைத்து தொழிலாளர்களின் கோரிக்கை என்ன ? நிர்வாகத்தினர் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். நிர்வாகத்தினர் கூறியதை திரும்பவும் தொழிலாளர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அரசு தரப்பிலிருந்து இன்னது செய்யலாம் என்று ஏதாவது ஒரு முடிவு திட்டவட்டமாக எடுக்கப் பெற்றதா? அரசு இப்படி தூங்கலாமா? தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இப்படித் தூங்கலாமா? 13,000 தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் பாதிக்கப் பெற்றிருக்கின்றனவே என்று நினைத்தால் தூக்கம் கூட வருமா ?

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை கூறினார்கள். தொழிலாளியை மட்டும் ஒன்று என்று கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாதே, ஒரு தொழிலாளி என்றால் அவன் பின்னே 10 வயிறு காய்ந்துக் கொண்டிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இப்படி 13,000 தொழிலாளர்கள் என்று பார்க்கும்போது அந்தக் கணக்கில் லட்சக் கணக்கானவர்கள் வருவார்களே. அப்படி லட்சக் கணக்கானவர்கள் தெருவில் நின்று அனாதையாக திரிகிற நிலைமைக்கு இந்த மாநில சர்க்கார் அவர்களை கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கிறது என்று நான் பகிரங்கமாக குற்றம் சாட்டக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தாய்மார்கள் என்றாலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களின் பரிவும் பாதுகாப்பும் கூடுதலாகவே கிடைக்கும். அவர்கள் துயர் என்றால் உடனே விரைந்து செயல்படுவார் நம்முடைய முதலமைச்சர். இப்படி ஒரு பெயர் பெற்றுவிட்டார் அவர். அவர் வழியில் போய்க் கொண்டிருந்த போது இந்த பி. அண்டு சி. மில்லின் தொழிலாளக் குடும்பங்களின் தாய்மார்கள் ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டசபைக் கூட்டத்திற்கு அப்போது வந்து கொண்டிருக்கவில்லை—வேறு ஏதோ குழு கூட்டம் காரணமாக சென்றுக் கொண்டிருந்தார் என்று நினைக்கிறேன். சட்ட சபைதான் வருடத்திற்கு ஒரு முறைதானே கூடும்— உங்கள் கட்சியில் வேறு ஏதோ கூட்டத்திற்கு அவர் செல்கையில் இந்த தாய்மார்களின் ஊர்வலக் கூட்டத்தைப் பார்த்துவிட்டார். தாய்மார்களின் பாதங்கள் பூமியிலே நடந்து கஷ்டப்படுவதை காண சகிப்பாரா நமது முதலமைச்சர்? உடனே ஓடோடிச் சென்று என்ன வேண்டும் எதற்காக ஊர்வலம் என்று கேட்டிருக்கிறார். தாய்மார்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். 'நிறை வேற்றுகிறோம் கவலையற்க' செல்க வீட்டிற்கு திரும்பி ' என்று அபயம் அளித்திருக்கிறார்கள். பக்கத்திலே டி. வி. காரர்கள் எப்படியோ வந்துவிட்டார்கள். படம் எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் பரிகாரம் ஏற்படவில்லை ஆனால் என்ன நடவடிக்கை அரசு தரப்பில் உண்மையாக எடுக்கப்

பெற்றது? நாங்கள் மத்திய அரசிற்கு எழுதியிருக்கிறோம். பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம் என்று எத்தனை நாட்களுக்கு கதை விட்டுக் கொண்டிருக்கப் போகிறார்கள்.

அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏன் நீங்களே எடுக்கக் கூடாது? எடுப்பதற்கா உங்களுக்கு தைரியம் இல்லை. பாங்க் காரண்டி இருக்கிறது ? I.D.P. பணம் தர தயாராக இருக்கிறது? ஏன் அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது? தொழிலாளர்கள் எங்களின் ஒரு அங்கம். அவர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது. லாபம் வந்தாலும் நஷ்டம் வந்தாலும் இந்த அரசு அதை ஏற்கும் என்று அந்த நிறுவனத்தை ஏன் அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது? அதற்கான தைரியம் இல்லை. அது போகட்டும், இதற்கான ஒரு முடிவு வருவதற்குள், முதல் அமைச்சர் நிதியிலிருந்து மாதம் ஆளுக்கு 500 ரூபாய் ஒரு நிவாரணமாக கொடுக்கிறோம், பிரச்சினை பின்பு தீரட்டும் முதலில் நிவாரணம் ஆகட்டும் என்று சொல்லக் கூடாதா? வளைந்தாடும் வைஜெயந்திமாலா, சுழன்றாடும் சுவர்ணமுகி, ஆடி முடித்த பானுமதி, பாடி முடித்த சோமு, எடு எடுத்து எழுதும் கண்ணதாசன் ஆகியோருக்கு பறக்கிறது ஆயிரக்கணக்கில், ஏன் சொல்லவில்லை? தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கையில், வளத்தில், அவர்களுடைய வளர்ச்சியில் நாட்டம் இருந்தால் எண்ணமும் வந்திருக்குமானால் கொடுத்து இருப்பார்கள் அரசுக்கு நாட்டம் இல்லை. தொழிலாளர்கள் வாடுகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமை கோவையிலே பஞ்சாலைகளிலே ஏற்பட்டபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்ன செய்தது? பாங்க் போன்ற காரண்டி வாங்கி அதனை ஏற்று நடத்தியது தமிழக அரசு? அப்போது காளிங்காராய், சோமசுந்தரம் மில்ஸ் 13 மில்களை ஏற்று நடத்தவில்லையா? தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் உருவாகவில்லையா? இன்றைக்கு 30 சதவீதம் போனஸ வாங்கிக் கொண்டு அந்தத் தொழிலாளர்கள் நிம்மதியாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாக வேண்டாமா? அப்படி நிலைமைகள் உருவாக வேண்டும் என்றால் மாநில சர்க்காருக்கு தைரியம் வேண்டும். எப்பொழுது அந்த தைரியம் வரும்? தொழிலாளர்களின் வளர்ச்சியிலே வாழ்விலே நாட்டம் இருந்தால் தானே வரும். அன்றைக்குக் கலைஞருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே, இத்தகைய நிலைமை கோயம்புத்தூர் பஞ்சாலைகளிலே ஏற்பட்டபோது, அந்தப் பஞ்சாலைகளை எடுப்பதற்கு 51 சதவீதம் மத்திய சர்க்காரும் 49 சதவீதம் மாநில சர்க்காரும் போட வேண்டும் என்ற ஒரு ஒப்பந்தம் முதலிலே நடைபெற்றது.

மத்திய அரசு சொன்ன தொகையைப் போடவில்லை. மாநில அரசு மேலும் இரண்டு கோடி ரூபாய் போட்டு அந்த மில்களை ஓட்டவில்லையா? பஞ்சப்படி 26 பைசாவை 30 பைசாவாக உயர்த்திக் காட்டவில்லையா கலைஞர் அவர்கள்.

இன்னும் கூடச் சொல்கிறேன். போனஸ் பிரச்சினை அன்று நடக்கிறது. கோவையில் சர்க்யூட் ஹௌஸில் கொடுக்க மாட்டேன் ரூ. 15க்கு மேல் என்று சொல்கிறார்கள். போனஸ் 25 சதவீதம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், பேச்சுவார்த்தையில் கனிவு துணிவு எல்லாம் வேண்டும் ஆட்சியாளருக்கு— மரியாதையாக போனஸ் தராவிட்டால் நான் இதை நாட்டுடமையாக்குவேன் என்று எச்சரித்தார் கலைஞர் அவர்கள். அன்று அந்தப் பஞ்சாலை முதலாளிகள் கண்ணீர் விட்டு அழுதார்கள். இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர் அன்று சொன்னார், என்வாழ்நாளிலேயே முதலாளிகள் அழுவதை நான் பார்த்ததில்லை என்று, அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிற நமது பேரவைத் தலைவர் அவர்கள்தான் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர். 25 சதவீதம் போனஸ் அந்தளவிற்கு 30 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தப்பட்டது முதலாளிகளை எதிர்த்துக் கேட்கிற தைரியம் வேண்டும். உங்களுக்கு அந்தத் தைரியம் வருமா ? முதலாளிகளின் முகமலர்ச்சியிலும் சிரிப்பிலும் அவர்களின் டி. வி. எஸ், காரர்கள் விசுவநாதன் அவர்களின் விரல் அசைப்பில், சிதம்பர இரகசியத்தில் லயித்துக் கிடக்கிற உங்களுக்கு தொழிலாளர்களைப் பற்றிய எண்ணம் தோன்றுமா ? அதேபோல் மத்திய அரசு ஏன் எடுத்து நடத்தக் கூடாது? அப்படி கேட்கிறோம், முடியவில்லை என்று சொன்னால் நாமே நடத்துவது என்ற முறையை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறதா ? எந்தப் பிர்ச்சினையானாலும் தள்ப்போடுவது, கவனிக்காமல் இருப்பது, அதில் சிறிதுகூட சிரத்தை காட்டாமல் இருப்பது, கொடுத்த வாக்குறுதிகளை என்ன காப்பாற்றுகிறீர்கள்?

சிம்ஸனை எடுத்துக் கொள்வோம். சிம்ஸனில் என்ன நடந்தது ? காட்டூர் கோபால் ஒரு ஒப்பந்தம் போட்டார். ஒப்பந்தத்தை பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை, புதிய தேர்தல்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள், அதற்காக போராட்டம் துவங்கிற்று. நெடுமரம்போல் சாய்ந்து விட்டார் பிரதாப் சந்திரன் அவர்கள். அமெரிக்காவிற்கு கண் ஆப்பரேஷனுக்காகச் சென்றிருந்த கலைஞர் அவர்கள் செய்தி கேட்டு ஓடோடி வந்தார்கள். இரவும் பகலுமாக தொழிலாளர்களோடும் முதலாளிகளோடும் பேசுகிறார். கடைசியில் எங்களுடைய பேரவைத் தலைவர் காட்டூர் கோபால் என்பதைக் கூட மறந்து விட்டு இராஜினாமா செய்ய வைத்தார். இதற்காக ஒரு கமிட்டி போடப்படுகிறது. புதிதாக வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்படுகிறது. லேபர் கமிஷனர் முன்பு தேர்தல் நடத்தப் படுகிறது. புதிதாக தலைவர்கள், சிந்தன் போன்றவர்கள் வந்து சேருகிறார்கள். 168 தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து எடுத்துவிடுகிறார்கள், பிரதாப் சந்திரனை கொலை செய்தவர்கள் உட்பட. அவர்களை திரும்ப எடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறது நிர்வாகம். எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறது

தொழிலாளர் வர்க்கம், இடையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன செய்தார். நிர்வாகமே, இவர்கள் மீது விசாரணை நடத்துங்கள், விசாரணை நடத்தி அந்த அறிக்கையை என்னிடம் தந்துவிடு. தந்துவிட்ட பிறகு தொழிலாளர்கள் பாதிக்கா வண்ணம் நான் தீர்ப்புரைப்பேன், அந்தத் தீர்ப்பை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் வாங்கி கையில் வைத்துக் கொள்கிறார். பிறகு விசாரணை நடத்தி அந்த 16 தொழிலாளர்களையும் வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டோம் என்று அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அன்று தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் என் மதிப்பிற்குரிய மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு சிந்தன் அவர்கள் கலைஞரைச் சந்திக்கிறார். கேட்கிறார், இந்த 168 தொழிலாளர்களையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று. எங்கள் பிரதாப் சந்திரனை கொன்றவர்கள என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களையும் சேர்த்தா என்று கேட்கிறார். உங்கள் பேரில் கருணை இருக்கிறது, நீங்கள் கருணை காட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். யாரை இழந்துவிட்டு கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருந்தோமோ யார் மீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது எனபதை மறந்துவிட்டு இது தொழிலாளர்கள் பற்றிய பிரச்சினை என்று குறித்து அவர்கள் அனைவரையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்படி சொன்னார்கள். அந்த 168 பேர்களையும் வேலைக்கு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார்கள்.

ஆனால் .டி. வி. எஸ்.-ல் என்ன நடந்தது ' ஒரு ஒப்பந்தம் போடுகிறது ஒரு தொழிற் சங்கம் அதை பெரும் பாலான தொழிலாளர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. கிளர்ச்சி நடத்தினார்கள். 250 பேர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் உள்ளிருப்பு போராட்டம் நடத்தினார்கள். மதுரையிலிருந்து குண்டர்களை இம்போர்ட் செய்து அடிக்க வைத்தார்கள் அந்த 250 தொழிலாளர்கள் மீது விசாரணை நடத்தி அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். சிம்ப்ஸனில் நடந்ததுபோல் நடக்கிறது. தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த 250 தொழிலாளர்களை மரியாதையாக வேலைக்கு எடுத்துக் கொள் என்று சொல்கிற தைரியம் இருந்ததா, அரசுக்கு இருந்ததா? அப்படிச் சொல்வதற்கான தைரியம் இந்த அரசுக்கு இருந்ததா?

[பிற்பகல் 12-20]

எல்லோரும் வேலையை ராஜிநாமா செய்துவிட்டு, ஏற்கனவே இருந்த 68 பேர்களும் இன்றைக்கு வீதியிலே நிற்கின்ற நிலையைத் தான் நீங்கள் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர, வேறு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? வார்த்தை ஜாலத்தைத் தான் சொல்லுகிறீர்கள். இதைத் தான் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. துரைமுருகன்]

பாலு கார்மென்ட்ஸ் என்ற ஒரு நிறுவனம், மயிலாப்பூரிலே பெண்களைக் கொண்டு நடத்தப்படுகின்றது. அதிலே வேலை நிறுத்தம், அந்த தொழிற்சாலையிலே பணியாற்றும் பெண்கள் கோட்டைக்குள்ளே மிக ராஜதந்திரமாக, தனித் தனியாக ஒவ்வொருவராக நுழைந்து, திடீரென்று முதலமைச்சர் அவர்களை முற்றுகையிடுகிறார்கள். அப்படி சூழ்ந்துக் கொண்டு முற்றுகையிட்டதாக பத்திரிக்கைச் செய்தி வருகிறது. ஆனால், நம் முதலமைச்சர் சொல்கிறார், கண்ணீரைத் துடைத்து கொள்ளுங்கள், தாய்க்குலமே, நாங்களே அதை ஏற்று நடத்துகிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். நான் கேட்கிறேன் ; ஆனால் என்ன நடந்தது ? முதலமைச்சர் கொடுத்த வாக்குறுதி இதுவரை நிறைவேற்றப்பட்டதா? இல்லை. தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆடிக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலே இதை ஏற்று நடத்த அரசாங்கம் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்று சொன்னாலும், நீண்டகாலமாக அது கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதுவரை அதற்குப் பரிகாரம் காணப்பட்டதா ? தாய்க் குலத்தின் கண்ணீர் துடைக்கப்பட்டதா ? அதை ஏற்று நடத்தக் கூடிய யோக்கியதை உங்களுக்கு இருக்கிறதா? ஏன் நடத்தவில்லை ? ஏன் அதைச் செய்யவில்லை ? அக்கறையில்லை. வேண்டாம், நிவாரணமாவது தரக்கூடாதா? முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து. இம்மாதிரி, அம்பத்தூரில் பிரேக்ஸ் இந்தியா நிறுவனத்தில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டபோது, தொழிலாளர்கள் பட்டினியால் சாகக்கூடாது என்பதற்காக, கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து நிவாரணம் அளித்தார்கள். அப்படி நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய தகுதி உங்களுக்கு இருக்கிறதா? அப்படி யெல்லாம் உதவி செய்ய நீங்கள் முன்வர மாட்டீர்கள். ஏன்? நீங்கள் முதலாளிகள் பக்கம். அவர்கள் மஞ்சத்திலே தஞ்சம் புகுந்து கொஞ்சிக் கொண்டிருப்பவர்கள். ஏழைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி, அவர்கள் கண்ணீரைத் துடைப்பதுபற்றி உங்களுக்கு கவலை இல்லை. இதுவரை நீங்கள் எந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்திருக்கிறீர்கள்?

சேஷசாயியில் என்ன நடந்தது? கோயம்புத்தூரிலே பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்தது. 7 மணிக்கு பேச்சுவார்த்தை முடிகின்றது. என்ன அறிவிக்கிறார்கள் ? தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் வீட்டுக்குப் போங்கள், தந்தி வரும் என்கிறார்கள். ஆனால், அன்றைக்கு இரவே போன் மூலம் ஒரு செய்தி வருகிறது. நான் எங்கள் பார்டி அலுவலகத்தில் இருக்கிறேன். தி.மு.க. தொழிற்சங்கத் தலைவர் குப்புசாமி, லேபர் கமிஷனர், மற்றவர்களோடு தொடர்புகொண்டு பேசுகின்றார். என்ன நிலைமை ? 7 மணிக்கு பேச்சுவார்த்தை நடந்து முடிந்து விட்டது. ஆனால், இரவு 2 மணிக்கு முதலாளிகளுக்கு வேண்டிய தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை வரவழைக்க அவர்களுக்கு கார்கள் அனுப்பப்பட்டு, அவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு 12(3) ஒப்பந்தம் முறிந்து விட்டது ; அதை அவர்கள் ஏற்றுக்

கொண்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், பெரும்பாலான தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சி.ஐ.டி.யூ., ஐ.என்.டி.யூ.சி., தி.மு.க. போன்ற இப்படிப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் இதை எதிர்க்கிறார்கள். 125 நாட்களுக்கு மேல் போராட்டம், உண்ணாவிரதம் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. நான் கேட்கிறேன்? எந்தப் பிரச்சினையை உங்களால் தீர்க்க முடிந்தது? ஆனால் 12(3) ஒப்பந்தம் புனிதத்தன்மை வாய்ந்தது என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தொழிலாளர்களை பாதுகாக்கக்கூடிய இந்த 12(3) ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த சர்க்கார் துணிந்து நிற்க வேண்டாமா? பிளான்டேஷன் தொழிலாளர் பிரச்னை கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலே வந்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது இந்த பிளான்டேஷன் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இந்த 12(3) ஒப்பந்தம் மறுக்கப்படுகிறது. என்ன நடக்கிறது? ரமணி அவர்கள் கலைஞர் அவர்களைச் சந்தித்து, அங்கே இந்த போராட்டம் நீடிக்கின்றது என்று சொல்கிறார். உடனே, கலைஞர் அவர்கள், உங்கள் கோரிக்கை என்னவென்று கேட்கிறார். எங்கள் கோரிக்கை, கேரளா பேட்டர்ன் போல் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார். உடனே, கலைஞர் அவர்கள் முதலாளிகளை அழைக்கிறார். முதலிலே முதலாளிகள் மறுக்கிறார்கள். இது இந்த அரசாங்கத்தின் ஆணை. முதலமைச்சரின் ஆணை என்று சொல்கிறார். முதலாளிகளிடம், தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார். அப்படி 12(3) சட்டம் முறிந்த பிறகு, அதை மாற்றி அமைத்து, கேரளா பேட்டர்னிலே கலைஞர் அவர்கள் வாங்கித் தரவில்லையா? ஏன் அப்படி உங்களால் முடியவில்லை.

சேஷசாயியிலே விஸ்வநாதன் என்ற ஒரு விஸ்வாமித்திரன் இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இருக்கிறார். நான் கேட்கிறேன். 153 கோடி ரூபாய் செலவிலே சர்க்கார் சார்பிலே ஒரு நியூஸ் பிரிண்ட் காகித ஆலையைத் துவக்கயிருக்கிறார்கள். அதற்கு யார் சேர்மேன் என்று கேட்டால், இந்த விஸ்வநாதன் தான். இந்த விஸ்வநாதன் சேஷசாயி பேப்பருக்கு மானேஜிங் டைரக்டராக இருக்கிறார்; சிம்கோ மீட்டர்சின் அதிபராகவும் இருக்கிறார். இப்படி சர்க்கார் சார்பிலே 153 கோடி ரூபாய் அளவிலே துவக்கப்பட இருக்கின்ற காகித ஆலைக்கு இப்படி தனிப்பட்ட ஒருவரை ஏன் சேர்மனாகப் போட வேண்டுமென்று கேட்டால், அதற்கு அவர் இந்த காகித உற்பத்தியிலே கரை கண்டவர் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அவரைப் போட்டால்தான் நுணுக்கம் தெரியும் என்று சொன்னால் நான் திருப்பிக் கேட்கிறேன்—55 கோடி ரூபாய் நஷ்டத்தில் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் ஓடுகின்றனவே,—சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்குப் பொள்ளாச்சி மாகலிங்கத்தைத் தலைவ

ராக்கிவிடுங்கள், ரொம்ப நன்றாக டெக்னிகல் நுணுக்கம் தெரிந்தவர். சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு காசிராமனைப் போடுங்கள், பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு பாரதிவேலுவைப் போடுங்கள், பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷனுக்கு நம்முடைய ஹாஜாஷெரீபைப் போடுங்கள். பூரண சோஷலிசம்: ஏனென்றால் தொழில் நுணுக்கம் தெரிந்தவர்தானே தலைவராக வரவேண்டும்? எப்படி வரும்? சேஷசாயி விஸ்வநாதன் உங்கள் பக்கத்தில். அவர்கள் தொழிலாளிக்கு விரோதமாக 12(3) ஐ மீறினாலும் தொழிலாளி பக்கத்தில் நிற்க எப்படி உங்களுக்கு மனம் வரும்? எப்போது பார்த்தாலும் முதலாளிக்குப் பக்கத்தில்.

ஆனால், பத்திரிகையில் விளம்பரம்—எஞ்சின் வால்வ்ஸ் என்ற கம்பெனி. முதலமைச்சர் ஒரு நாள் வேகமாகப் போகிறார். அங்கே இவரே போய் கேட்டில் நிற்கிறார். வாச்மேனைக் கூப்பிடுகிறார். எங்கே முதலாளி?—இன்றைக்கு வீட்டில் இருக்கிறார். ஏன் வீட்டில் இருக்கிறார்?—இன்றைக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை. ஞாயிற்றுக்கிழமை என்று சொன்னவுடன் முதலமைச்சர் திரும்பி வந்துவிடுகிறார். நான் கேட்கிறேன்—மாண்புமிகு முதலமைச்சர் எஞ்சின் வால்வ்ஸ் கதவு வரை போய்த் திரும்பி விட்டாரே, அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? பத்திரிகையில் விளம்பரம். கேட்டால் நாங்கள் தொழிலாளர் வர்க்கத்திடம் தோழமை கொண்டவர்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

ஒரு தொழிற்சாலையில் தகராறு வரும். தகராறு வராமல் இருக்காது. நிர்வாகம்—தொழிலாளி என்றால் பிரச்சினை வரும். அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கிற உணர்வு உங்களிடத்தில் இருக்கிறதா? படித்துக் காட்டினார்களே நம்முடைய உமாநாத் அவர்கள். கோவையில் எஸ்.ஆர்.பி. மில்சில் 72 நாட்கள் உண்ணாவிரதம். ஏறெடுத்துப் பார்த்தாரா தொழிலமைச்சர்? பிரீமியர் மில்ஸ், உடுமலைப்பேட்டையில் 90 நாட்கள் உண்ணாவிரதம். துடித்ததா உங்கள் உதிரம்? எஞ்சின் வால்வ்ஸ் 13 மாதம் மூடிக்கிடக்கிறது, ஞாயிற்றுக்கிழமை என்று கூடத் தெரியாமல் கதவு வரையில் சென்று திரும்புகிறார் முதலமைச்சர், டி.வி.எஸ்.-ல் 11 மாதம்; சேஷசாயியில் 125 நாட்கள்; பால்வள நிறுவனத்தில் நான்கு மாதங்கள் தொழிலாளி சிறையில்; பஞ்சாலையில் 56 நாட்கள்; வடலூர் சிராமிக்கில் 110 நாட்கள் மூடியே கிடக்கிறது. உங்களுக்கு இதிலே எங்கே நாட்டம் இருக்கிறது. உங்களுக்குத் தெரியுமா இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்று. அமைச்சர் என்ற பதவியில் மந்தகாசத்தில் சொக்கி இருக்கிறார் நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர். தொழிலாளர் வர்க்கத்தில் வளர்ந்தவர்தானே. உங்களுக்கு இதில் நாவாட, தசையாட, இரத்தமாட இதயம் துடிக்கவில்லையா? கேவலம், அமைச்சர் பதவியில் உட்கார்ந்துவிட்டோம் என்பதற்காக தொழிலாளர் வர்க்கத்தை நசுக்குவது முறைதானா?

இன்னொன்றும் கேட்க விரும்புகிறேன். தலைவர் அவர்களே, பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் போனஸ் கொடுத்தார்கள், 8 1/3 கொடுத்தார்கள். அமைச்சர் பார்த்தார்—இருநூறு ரூபாய் எக்ஸ்கிரேஷியா என்று தூக்கி கொடுக்கிறார். வாங்கிக் கொண்டார்கள், தொழிலாளர்கள் வாழ்த்தினார்கள். ஆனால், முதல்வர் அவர்கள் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். என்ன சட்டம் தெரியுமா? 8 1/3 போனஸ் கொடுத்தோமா? —கொடுத்தீர்கள். 200 ரூபாய் எக்ஸ்கிரேஷியா கொடுத்தோமா? —கொடுத்தீர்கள். ஆனால் ஒரே ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் செய்தாலும் அந்த 200 ரூபாயை பிடித்து விடுவோம்; இரண்டு மணி நேரம் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் 25 ரூபாய் பிடித்து விடுவோம், 3 மணி நேரம் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் 50 ரூபாய் பிடித்து விடுவோம்—இப்படி கடைந்தெடுத்த ஒரு பாசிச சட்டத்தை வேறு எந்த சர்க்காராவது கொண்டு வருகிறதா? தலைவர் அவர்களே, இவர்களைக் கண்டிக்காமல் என்ன வாழ்த்தவா செய்வது? வாழ்த்த வார்த்தைகள் வருமா? எந்தப் பிரிவினரை நீங்கள் விட்டிருக்கிறீர்கள்?

இங்கே கூட உமாநாத் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடாது என்று தடை விதிக்கிறீர்கள். இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டில் 11-ஏ அமெண்ட்மெண்ட் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டதே, எதன் அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டது? குவாண்டம் ஆப் பனிஷ்மெண்ட் குறைப்பதற்காக, கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையைக் குறைப்பதற்காக—கேட்டால் சொல்வார்கள், நாங்கள் இரண்டொன்றுதான் அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ அமெண்ட்மெண்ட் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். அது என்ன என்று சரியாகக் கேட்கவில்லை...........

திரு. துரை முருகன்: 11-ஏ அமெண்ட்மெண்ட், அதுமட்டுமல்ல. தொழிற்சாலைக்குள்ளே புகுந்து தாக்குகின்ற ஒரு செயல் வேறு எந்த சர்க்காரிலும் இருந்தது கிடையாது. தொழிற்சாலைக்குள்ளே போலீஸ் புகுவது—பொள்ளாச்சி குவாலியரில் 100 போலீசார் புகுந்து தொழிலாளர்களைக் கைது செய்து வந்திருக்கிறார்கள். டெக்ஸ்மோ தொழிற்சாலையிலே புகுந்தார்கள். மதுரையில் நடந்த போராட்டத்தில் தலைவர்களை அடித்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் கூடச் சொல்லுகிறேன். ஒரு சர்க்கார், தொழிற்சங்க விவகாரங்களை நிர்வகிக்கிறபோது சிறு தவறுகள் ஏற்பட

லாம். நான் அதைக்கூடப் பொருட்படுத்தவில்லை. பழம் பெரும் தொழிற்சங்கவாதி, பார்-அட்-லா படித்த தங்கமணியை நீங்கள் புரட்டிப் புரட்டி அடிக்க வைத்தீர்களே—இதுதான் தொழிலார்களுக்குக் காட்டுகிற பரிவா? உண்ணாவிரதம் இருந்த அரி பட்டின் பந்தலைக் கொளுத்தினார்களே, அது நியாயமா? கேட்டால் சொல்லுகிறீர்கள்—இதற்கும் தடை உத்தரவு. ஒன்றுதான் பாக்கி வைத்திருக்கிறீர்கள். இப்படி சட்டமன்றத்தில் பேசக் கூடாது என்று அதற்கு ஒரு தடை உத்தரவு கொண்டு வருகிற நிலையைச் செய்யப் போகிறீர்களா? முதலமைச்சரை நான் ஒன்று கேட்கிறேன். பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் உங்கள் காலத்தில், 1979-இல் ஸ்டிரைக் நடத்துகிறார்கள், வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். ஒரு முதலமைச்சர் முதலாளிகள் கொடுக்கிற புள்ளி விவரத்தை வெளியிட்டு, அறிக்கை வெளியிட்டு அதைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12–30]

இப்படியெல்லாம் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பேசலாமா, எவ்வளவு கூலி வாங்குகிறார்கள். இது நியாயமா என்று சொல்கிறார். கூலியை உயர்த்திக் கேட்கிறான் தொழிலாளி, ஆனால் முதலமைச்சர் என்ன சொல்கிறார் என்றால் முதலாளிகள் இவ்வளவு கொடுக்கிறார்களே மேலும் கேட்கலாமா என்று பொது மக்களிடத்திலே தொழிலாளர் தலைவர்களைக் காட்டிக்கொடுக்கிற வேலையிலே இந்த சர்க்கார் இறங்கலாமா? சிந்தன் பேசிவிட்டார். சிந்தன் பேசிவிட்டார், நான் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் பிரச்சினையிலே ஈடுபட மாட்டேன் என்று முதலமைச்சர் அறிக்கைவிடுகிறார். செவி மடுக்கக் கேட்கக் கூடாத அளவுக்கு இருக்கிற கடுமையான சொற்களைச் சொன்னாலும் கூட அதைப் பொறுத்துக் கொள்கிறவன் மீதே தான் இந்த உலகம் தங்கும் என்று சொன்னாரே வள்ளுவர். முதலமைச்சர் அவர்களே, உங்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சிந்தன் சொல்லிவிட்டார் என்பதற்காக அதற்காக பயந்துபோய், அதற்காக வெகுண்டு எழுந்து, அதற்காக அதிருப்திபட்டு பஞ்சாலை விவகாரத்திலே நான் ஈடுபட மாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். அந்த முதலாளிகள் எங்கே போய் கையெழுத்துப்போடுவார்கள்? (மணியடிக்கப்பட்டது) முடித்துவிடுகிறேன். சௌத் இண்டியன் டெக்ஸ்டைல் மில் ஓனர்ஸ் அசோசியேஷனில் (மணியடிக்கப்பட்டது) எனவே, ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் இந்த சர்க்கார் தொழிலாளர் விரோத தடைச் சட்டம்போட்டு, அடிப்பது போலீசை விட்டு அடிப்பது, சிறைச்சாலைக்கு அனுப்புவது என்ற ஒரே ஒரு தத்துவத்திலே தான் மிதந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு சர்க்கார். சடசடவெனச் சரிந்தது ஜாரின் ஆட்சி தொழிலாளரை எதிர்த்த காரணத்தினாலே, அதே நிலை இந்த சர்க்காருக்கும் விரைவிலே வந்தே தீரும் என்று இந்த சர்க்காரைக் கண்டித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. சி. சண்முகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு தொழிலாளர் விரோத அரசாக இருக்கிறது என்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும், திரு. துரை முருகன் அவர்களும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அவர்கள் பேசும்போது இந்த அரசை நாங்கள் வாழ்த்தவா வந்தோம் என்று கேட்டார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் எங்களை வாழ்த்துவார்கள் என்று எதிர் பார்ப்பது அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல, மக்கள் எங்களை அப்படி வாழ்த்த வேண்டும், தொழிலாளர்கள் எங்களை வாழ்த்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் இந்த அரசை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். திரு. துரை முருகன் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். எங்களுடைய அரசிலே முதல்வராக இருந்தவருடைய பெயரிலே கருணை இருந்தது. தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையை அணுகுகிற நேரத்திலே கருணையோடு அதை அணுகினார்கள் என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். அவர் மறந்ததை நான் இன்னொன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் தொழிலாளர்களோடு பேசுகிறபோது கருணை இருந்தது என்று சொன்னார்கள், ஆனால் முதலாளிகளோடு பேசும்பொழுது அவர்களுடைய பெயரிலே நிதி இருந்தது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களின் மீது அடக்குமுறை ஏவப்படுகிறது என்றெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். கழக அரசு பதவியேற்றதற்குப் பின்னர், எந்த எந்த தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன. எந்த எந்தத் தொழிற்சாலைகளில் தூண்டுதல் மூலமாக போராட்டங்கள் நடந்தன, அந்தப் போராட்டங்களின் போது எல்லாம் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாக தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், தொழிலாளர் நல அமைச்சரும் எவ்வாறு அணுகினார்கள் என்று பார்க்கும்போது இரவு பகல் என்று பாராது பேச்சு வார்த்தைகளில் ஈடுபட்டு பல்வேறு தொழிற்சாலைகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் ஒரு சில உதாரணங்களின் மூலமாக நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1978ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 329, அதிலே பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1,45,680 பேர்கள். அரசின் தீவிர முயற்சியால் பேச்சுவார்த்தைகளை சரியான நேரத்திலே நடத்தியதற்குப் பின்னால் 253 தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்பட்டு 1,28,614 பேர்கள் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பெருமையோடு இந்த மாமன்றத்திற்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1979 ஆம் ஆண்டிலே மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 295, பலரது தூண்டுதலினால், வெளியாரது, தொழிற் சங்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் தூண்டுதலினால் மூடப்பட்டவை 295, அதிலே பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 2,58,892. அரசின் தீவிர முயற்சியால் பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலமாகத் தீர்க்கப்

பட்ட தொழிற்சாலைகளின் பிரச்சினைகள் 254. அதனால் பலன் அடைந்து வரும் தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர் தெரியுமா? 2,35,422 தொழிலாளர்கள் அந்த ஆண்டு பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் துன்பங்களிலே கஷ்டப்படாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திற்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசின் தீவிர முயற்சியால் குறைந்த அளவு ஊதிய நிர்ணயத்தால் பலன் அடைந்த தொழிலாளர்களின் பட்டியலை ஒரு சிலவற்றை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆட்டோமொபைல் தொழிலாளர்கள், அச்சுக் கோர்க்கும் தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களின் விஷயத்தில் குறைந்த அளவு ஊதியத்தை நிர்ணயம் செய்தது புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய அரசுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தீப்பெட்டி, வாணம், மத்தாப்பு, ஜவ்வரிசி, செங்கல், புகையிலை, பீடி, சலவை போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை மாற்றியமைத்துக் கட்டளையிட்டது இந்தப் புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய அரசுதான் என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசு பதவியேற்ற ஐந்து மாதங்களில், தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 7,50,000 பேர்களில் பெரும்பாலான தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகள் முடிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய நல்வாழ்க்கைக்கு ஒளியேற்றப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பி அண்ட் சி மில்லைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் நல்ல, சிறந்த அரசியல்வாதி; பெருமைப் படத் தக்க வகையில் அரசியல் ஞானம் பெற்றவர். அவர் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கண்டித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால், மாண்புமிகு திரு. துரை முருகன் அவர்கள் பேசும்பொழுது, இதை மத்திய அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்தவில்லையே என்ற வருத்தம்தான் எங்களுக்கு. ஏன், இலட்சிய உறவு என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள், 16 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்துக் கொண்டு ஏன் பேச வைக்கவில்லை? ஏன் பி அண்ட் சி மில்லைப் பற்றி மைய அரசிடம் எடுத்துக் காட்டவில்லை? 15,000 குடும்பங்களுக்காக பாராளுமன்றத்தில் வாய்கூட திறக்கப்படவில்லையே என்பதைத்தான் திரு. துரை முருகன் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

பல நலிந்து போன ஆலைகளை, மகாராட்டிரம், கல்கத்தா போன்ற மாநிலங்களிலே மைய அரசு ஏற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அகமதாபாத் போன்ற இடங்களிலே உள்ள நூற்பாலைகளை மைய அரசு ஏற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது நலிந்து போன பி அண்ட் சி ஆலை, ஒரு நாளைக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்கு நஷ்டத்திலே ஓடிக் கொண்டிருந்த அந்த ஆலையை, ஆண்டொன்றுக்கு 3 கோடியே 65 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்த அந்த நிறுவனத்தை மைய அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாகவும், அரசின் சார்பாகவும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பி. அண்ட் சி. நிறுவனத்தைப் பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சித் தோழர்களும் கூக்குரலிட வேண்டிய இடம் இந்த மாமன்றம் அல்ல; அது டெல்லியில் உள்ள பாராளுமன்றம் ஆகும். இதைப்பற்றி வலியுறுத்தப்பட வேண்டிய தலைவர் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவ அல்ல; வலியுறுத்தப்பட வேண்டிய இடம் பாரதப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்களிடத்தில் என்பதை இந்த நேரத்திலே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் வீரமாகவும், ஆவேசமாகவும் பலவற்றை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் என்றாலே பிரச்சினைகள் என்றுதான் பொருள்படும். ஒருசில பிரச்சினைகள் இருக்கலாம்; அதை நான் மறுக்கவில்லை. அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு விரைவிலே நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், தொழிலாளர்களைப்பற்றி நாம் பேச மறந்தால் எங்கே தம்மை மறந்து விடுவார்களோ என்பதற்காக இங்கே ஒரு சிலர் தொழிலாளர்களுக்காகக் கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பி. அண்ட் சி மில் தொழிலாளர்களை வீட்டிற்கு அனுப்ப மாட்டோம் என்று இந்த அரசு உத்தரவாதம் அளிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். பி அண்ட் சி மில்லை மைய அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தில் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இப்படியொரு உறுதி மொழியினை, அத்தாட்சியினை அளித்தால், மத்திய அரசு வாளாவிருந்துவிடும், இதனை மறந்துவிடும் என்பதனை மனதிலே வைத்திருக்கிறார் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. உமாநாத் அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். இந்த ஆட்சியைக் கலைத்து விடுவதைப் பற்றியெல்லாம் சுட்டிக் காட்டினார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும்,

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. ஏ. சி. சண்முகம்]

உறுப்பினர்களுக்கும், மைய அரசுக்கும், இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 126 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கலைத்த பிறகு 130 உறுப்பினர்களாக இங்கே நுழைந்திருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது.

[பிற்பகல் 12-40]

இந்த ஆட்சியை அப்படி மீண்டும் கலைக்க, அந்த எண்ணம் அவர்களுக்கு கனவிலே கூட வருமானால், 131 ஆக இருப்பவர்கள் 170 ஆக மாறி, இந்த மாமன்றத்திற்கு வருவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் பேசிய ஒரு சில கருத்துக்கள் வரவேற்கத் தகுந்ததாகவும், ஒரு சில கருத்துக்கள் அவருடைய மனசாட்சியே ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாதவையாகவும் இருந்தன. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளும் மாநிலமான மேற்கு வங்காளத்திலே அவர்கள் பேசிய கருத்துக்கள், அவர்கள் பேசிய பல பிரச்சினைகள், அங்கேயும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்தத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே, இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற பெரிய, பெரிய அதிகாரங்கள் எல்லாம், சினிமாத் துறை, வனத் துறை, விற்பனை வரி, மீன் துறை போன்ற மாநில அரசு பட்டியலிலே இருப்பவைகளை மாநில அரசு அதிகாரத்தின் கீழ் இருப்பவைகளையெல்லாம் மத்திய அரசு பறிக்கத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஏன் அவர்கள் மவுனமாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி கேட்கிறவர்கள், மவுனமாக இருப்பது ஏன்? அதிக அதிகாரம் கேட்பவர்கள் அமைதியாக இருப்பது ஏன்? இலட்சிய உறவு முறிந்து விடும் என்பதற்காகவா? சர்க்காரியா கமிஷன் கனவிலே வந்துக் கொண்டிருக்கிறதா? அதற்காகக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கூக்குரலிட வேண்டியவர்கள், இருக்கிற அதிகாரங்களை மத்திய அரசு பறிக்கத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, தோழமை உணர்வாக இருப்பவர்களுக்கு ஏன் சுட்டிக் காட்ட மனம் வரவில்லை. ஏன் உங்கள் பேனா எழுதவில்லையே என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். கிராமப்புற முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையானது, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம். அந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திலிருக்கக் கூடிய ஓட்டைகளை அடைக்கக் கூடிய தன்மையிலே இருக்கிற நாம் இயற்றிய பினாமி நில ஒழிப்பு சட்டத்திற்கு மைய அரசு இதுவரை அனுமதி அளிக்கவில்லை. ஏன் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி

நண்பர்கள், எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள், அதைக் கண்டித்து இந்த மன்றத்திலே குரல் எழுப்பவில்லையென்பதைத்தான் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் கொள்கை, மிகச் சிறந்த கொள்கையிலே ஒன்றான, தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருப்பவர்கள் அந்தந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே இருப்பவர்கள் தான். அத்தொழிலிலே இருப்பவர்கள்தான் அதற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்த வேண்டும், வெளியார் தலைவராக இருக்கக் கூடாது என்கிற பொன் மொழி, தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஒரு புத்துணர்ச்சியை, ஒரு புதிய தெம்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஜனதாவிலே கொஞ்சம், இந்திரா காங்கிரசிலே கொஞ்சம், அங்கங்கே இருக்கிற கொள்கைகளை எல்லாம் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறார்களே, உங்களுக்காக, இன்டிபென்டன்ட் பாலிசி இல்லையே என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கேட்டார்கள். நானும் பெருமையோடு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்வேன். எங்களுக்கு என்று தனித்தன்மை உண்டு, அதே நேரத்தில் எதிரியிடம் ஒரு நல்ல திட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், எதிரியிடம் ஒரு நல்ல கருத்து இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை வரவேற்க, அந்தத் திட்டத்தை ஏற்று நடத்த, இந்த அரசு என்றைக்கும் தயங்காது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறைச்சாலைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் இங்கே ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். சிறைச்சாலைகளைப் பற்றி நாங்கள் அஞ்சுவது கிடையாது, சிறைச்சாலைகள் எங்களுக்கு மாங்குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலை என்றெல்லாம் வர்ணித்துப் பேசினார்கள். அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன், சர்க்காரியா இருக்கிறது, வீராணம் இருக்கிறது, கோதுமை இருக்கிறது, பூச்சி மருந்து இருக்கிறது, மாங்குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலைகள் உங்களுக்கு விரைவிலே காத்து இருக்கின்றன. மைய அரசு அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் மறந்து விட வேண்டாம் என்பதை இந்த நேரத்திலே அவர்களுக்கு நினைவு படுத்திக் கொண்டு, உலகத் தமிழ் மாநாடு சென்னையிலே, மாண்புமிகு பேரறிஞர், இதய தெய்வம், அண்ணா அவர்கள் நடத்திய பொழுது, ...

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வீராணம் பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சர்க்காரியா கமிஷனிலோ அல்லது மத்திய சர்க்காருடைய அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் குழுவிலோ, அது பற்றி ஏதாவது கருத்து

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? ஊழல் நடைபெற்றதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறதா? எந்த அடிப்படையில் வீராணம் என்று குறிப்பிடுகிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : பிரம்மாண்டமான முறையிலே நடத்திய பிறகு அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுக்கப்பட்டது—தமிழக முதல்வருக்கு டாக்டர் பட்டம் கிடைத்தது. உலகத் தமிழ் மாநாடு நடக்கின்றபோதே எதற்காகக் கொடுத்தார்கள் (குறுக்கீடு). சர்க்காரியா கமிஷன் தெளிவாகத் தன்னுடைய அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறது. குற்றவாளிகள் யார் யார் என்பதை வெளிப்படையாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். மைய அரசு அதைப் பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத் தத்தான், சுட்டிக்காட்டத்தான் நான் இதைச் சொன்னேன்.

திரு அ. ரகுமான்கான் : He is misleading the House. நான் கொண்டு வருவது முக்கியமான பிரச்சினை. இப்பொழுது உறுப்பினர் மீது உரிமைப் பிரச்சினை கூட எழுப்பலாம். காரணம் சபைக்குத் தவறான தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியென் றால், சர்க்காரியா கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை நான் படித்திருக் கிறேன். வீராணத்திலே எந்தவிதமான ஊழலும் நடைபெற வில்லையென்று நான் ரிப்போர்ட் அடிப்படையில் சொல்கிறேன். ஆனால், உறுப்பினர் எப்படிச் சொல்கிறார் என்று தெரியவில்லை.

வீராணத்திலே எந்த விதமான ஊழலும் நடைபெற வில்லையென்று நான் சொல்லுகிறேன். ரிப்போர்ட்டின் அடிப் படையிலே சொல்லுகிறேன். ஆனால் அதிலே ஊழல் நடை பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறார்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கமிட்டி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் மன்றத் திலே அதற்கான தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மைய அரசும் தீர்ப்பினை அளிக்க இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது).

அமெரிக்காவில் உள்ள அரிசோனா பல்கலைக் கழகம் மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மக்கள் மீது அன்பு காட்டுகிறார். மக்களுக்காக வாழ்கிறார் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் தொழி லாளர்களின் தலைவராக, மக்களின் தலைவராக ஆட்சி நடத்து கிறார் தமிழகத்தில் என்பதற்காகத்தான் அந்த டாக்டர் பட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. இவரை விடத் தொழிலாளர் களின் நலனிலே அக்கறை கொண்டுள்ள ஒரு முதல்வரை, மக்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்ற புரட்சித் தலைவரை வேறு எந்த மாநிலமும் பெற்றிருக்கவில்லை என்றும், இதற்கு முன்னர்

இப்படிப்பட்ட ஒருவர் இந்த மாநிலத்தை ஆளவில்லை என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அண்ணாவிற்குப் பிறகு, அவரது வழித் தோன்றலாகப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான் தமிழகத்திலே நல்ல ஆட்சியை, நல ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்பாராத ஒரு முகாமிலேயிருந்து இக்கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு வருகிறது என்பதை அறிந்தால், நிச்சயமாக திரு. உமாநாத் அவர்கள் வியப்படைவார்கள். இத்தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வலுவான ஆதாரங்கள் எடுத்து வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் ஜனதாக் கட்சி இந்த தீர்மானத்திற்கு தன்னுடைய ஆதரவைத் தர முன் வந்திருக்கிறது.

பக்கிங்காம் அண்ட் கர்னாட்டிக் மில் தொழிலாளர்களின் பரிதாபமான நிலைமையைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்த மில் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்ற காரணத்தால் தொடர்ந்து நடத்த முடியாதென்று நிர்வாகத்தினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வாதத்தை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் ஓரளவிற்கும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறதோ என்ற ஐயப்பாடு எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இதுபற்றி மத்திய அரசின் நிலை என்ன என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அதேபோல் மாநில சர்க்காரும், மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்துவதற்கு சில எல்லைகள் உண்டு என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும். மத்திய அரசு இந்த விவகாரத்தில் நிர்வாகத்தோடு கை கோர்த்துக் கொண்டு நின்று கொண்டிருக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

இந்தப் பிரச்சினையை மாநில அரசு அணுகுகின்ற முறையிலும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றதோ என்ற சந்தேகமும் எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. தமிழகத்தின் ஆளும் கட்சியான அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், மத்திய அரசை ஆளுகின்ற கட்சிக்கும் இப்போது புதிதாக அரும்பி வருகின்ற நட்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டாவது இந்த பதின்மூன்றாயிரம் தொழிலாளர்களினுடைய வாழ்க்கை வளம்பெறக் கூடிய திட்டங்களைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை ஏற்று நடத்த மத்திய அரசு தயக்கம் காட்டுகின்றபோது மாநில அரசாவது இதை ஏற்று நடத்த முடியுமா என்று ஆராயவேண்டும். நஷ்டம்வருகிறது, எனவே இந்த மில்லை நடத்த முடியாது என்ற வாதத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் சில மாதங்களுக்கு முன் கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள பல நூற்பாலைகள் நஷ்டத்தில் நடைபெறுகின்றன, எனவே, மூடிவிட வேண்டுமென்ற நிலை வந்தபோது நேஷனல் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி அந்த நூற்பாலைகளின் நிர்

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. பீ. முகமது இஸ்மாயீல்]

வாகப் பொறுப்பை அந்தக் கார்ப்பரேஷன் ஏற்றுக் கொண்டது. அதன்பின் இலாபம் என்பது மட்டுமல்ல, அபரிமிதமான இலாபத்தை ஈட்டுவதின் காரணமாகத்தான் இன்றைய தினம் வேறு எந்த மில்களிலும் வேலை பார்க்கின்ற தொழிலாளர்கள் வாங்குவதைவிட மிக அதிகமான அளவில் அதாவது 32 சதவீதம் போனசாகப் பெறுகிறார்கள் என்ற புதிய நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இவ்வளவு மிகப்பிரசித்திப் பெற்ற பிஅண்டு சி மில் நிறுவனத்தையும் அரசாங்கத்தால் நேஷனல் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்தின் கீழ் ஏற்று நடத்துவதற்குரிய வழிமுறைகளை ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12—50]

அந்த பீ அண்டு சி மில்லில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களே அந்த நிறுவனத்தை ஏற்று நடத்துகிறோம் என்று கோரிக்கை தந்து இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். வேலை செய்கிறவர்களே அந்த நிறுவனத்தை ஏற்று நடத்துகிறேன் என்று வந்து இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுக்கு நிதி உதவி தேவைப்படும். நிதி உதவியை நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளிடமிருந்து பெறுவதற்கு அரசு உத்தரவாதம் தரும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

இந்த மில்லைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் ஏனோதானோ என்று இருந்து விட முடியும். நேரடியாக இதிலே அவர்களுக்குப் பிரச்சினை இல்லை. மத்திய சர்க்காரின் அமைச்சரும் இதில் எங்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லை என்று பேசியிருப்பதாக நாம் பத்திரிகைகளின் மூலம் படித்து இருக்கிறோம். இங்கே தமிழ் நாட்டில் உள்ள 13,000 தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை இதில் அடங்கி இருப்பதால், இந்த மாநிலத்தில் உள்ள அந்த மக்களின் கண்ணீரைப் பார்க்கும் நேரடி நிலைமையில் இந்த அரசாங்கம் இருப்பதால், இந்தப் பிரச்சினையில் நம்முடைய அணுகுமுறை சற்று விரைவானதாக இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் ஆசைப்படுகிறோம். எனவே, இந்தச் சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், மத்திய சர்க்கார் எந்த நிலையில் இருந்தாலும், நம்முடைய சர்க்கார் இதிலே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

அந்த மில்லில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் எந்தத் தியாகத்தையும் செய்வதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களில் கிட்டத்தட்ட 1,300 தொழிலாளர்களைக் குறைத்துக்கொண்டு, அவர்களின் வேலையையும் சேர்த்துப் பகிர்ந்துகொண்டு பணி செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த வேலைகளை எந்தெந்த வகையில் பகிர்ந்து கொள்ள முடியும் என்கின்ற கணக்குகளைப் போட்டு, முடிவு காண்பதற்காகச் சிறிது அவகாசம் தேவை—3 மாதம் அல்லது 6 மாதம்

அவகாசம் தேவை என்று கேட்கிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கையில் உள்ள நியாயத்தை உணர்ந்து அரசாங்கம் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாதவரத்தில் உள்ள பால்வள நிறுவனத்தில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் ஏதோ ஒரு சில கோரிக்கைகளை முன் வைத்துப் போராடி வருகின்றார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ரூ. 155 ஊதியத்தை ரூ. 245 என்று உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தித்தான் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதாகத் தெரிகிறது. தற்போது வேலை நிறுத்தம் செய்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஆட்களை அரசாங்கம் நியமித்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி மாற்றாக நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 245 தருவதாகவும் தெரிகிறது. புதியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் இந்த ரூ. 245 கொடுக்கிறபோது, ஏற்கனவே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் இந்தச் சம்பளம் கொடுப்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. ஆகவே, தொழிலாளர்கள் நலன் காக்கும் இந்த சர்க்கார் அவர்களின் நியாயத்தைப் புரிந்து கொண்டு, அவர்களுக்கும் இந்தச் சம்பளம் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே என்.ஜி.ஓ. சங்கத்தினர் கோரிக்கை பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். என்.ஜி.ஓ. வினர் டி.ஏ. கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசில் வேலை பார்க்கும் ஊழியர்களுக்கு நான்கு முறை ஏற்கெனவே டி.ஏ. அறிவித்தாகிவிட்டது. 5வது முறை இந்த டிசம்பர் திங்களில் அறிவித்தாகிவிட்டது என்கிற செய்தி வந்துகொண்டு இருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு ஒரு விலை, மாநில அரசாங்கத்தில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு ஒரு விலை என்று சொல்ல முடியாது. இது ஒரே நிலையில் தொட்டு நிற்கும் பிரச்னை. எனவே, இந்த விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கம் எப்போதெல்லாம் பஞ்சப்படி அறிவிப்பு செய்கிறதோ அப்போதெல்லாம் மாநில அரசும் ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படி அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்கிற காரணத்தால், ஏற்கனவே ஏறியுள்ள விலைவாசி மேலும் உயரும் என்று அரசு கருதுமானால், எப்படிப் போலீஸ் இலாகாவில் பணிபுரிகின்றவர்களுக்கு அத்தியாவசியப் பொருள்களை அரசே வாங்கிச் சப்ளை செய்கிறதோ அதைப்போலவே அரசாங்கத்தில் வேலை பார்க்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் மலிவான விலையில் தேவையான பொருள்களைச் சப்ளை செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

எங்கள் மாவட்டமான—கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைத் தொட்டு நிற்கும் பிரச்னை ரப்பர் பிளான்டேஷனில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுடையதாகும். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் படியான ரப்பர் எஸ்டேட்டுகளில் அதிகப்படியான இடம்—அரசாங்கம் நடத்துகின்ற ரப்பர் எஸ்டேட்—கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. அதிலே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் போனஸ் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று பல காலமாகப் போராடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது ஒரு அரசாங்க நிறுவனம் என்கிற ஒரே காரணத்தைச் சொல்லி—அரசு நிறுவனத்தில் போனஸ் தருவது இல்லை என்கிற கொள்கையையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் தனியார் துறையில் வேலை பார்க்கும் ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குப் போனஸ் கோரிக்கை தருவதற்கு மட்டுமல்ல; அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களுக்குப் போனஸ் வாங்கித் தர முன்வருகிறது இந்த அரசு. அதே மாதிரி கவர்ன்மென்ட் ரப்பர் எஸ்டேட்டில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் போனஸ் கொடுக்க அரசு முன் வர வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

முந்திரித் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய 150-க்கு மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. மொத்தமுள்ள 200 தொழிற்சாலைகளில் 150-க்கு மேல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. அந்த முந்திரித் தொழிற்சாலைகளை வளப்படுத்துவதற்கும், அதிக வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஆக்கம் தருகின்ற ரீதியில் முந்திரி மரங்களை நட்டு வளர்க்கும் ஒரு திட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டுவந்திருப்பதாகச் செய்திகள் வருகின்றன. இதற்கு 38,36,00,000 ரூபாய் மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கியிருப்பதாகக்கூட செய்தி வருகிறது. அதுமட்டுமல்ல. 60,275 ஹெக்டேர் நிலத்தில் இந்த 'காஷ்நட்' மரங்களை நடுவதற்கான திட்டத்தையும் அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. 150-க்கும் மேற்பட்ட முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் இருக்கிற இந்த மாநிலத்தில் அத்தகைய ஒரு திட்டம் இடம் பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே முந்திரித் தொழிலாளர்கள் நலன் கருதி இந்தத் திட்டத்தில் ஒரு பகுதி தமிழ்நாட்டிலே நடைபெறுவதற்கு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை இந்த சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

நெசவாளர்கள் பிரச்சனைபற்றித் தீர்மானத்தின் சொந்தக்காரர் சுருக்கமாகத் தொட்டுப் பேசினார். நெசவாளர் நலன் கருதி ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு, இந்த அரசு சில

காலத்திற்கு முன்பு உறுதிமொழி தந்திருக்கிறது. அந்த மசோதா இன்றுவரை வடிவம் பெறவில்லை. எனவே அந்த மசோதாவை உருவாக்கவும், அதன் நிழலில் அங்கே வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நெசவாளர் பெருமக்கள் நலம் பெறுவதற்கும் அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவந்து அமுல்படுத்துமாறு வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறோம்.

இன்றைக்கு வில்லேஜ் ஆபீசர்ஸ் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல முறைகளில் வேலைகளுக்கு அவர்கள் ஈடுபட்டது நமக்குத் தெரியும். குடும்பப் பாரம்பரியம் வாயிலாக வேலை பார்த்தவர்களுக்காக, அவர்களுடைய பிரச்சனைகளுக்காக நாங்கள் வாதாட விரும்பவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு ஏதாவது நஷ்டயீடு வழங்க வேண்டும் என்பதிலே நாங்கள் உறுதியாக இருக்கிறோம். 1970 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட சில விதிகளின் அடிப்படையில் தேர்வு பெற்று, தகுதி படைத்தவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் இந்த வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப் பட்டவர்களும் இதிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களும் இந்த அரசு கொண்டு வந்த அவசரச் சட்டத்தினால் வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி, தேர்வு முறையில் தேர்ச்சி பெற்று வேலை பார்த்தவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதோடு, சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. இரா. கருப்பையா அவர்கள்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவரவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட பெயர்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தீர்மானம் கொடுத்தவர்களுக்கு முதலில் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தீர்மானத்தை முன்மொழியாதவர்கள் அரசு தரப்பிலே பேசும்போது எதிர்த்தரப்பிலே இருக்கின்ற எங்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. இரா. கருப்பையா :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டிருக்கிற தமிழக அரசின் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையை கண்டிக்கக் கூடிய இந்த தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்து இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. இரா. கருப்பையா]

இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது கருத்தைக் கூறுகிற அதே நேரத்திலே நம்முடைய ஆளுநர் உரையிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிற பிரதான பகுதி இவ்வரசு பின்பற்றும் முன்னேற்றமான, தொழிலாளர் கொள்கை கனிந்த பயனை நல்கி வந்துள்ளது; இம்மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நலன் 1980ஆம் ஆண்டில் மொத்தத்தில் திருப்திகரமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது என்ற முறையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1—00]

தலைவரவர்களே, நான் அன்றைக்கும் கூறினேன், இன்றைக்கும் கூற விரும்புகிறேன், அமைச்சரவர்களும் தெளிவுபடுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். யாருக்கு இந்தக் கொள்கை கனிந்த பலனைக் கொடுத்திருக்கின்றது? தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறதா அல்லது முதலாளிக்குக் கொடுத்திருக்கிறதா? நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பெருமுதலாளிகள்தான் இந்தக் கொள்கையின் விளைவாகக் கனிந்த பலனைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த அரசு பின்பற்றக் கூடிய கொள்கை தொழிற்சங்கமே கூடாது, ஸ்ட்ரைக்கே நடைபெறக் கூடாது என்பது. இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலேதான் இந்த அரசாங்கம் செயல்படுகின்றது. ஸ்ட்ரைக்கைக் கண்டாலே அது அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கக் கூடிய ஒரு நடவடிக்கை என்று இந்த அரசாங்கம் கருதி அதைத் தடை செய்வதற்கான சட்டங்களைக் கொண்டு வருவது போன்ற நடவடிக்கைகளில் இறங்கி இருக்கின்றது. 1926 ஆம் ஆண்டிலேயே தொழிலாளர்கள் சங்கம் அமைத்துப் போராடக் கூடிய உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கின்ற அதிலும் குறிப்பாக அரசின் பொறுப்பிலே இருக்கக் கூடிய பல்வேறு நிறுவனங்களில் தொழிலாளர்கள் சங்கம் வைத்தாலே அது கூடாது என்றும், அவர்கள் கோரிக்கை வைக்கக் கூடாது என்கின்ற முறையிலேயும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு அரசின் பொறுப்பிலே இருக்கக் கூடிய சுற்றுலா வளர்ச்சித் துறையினைச் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் சங்கம் வைத்தார்கள், கோரிக்கை வைத்தார்கள். ஆனால் அதைச் சகித்துக் கொள்கின்ற பொறுமைகூட அந்த நிர்வாகத்தின் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களுக்கு இல்லை. சட்டபூர்வமாக அமைக்கப்பட்ட அந்தச் சங்கத்தினரை அழைத்து அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்துவது கூட ஒரு தவறான, பாதகமான செயல் என்று அமைச்சரவையிலே இருப்பவர்களும், அந்த அரசாங்க நிறுவனத்தின் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களும் எண்ணிக் கொள்கின்றார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னொரு விஷயத்தை இது சம்பந்தமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நிறுவனத்தில் செயலாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களைப் பிரதிநிதியாகக்

கொண்ட ஒரே சங்கம் இருக்கின்றது. அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள எவாலுவேஷன் அண்ட் இம்ப்ளிமென்டேஷன் கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டி இருக்கின்றது. தொழிலாளர் சங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்வது சம்பந்தமாக, இந்தக் கமிட்டி ஆய்வு செய்து இந்தத் தொழிலாளர் சங்கம் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த சங்கம் எனக் கூறி அதை அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டும் என்று அந்தக் கமிட்டியே அறிவித்திருக்கின்றது. அந்தக் கமிட்டியிலே அண்ணா தொழிற் சங்கத்தின் பிரிவைச் சேர்ந்த செயலாளர் நண்பர் திரு. பெருமாள் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் சேர்ந்து ஏகோபித்து எடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய முடிவு இன்றைக்கும் அங்கீகாரம் செய்யப்படவில்லை. அந்தச் சங்கத்தை ஏன் தீண்டத் தகாத சங்கமாகப் பாவிக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்களை ஏன் நீங்கள் கவனித்து ஆவன செய்வதில்லை என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்து, பால்வள நிறுவனத்திலே பணி புரியும் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைபற்றிப் பலரும் பேசி விட்டார்கள். ஆனால் அந்தக் கோரிக்கைகள் குறித்து அவர்களை அழைத்துப் பேச உங்களுக்கு நேரம் இல்லை. மதுரையிலே இருக்கின்ற பால்வள நிறுவனத்தின் தொழிலாளர்கள் சென்னையிலே இருப்பதுபோல் சங்கம் வைத்தார்கள். தங்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் தங்களது கோரிக்கையினைச் சமர்ப்பிக்கச் சென்றார்கள். ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்குத் திரும்பும்போது 'நீங்கள் வேலைக்கு வர வேண்டாம்' என்று அன்றைய தினத்திலே இருந்து அவர்கள் வெளியே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? என்ன கொள்கை ?

அதே மாதிரி சென்னையிலே இருப்பவர்கள் கோரிக்கை வைத்தார்கள். அது ஒன்றும் பெரிய கோரிக்கை அல்ல. அதாவது ஷாப்ஸ் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் ஆக்ட் இவர்களுக்குப் பொருந்தும் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு அறிவித்துள்ள 245 ரூபாய் குறைந்த பட்ச சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். ஆனால் அந்தக் கோரிக்கை குறித்து அவர்களை அழைத்துப் பேசுவதற்கான நடவடிக்கையைக் கூட இந்த அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்கள் 1,500 பேர் வெளியே நிற்கிறார்கள்.

அவர்களில் பலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்; சிறையிலே தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இறுதியாக ஏற்பட்ட முடிவைப் பற்றிக்கூட நண்பர்—மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள்கூட அதில் குறுக்கிட்டார்கள். இறுதியாக அந்தப் பிரச்சனையிலே, நம்முடைய ஊரகத்

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. இரா. கருப்பையா]

தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், தொழிலாளர் நல இலாகா அதிகாரிகளும், தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் உட்கார்ந்து பேசி, தொழிலாளர் நல ஆணையர் மூலம் ஒரு ஆலோசனை வழங்கி வேலை நிறுத்தத்தை முடிக்கக் கூடிய வகையிலே முடிவெடுத்தார்கள். அது இன்னும் அமுலாக்கப்படவில்லை. ஆனால் தொழிலாளர் தலைவர்கள் தற்போது அதைப்பற்றி அமைச்சரிடத்திலே கேட்கிறபோது, அது முதலமைச்சரிடத்திலே இருந்து இன்னும் ஒப்புதல் பெறவில்லை என்று ஒரு சமாதானம் தான் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, வேறு வழிகள் எதுவும் பிறக்க வில்லை.

உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும், இன்றைய தினம் சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தப் பெற்று, உலகம் முழுவ திலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் சில கொள்கை கோட் பாடுகள் ஏற்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிறகும் சரி, அதற்கு முன்பிருந்தும் சரி, தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிற காலத்திலே, வெளியிலே இருந்து புதிய தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் வகுத்துள்ள நியதி—கோட்பாடு கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அந்த நியதி—கோட்பாடு இன்றைய தினம் முழுமையாகக் காற்றிலே பறக்க விடப்பெற்றுள் ளது. ஏதாவது ஒரு இடத்தில் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்களா? வெளியிலே இருக்கக் கூடிய புதிய ஆட்களை இவர்களிடத்தில் நியமித்து, அவர்கள் கோருகிற சம்பளத்தைவிட அதிகமாக வெளியிலே இருந்து வருபவர்களுக்குக் கொடுத்து வேலை நிறுத்தத்தை முறியடிக்கின்ற கருங்காலித் திட்டம் ஒன்று கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

இன்றைய தினம் அந்தப் பால்வள நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த வர்கள் 240 பேர்கள் கைது செய்யப்பெற்று சிறையில் அடைக்கப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள்மீது பல கேஸ்கள் போடப்பட்டி ருக்கின்றன. வெள்ளையன் ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட கிரிமினல் குற்றச் சட்டப் பிரிவுப்படி எல்லாம் இவர்கள்மீது போடப்பட்டிருக்கிறது. கிரிமினல் லா—அமெண்மெண்ட் ஆக்ட் செக்ஷன் 7 (1) என்று சொல்வார்கள். அத்தகைய கிரிமினல் சட்டப் பிரிவுகளின்கீழ் அதையும் சேர்த்து வேலை நிறுத்தம் செய்த இந்தத் தொழிலாளர்களின்மேல் வழக்குப் போடப் பெற்றிருக் கிறது. அவர்கள் நிபந்தனையோடு கூடிய ஜாமீனில் வெளியே விடப்பட்டுள்ளவர்கள். சொந்த ஊரில் தங்கக் கூடாது. செங்கல் பட்டு இருந்தால் மதுராந்தகத்தில்தான் தங்க வேண்டும் என்று நிபந்தனை. இப்படி அவர்கள் தங்கள் இடத்தை விட்டு வெளி இடங்களில்—வெளி மாவட்டங்களில் தங்கியிருக்க வேண்டும் என்கிற நிபந்தனை ஏழைத் தொழிலாளிகளின்மீது, அன்றாடம்

வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே கஷ்டப்படுகிற அந்த ஏழைத் தொழிலாளிகளின் மீது, வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகள்.

இதேபோன்று பல்வேறு இடங்களில் எடுத்திருக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை, நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றை நான்இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதே போன்று அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகத்தினர் தொழிற் சங்கம் அமைத்தார்கள், அமைத்த உடனேயே அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த முக்கிய ஊழியர்கள் அனைவரையும் அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றி விட்டார்கள். ரன்னிங் ஸ்டாப் என்று சொல்வார்களே, அந்த ரன்னிங் ஸ்டாப் அத்தனை பேர்களும் இடம் மாற்றப்பட்டார்கள். காடம் பாறையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப்பற்றி நண்பர் உமாநாத் அவர்கள்கூட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். பாலு கார்மெண்ட்ஸ், பைன்-ஆர்ட்ஸ் கார்மெண்ட்ஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் அதிலுள்ள தொழிலாளர்கள் சங்கம் அமைத்தார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக நாங்கள் நிறுவனத்தை மூடி விட்டோம் என்று அறிவித்து விட்டார்கள். அதுபோன்ற பட்டேல் கார்மெண்ட்ஸ்—அதில் 100 தொழிலாளர்களை லே—ஆப் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி ரெடிமேட் ஆடைகள் செய்கிற அத்தனை நிறுவனங்களும் மூடப்பட்டிருக்கின்றன சங்கம் அமைத்த காரணத்தினால்.

பாலு கார்மெண்ட்ஸ் நிறுவனம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அத்தனை பேர்களும் பெண்கள். இன்றைய தினம் அவர்கள் தெருவிலே நிற்கிறார்கள். தாய் குலத்தைப்பற்றி நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிவான உள்ளத்தோடு, இரக்க சிந்தனையோடு இருக்கிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் இந்த பாலு கார்மெண்ட்ஸ் நிறுவனப் பெண்கள், முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்து தங்கள் கோரிக்கைகளை வைத்தபோது, அவர்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே தொழிற்சாலை அமைத்துக் கொடுத்து அவர்கள் நலன் பாதுகாக்கப்படும் என்று அன்றைய தினம முதல்வர் அவர்கள் வாக்களித்ததாகச் சொல்லப் பெறுகிறது. ஆனால் இன்று வரையில் எந்தவித நடவடிக்கையும் இல்லை.... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பெண்கள் தெருவிலே நிற்கிறார்கள். நாங்கள் கொடுத்த உத்தரவாதத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் அவருக்கு நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் சொன்ன யோசனையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. லாபம் வருகிற வரையில் இப்பொழுது இருக்கிற ஊதியத்தையே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னபோது. லாபம் வருகிறதோ இல்லையோ, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள், மேலும் அதை பரிசீலித்து உயர்த்தித்

தர வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதன் பிறகுதான், அந்தபேச்சு வார்த்தை முறிவடைந்ததே தவிர, அரசு அதில் பின் வாங்கவில்லை என்பதையும் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளாததால் ஏற்பட்ட விளைவுதான் இது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

திரு. இரா. கருப்பையா : முதலாளிகள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. முதலாளிகள் ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இலாபம் வந்தால் கொடுக்கலாம் என்றால்...........

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசு எடுத்துக் கொள்வதற்கு முடிவு செய்து இப்படி அதை அரசு ஏற்று நடத்தும்போது மக்களின் வரிப் பணத்தைக் கொடுத்துத்தான் அதை நடத்த வேண்டும். இலாபம் வருவதற்கு முன்னால் எப்படியாவது இருக்கிற வேலை காப்பாற்றப்பட வேண்டும், தற்போது கொடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஊதியம் தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அரசு அதற்கு உத்தரவாதம் தர முன்வந்தபோது நண்பர் அவர்கள் சொல்வதுபோல் ஒத்துழைக்கவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : எந்த இடத்திலும் முதலாளிகள் கூறுவது, நிறுவனத்தில் லாபம் கிடையாது, ஆகவே ஊதிய உயர்வு கொடுக்க முடியாது என்றுதான் சொல்வது வழக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நானேதான் பேசினேன், வேறு யாரும் அல்ல. நானேதான் சொல்கிறேன், இப்போதும் சொல்கிறேன். அரசு எடுத்துக்கொண்டால் அரசு நடத்தி இலாபம் வருகிற வரையில் அதில் அதிகமாக நஷ்டம் ஏற்படுகிற வகையில் சம்பள உயர்வுகள் போன்றவை கேட்கக் கூடாது என்று ஒரு உத்தரவாதம் தந்தால் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றேன். அது முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் அரசாங்கத்தை ஒரு தனியார் நிறுவனம் போல் நினைக்கக் கூடாது என்பதும் அரசாங்கம் செலவழிக்கிற பணம் மக்கள் வரிப்பணம் என்பதையும் அதுவும் இலாபம் இதில் தனியார் யாருக்கும் கிடையாது என்பதையும் உறுப்பினர் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. இரா. கருப்பையா : அரசாங்கம் கூறக்கூடிய இந்த வாதம், அதுவும் குறைந்தபட்சம் ரூ. 75, ரூ 100-ல் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிலையிலுள்ள தொழிலாளர்கள் அதை

ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள், ஆகவே, குறைந்தபட்ச வாழ்க்கை சம்பளத்திற்கு உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டியது அரசின் கடமை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் குறுக்கிடுவது, பின்னால் பேசுவதைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்காகத்தான். நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் வந்து பேசவில்லை. சில தாய்மார்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் சங்கங்களுடைய தலைவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். தொழிலாளர்கள் ஒத்துக்கொண்டதாகவும் தலைவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாங்கள்தான் அங்கே இருக்கிறோம், ஸி.ஐ.டி.யு. லாபம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறவரையில் ஊதிய உயர்வே கேட்கக்கூடாது என்ற நிபந்தனையை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வைத்து அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதுதான் முதலமைச்சர் அவர்கள் நிலை. குறைந்த சம்பளம் இருக்கிற இடத்தில் கூடுதல் வேண்டுமென்று சங்கம் வைத்திருக்கிற இடத்தில் அவர்களை வெளியேற்றுகிற போது முதல் அமைச்சர் அவர்களும் நீங்கள் கூலி உயர்வு இலாபம் வருகிறவரையில் கேட்கக்கூடாது என்று சொன்னால் சங்கமே தேவையில்லையே. அதைச் சுட்டிக்காட்டி, அதை ஏற்றுக்கொண்டால் அதைச் சுட்டிக்காட்டி லாபம் வருகிற வரையில் யாருக்கும் ஊதிய உயர்வு இல்லை என்று பல்லாயிரக்கணக்கான, சென்னையில் இருக்கிற கார்மென்ட் முதலாளிகள் பூராவும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்க மறுப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : வேலை இல்லை, வறுமையில் வாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் இதுவரை எடுத்து நடத்தாத ஒரு தொழிலை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது நிலைமை. அதை அரசு ஒத்துக்கொண்டது. அதை அரசு ஒத்துக்கொண்ட பிறகும் அங்கே வந்து பேசிய தாய்மார்கள் அதைச் சொன்னார்களா இல்லையா என்பதை அங்கே வராத மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கொஞ்சம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டால் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : எங்களுடைய கோரிக்கை வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு தேவையான குறைந்தபட்ச ஊதியம் அரசாங்கம் நிர்ணயித்து இருக்கக்கூடிய நிலையில் எந்த இடத்திலும் அதை உத்தரவாதமாக கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து, பல்வேறிடங்களில் தொழிற்சாலைகளில் நடைபெறக்கூடிய வேலைநிறுத்தங்கள் பற்றியும் அதில் அரசாங்கம் கையாளக்கூடிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும் திரு. உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வடலூர் சிராமிக் தொழிற்சாலை 1980 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 17 ஆம் தேதியிலிருந்து மூடப்பட்டிருக்கிறது. கோவை எஸ்.ஆர்.பி. மில், பயனியர் போன்ற மில்களில் மாதக்கணக்கில் வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்று—இன்றையதினம் அரசு கையாளக்கூடிய கொள்கை தொழிலாளர்களை வேலை நிறுத்தத்தை நீடித்து நடத்தி, சக்தியற்ற நிலையில் அவர்கள் வேலைநிறுத்தத்தை முடித்துக் கொண்டு வேலைக்கு வரவேண்டும். இது என்ன கொள்கை என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தொழிலாளர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்கான சம்பளம் வேண்டும், விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டது, அதனால் ஊதிய உயர்வு வேண்டும், தங்களுடைய சர்வீஸ் கன்டிஷன்கள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே இயக்கத்தை நடத்தக்கூடிய நேரத்திலே, அதைக் கொடுக்க மறுக்கின்ற நிர்வாகங்களை எதிர்த்து, அதை உணர்த்தக்கூடிய அளவிலே செயல்பட்டு, அதை அமுல் செய்வதற்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்குப் பதிலாக, முதலாளிகள் சொல்லிவிட்டார்கள், ஆகவே, நாங்கள் என்ன செய்வது நீங்கள் கடைசியாக வேலைக்கு செல்லக்கூடிய நிலைமை எப்போது வருகிறதோ, அந்த நிலைமையிலே செல்லுங்கள் என்று அந்த முறையிலே இன்றையதினம் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி, இன்றையதினம் தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் நடத்துகின்றபோது போலீசார் பல்வேறு முறைகளிலே அதிலே தலையிடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இன்றையதினம் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்ற நிலைமை வருகின்றபோது, அதற்கு தடை உத்தரவு விதிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கூட்டம் நடத்த வேண்டுமென்றால், அதற்கு அனுமதி வேண்டும்; அதுவும் சில நேரங்களிலே அதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. அதேபோல், ஊர்வலங்கள் நடத்தக்கூடாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆலை வாயிலிலே தொழிலாளர்கள் கும்பலாக நின்றவுடனே, கைது செய்யப்படுகின்ற இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் இருக்கின்றது. இப்படி பல்வேறு சம்பவங்கள் இன்றையதினம் நடைபெறுவது அனைவருக்கும் தெரியும். ஆகவே, தொழிலாளர்களிடையே போலீஸ் நிர்வாகம் இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்றபோது, இந்த மாநிலத்திலே இதுவரையிலே கதவடைப்பு செய்து தொழிலாளர்களை தெருவிலே நிறுத்தக்கூடிய ஏதாவது ஒரு முதலாளியை கைது செய்துள்ளதாகக் கூற முடியுமா? தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக நிற்கக்கூடிய அரசாங்கம், துணிந்து இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலமாக, இந்த

மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய பல இலட்சக்கணக்கான, கோடிக் கணக்கான தொழிலாளர்களின் ஆதரவை பெற முடியும். இந்த நம்பிக்கையில் இந்த மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய உழைக் கக்கூடிய மக்களுக்காக இந்த அரசு, முதலாளிகளை எதிர்த்து நிற்க முன்வரவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கருங்காலிகளைப் பற்றிக் கூறினார்கள். ஐ.எல்.ஓ. நியதிக்கு விரோதமாக, வேலை நிறுத்தம் நேரங் களில், இப்படிப்பட்ட கருங்காலிகளுக்கு பரிசுகள் கொடுக்கப்படு கின்றன. வேலை நிறுத்தத்தை உடைப்பதற்காக இத்தகைய கருங்காலிகள் ரெக்ரூட் செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கு பரிசுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. மதுரை கார்ப்பரேஷனிலே, மின்சாரப் பிரிவிலே, அங்குள்ள ஊழியர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்த நேரத்திலே, அந்த வேலை நிறுத்தத்தை உடைப்பதற்காக இத்தகைய வகையிலே செயல்பட்டார்கள். ஒரே நாளிலே தீர்மானம் போட்டு, அதற்கு அடுத்த நாளே 400 ரூபாய் பரிசாக பட்டுவாடா செய்தார்கள். அதேபோல், இந்த மாநிலத்திலே போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்த போது, இத்தகைய கருங்காலி வேலை செய்தவர்களுக்கு 200 ரூபாய் பட்டுவாடா செய்தார்கள். இவைகள் அனைத்தும் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக, வேலைநிறுத்த காலங் களிலே அதை உடைப்பதற்காக, கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. அப்படியென்றால், எப்படி தொழிலாளர்கள் போராட முடியும்? தங்கள் நியாயத்தைப் பெற முடியும்? என்பது கேள்வியாக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, இது சரியான கொள்கை அல்ல. இந்தக் கொள்கையில் மாற்றம் தேவை. இந்தக் கொள்கையை தொழிலாளர் வர்க்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு, இன்றையதினம் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத் தத்தில் ஈடுபடுகின்றபோது, அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பறிப்பதற்காக அவசரச் சட்டம் இயற்றப்படுகிறது. இந்த அவசரச் சட்டத்தைப் பற்றியும், அதன் விளைவுகளைப்பற்றி யும் முழுமையாக விளக்குவதற்கு அதிக நேரம் எனக்கில்லை. தவிர, இது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். எனவே, தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்த உரிமையைப் பறிக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை, இந்த நாட்டிலே உள்ள தொழிலாளர் வர்க் கம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதைப் பணிவோடு தெரி வித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தொழில் தகராறு சட்டத்தை திருத்துவது என்று நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே இதற்கான சட்டத் திருத்தத் தைக் கொண்டுவர உத்தேசித்திருப்பதாக அறிவித்திருக்

1981 பிப்ரவரி 9] [திரு. இரா. கருப்பையா]

கிறார்கள். வேலைநிறுத்தம் செய்வது சம்பந்தமாக, இந்த 12 (3) சம்பந்தமான அனைத்தையும் ஏற்கனவே ஜனதா ஆட்சிக் காலத்திலே மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்து ரவீந்திர வர்மா அவர்கள் தொழில் தகராறு சட்டத்தைக் கடுமையாக உருவாக்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்து, அது கைவிடப்பட்ட விஷயமாகும். இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள தொழிலாளர்களும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும், டில்லியிலே நடைபெற்ற மாநாட்டிற்குச் சென்று, அங்கே பேசி, இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, கைவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தி.மு.க. பிரதிநிதி மறைந்த காட்டூர் கோபால் அவர்கள்கூட அந்த மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடிய அந்தச் சட்டங்களை மத்திய அரசாங்கமே கைவிட்டபிறகு, இன்றைய தினம் அதை மீண்டும் கொண்டு வருகின்ற முறையிலே இங்கு முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, இம்மாதிரியான முயற்சிகளை அனுமதிக்க முடியாது, அதைக் கைவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குறிப்பிட வேண்டிய விஷயம் தொழிலாளர் மீதான வழக்குகள் பற்றியதாகும். நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலே இருந்து, தொழிலாளர்களுடைய போராட்டம் முடிவுற்றால், அந்தப் போராட்டம் முடிவடைந்ததற்குப் பிறகு அந்தத் தொழிலாளர்களின்மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் அனைத்தும் வாபஸ் பெறப்படும்.

[பிற்பகல் 1-20]

அது காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் நடந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலும் நடந்திருக்கிறது. காரணம், போராட்டம் முடிந்த பிறகு சுமூகமான உறவு ஏற்பட வேண்டும், சுமூகமான முறையில் உற்பத்தி நடக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால் அம்மாதிரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அது சாதாரண நியதியாக இருந்து வந்திருக்கிறது. டி.ஐ. சைக்கிளில் 1978 இல் வேலை நிறுத்தம் நடந்த போது தொடுக்கப்பட்ட வழக்குகள் இன்றையதினம் வரை வாபஸ் பெறப்படவில்லை. இந்தியா போர்ஜ நிர்வாகியே தொழிலாளி மீது இருக்கக்கூடிய வழக்குகளை வாபஸ் பெறலாமென்று கடிதத்தைக் கொடுத்தும் இன்றைக்கும் வழக்கு வாபஸ் பெறப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களேகூட பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், ஏன் பகிங்கரமாக சட்டமன்றத்தில் கூட கூறியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகளின் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கும் வாபஸ் பெறப்படாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் 30 தொழிலாளிகள் மீது வழக்கு ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள் என்று வழக்கு.

அங்கிருக்கும் நிர்வாகிகள் முடித்துவிட வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் கூட தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மதுரை பஞ்சாலை தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தின்போது போடப்பட்டுள்ள வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை.

மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர் போராட்டம் சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெற்ற காலத்தில் நடந்து முடிந்து விட்டது. இன்றைக்கும் வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படாத நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. என். ஜி. ஓ. கருவூல ஊழியர்கள் போராடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது போடப்பட்டுள்ள வழக்குகள் அப்படியே இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தக் கொள்கையை மாற்றவேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் நல இலாகா சமரச நடவடிக்கை மேற்கொள்கிற போது முதலாளிகள் என்குயரிக்கு வரமாட்டார்கள். கன்சிலியேஷனுக்கு வரமாட்டார்கள். இவர்களைக் கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது என்று சொல்லுகிறார்கள். நோட்டீஸ் அனுப்பினாலும் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே அறிவித்தார்கள்—கட்டாயமாக முதலாளிகள் விசாரணையில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம் என்று. மத்தியில் நடைபெற்ற மந்திரிகள் மாநாட்டிலும் ஆணித்தரமாக வாதாடினார்கள். ஆனால், என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை அம்மாதிரி சட்டத்தை, முதலாளிகளை நிர்ப்பந்திக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. பல இடங்களில் அமைச்சரிடத்தில் பேசுவதுண்டு—வரமாட்டேன் என்று சொன்னால் போலீசை முடுக்கிவிட்டு லாரியில் கொண்டு வாருங்கள் என்று. இந்த மாதிரி நிர்ப்பந்த நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் முதலாளிகள் வருவார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதன் காரணமாக போராட்டம் நீடிக்க வேண்டிய அவசியம், ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ஒட்டல் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை இப்படி அழைத்தால் வர வேண்டும் சம்மன் அனுப்பினால் ஆவணங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சம்மன் கொடுக்க மேலதிகாரிக்கு அதிகாரம் கொடுத்து சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுஇங்கே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் பற்றி மத்திய அரசு நாங்களே கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருவரில் ஒருவர் நிச்சயமாகக் கொண்டு வருவோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : நிச்சயமாக சீக்கிரம் வரவேண்டுமென்பது எங்களுடைய கோரிக்கை. வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களின் வழக்குகளைத் தொழில் கோர்ட்டுக்கு

அனுப்புவதில் என்ன கஷ்டம் ? குற்றமற்றவர் என்று நிரூபித்து வேலைக்கு வருவதற்கான வாய்ப்பை தொழில் நீதிமன்றங்கள் தருகின்றன. அந்த வாய்ப்பைத் தொழிலாளர்களுக்குக்கொடுக்க வேண்டும். அரசு என்ன கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறது? டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ்—நாங்கள் அனுப்பமாட்டோம் ; டி.வி.எஸ்.—நாங்கள் அனுப்பமாட்டோம் ; அரசாங்கத் துறையில் டூரிசம் போன்றவற்றில் நாங்கள் அனுப்பமாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன நீதி ? குற்றம் செய்தார்கள் என்று சொல்லும்போது குற்றம் செய்யவில்லை என்று நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வாதிட்டு வேலைக்குத் திரும்பி வருவதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் ? அமைச்சர் அவர்கள் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவேன் என்றார். இன்றையதினம் வரையில் அம்மாதிரி பாரபட்சமான முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசுத் துறையில் எடுத்துக்கொண்டால் ஏற்கெனவே ஒரு ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி என்று வைத்திருக்கிறார். அந்தத் தொழிலாளி மீது அதிகாரி நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அவரேபோய் ஸ்கிரீனிங் கமிட்டியில் உட்காருவாரானால் எப்படி இதைதொழில் போர்ட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்வார்? ஆகவே, பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தொழில் கோர்ட்டுக்கு நேரடியாகச் சென்று குற்றமற்றவர்கள் என்று நிரூபித்து வேலைக்கு வருவதற்கான வாய்ப்பு அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் நடைமுறையில் வேண்டும். ஆகவே, ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், குரோம் லெதர் பேக்டரி மூடப்பட்டு 2 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. என்ன நடவடிக்கை? சக்தி பைப்ஸ் மூடப்பட்டு இரண்டாண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது, என்ன நடவடிக்கை? கடைசியாக பி. அண்ட் சி. மில் மூடப்பட்டு இருக்கிறது, எல்லோரும் பி. அண்டு சி. ஆலையை எடுக்க வேண்டும் என்கிறோம். ஆனால், மாநில அரசின் முயற்சிகள் அந்த ஆலை திறக்கப்பட்டாக வேண்டுமென்று மத்திய அரசை நிர்பந்திக்கின்ற வரையிலும் அதற்கு தீர்வு காணமுடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்ற விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் எனக்கு நேரம் கிடையாது. அனைத்துக் கட்சிகளும், எல்லோரும் திறக்கப்பட்டாக வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறோம், ஆனால், அதற்கு இடையூறாக இருப்பது என்ன ? இன்றைக்கு 13 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள், அவர்களுடைய குடும்பங்களுடைய நிலைமையை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருப்பது தமிழகத்திற்கே அவமானமாக இருக்கிறது என்று கருதப்பட வேண்டும், என்பது மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டினுடைய தொழில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற உணர்வோடு நான் அதைச் சொல்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலன் குறித்து தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் கூட்டத்திலே பல்வேறு சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு, இரண்டு ஆண்டுப் பணிக்காலத்திற்குப் பின்னர் நிரந்தரமாக்குதல், சமரசப் பேச்சு வார்த்தைக்கு வர மறுக்கிறவர்களை நிர்பந்தப்படுத்துதல், தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்திலே பங்கு இவைகளுக்காக சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று வாக்குறுதிகள் அளிக்கப்பட்டன. இன்றைய தினம் வரையிலே அந்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படவேயில்லை.

அரசு போடக்கூடிய உத்தரவுகள் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, முனிசிபல் தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அவர்கள் அனைவரும் அரிசனங்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு பென்ஷன் கிடையாது, பிராவிடன்ட் பண்ட் கிடையாது, கிராஜூட்டி கிடையாது, 1973ஆம் ஆண்டிலே உத்தரவு போடப்பட்டது, அவர்களுக்கு, ரிடையர் ஆகிறபோது பென்ஷன் கொடுப்பது என்று அரசாங்கம் ஆணை எண். 1809, 1973 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 28-ஆம் நாள் அன்று போடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால், அந்த உத்தரவின்படி இதுவரைக்கும் அவர்களுக்கு பென்ஷன் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. சமீபத்திலே மதுரை கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்கள், பென்ஷன் கொடுக்கப்படாத நிலையிலே வேலை நிறுத்தம் அறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முனிசிபல் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வு பெறுவது 55 வயதிலிருந்து 60 வரையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால், 56 வது வயதில் வேலை செய்தால் இன்கிரிமென்ட் கிடையாது. சலுகைகளை அரசு அறிவித்தும் அவர்கள் பெற முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. இறந்தவர்கள் குடும்பத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் அளிக்கப்படுகிறது, ஆனால், அங்கே 55 வயதிலிருந்து 60 அறுபது வயது வரையிலுள்ள தொழிலாளர் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அவரைச் சார்ந்தவர்களுக்கு அந்த 10 ஆயிரம் கொடுக்கப்பட மாட்டாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த அனாமலி எப்படி ஏற்பட்டது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

முதல்வர் அவர்கள் முனிசிபல் தொழிலாளர்களுக்கு 1 மாதம் மெடிக்கல் லீவ் கொடுப்பதற்கு உத்தரவு போட்டுள்ளார். மதுரையிலே கார்ப்பரேஷனில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு கிடையாது என்று வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது. இதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இம்பிளிமெண்டேஷன் கமிட்டி சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டேன். தொழிற் சங்கங்களின் அங்கீகாரம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது, ஐ.டி.பி.எல்.—இல் ஒரே ஒரு சங்கம், அந்தச் சங்கத்தை அங்கீகரிக்க

வேண்டுமென்று இம்பிளிமெண்டேஷன் கமிட்டி 1980-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 4-ஆம் நாள் அன்று தீர்மானம் போட்டு 6 ஆம் தேதி கடிதம் எழுதினார்கள்.

[பிற்பகல் 1·30]

8ஆம் தேதி உதவி லேபர் கமிஷனர் கன்சிலியேஷன் இருக்கும் பொழுது சங்கத்தினுடைய ரிக்கார்டுகளைக் கொண்டு வா என்று எழுதினால் அது என்ன நடைமுறை? ஒரு கமிட்டி பரிசீலனை செய்த பிறகு அதை ரீ-ஒபன் செய்யச் சொல்வது என்ன நியாயம்? (மணியடிக்கப்பெற்றது) முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன, இன்னும் பத்து நிமிடங்கள் வேண்டும்.

அடுத்து, முறைப்படுத்தப்பட்ட தொழில்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் மேம்பாட்டிற்காகப் பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு வருவோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள்; கவர்னர் உரையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், இப்பொழுது என்னவென்றால் ''அமைப்பு ரீதியாகச் செயல்படும் சிறுபான்மையினர் பெறும் ஊதியம் அவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்காதது மட்டுமல்ல, அதனால் ஏறும் விலைவாசி'' என்று கூறப்படுகிறது. இந்த ஆறுமாதக் காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் என்ன? இதைப்பற்றி எங்களைப் போன்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆறு மாதங்களுக்கு முன் அப்படிச் சொன்னவர்கள். இப்பொழுது இதுதான் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? அரசாங்கமே விலையை உயர்த்துகிறது, அரிசியின் விலை நியாய விலைக் கடைகளில் உயர்த்தப்படுகிறது. பால் விலை உயர்த்தப்படுகிறது, பஸ் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்படுகின்றன., சீமெண்ணெய் விலை உயர்த்தப்படுகிறது, இதுபோன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் உயர்த்தப்படுகின்றன. அப்படியிருக்கும்பொழுது உயர்கின்ற விலைவாசிக்கேற்ப அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுத்தால் அது மற்றவர்களைப் பாதிக்கும் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

சென்ற மாதத்தில் வாங்கிய சம்பளத்தை அப்படியே கடையில் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து, போன மாதம் கொடுத்த பொருட்களை அப்படியே கொடு என்று கேட்டால் அந்தக் கடைக்காரர் கொடுக்க மறுக்கிறார். சென்ற மாதம் வாங்கிய விலைக்குத் துணி கேட்டால் கொடுக்க மறுக்கிறார்; அரிசி கேட்டால் அதே விலைக்குக் கொடுக்க மறுக்கிறார். ஆனால், எனக்குக் கிடைத்து வந்த சாமான்களின் அளவு குறைகிறது. அதனால் தொழிலாளி பட்டினி கிடக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிப் பட்டினியோடு அந்தத் தொழிலாளி மீண்டும் ஆலைக்குச் சென்று வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அவனால் எப்படி வேலை பார்க்க முடியும்? குறிப்பிட்ட சக்தி

யைப் பெறுவதற்கு குறிப்பிட்ட அளவு உணவு தேவை அல்லவா? குறைந்த பட்சம் 2,800 கலோரி உஷ்ணம் தேவை அல்லவா ? அதற்குத் தகுந்த உணவுப் பதார்த்தங்கள் தேவை அல்லவா ? இந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத அளவிற்குத் தான் ஊதியம் கிடைக்கிறது. ஒரு மாதம் வாங்கிய அளவிற்குச் சாமான்களை அந்த மாதத்தில் அதே தொகைக்கு வாங்க முடியவில்லை என்றால் அவன் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும்? விலைவாசியை உயர்த்துபவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவ்வாறு எடுத்து விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதால் விலைவாசி உயரும் என்று சொல்வது சரியல்ல.

பொருட்களின் விலையை உயர்த்துவதைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே மட்டுமல்ல, உலகம் பூராவுமே இருக்கின்ற முதலாளிகள், தங்கள் கைகளிலே இருக்கின்ற பொருள்களுக்கு, தாங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களுக்கு விலை நிர்ணயிப்பதும், அதை விநியோகம் செய்வதும் அவர்கள்தான். துணி விலையானாலும் சரி, சர்க்கரை விலையானாலும் சரி, சிமெண்ட் விலையானாலும் சரி அந்த விலையை நிர்ணயிப்பது யார் ? பெரும் முதலாளிகள் அந்த விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஆகவே, விலை உயர்வைத் தடுக்க, கொள்ளை இலாபம் அடிப்பவர்களை எதிர்த்து மக்கள் ஒன்று திரண்டு விடக்கூடாதே என்பதற்காக அவர்கள் வைக்கின்ற அந்த வாதத்தை, இன்றையதினம் நம்முடைய மாநிலத்தில் ஆட்சியிலே இருப்பவர்களும் அந்தக் கருத்தைச் சொல்வது சரியல்ல. போராடும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக யுத்தத்தைத் தொடுப்பது போன்றிருக்கிறது இந்த வாதம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி உயர்வை கட்டுப்படுத்துவதற்கான அதற்கான முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 3,000 கோடி ரூபாய் டெஃபிசிட் என்று சொல்கிறார்கள். 25,000 கோடி ரூபாய் கறுப்புப்பணம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள் இதனால் தான் விலைவாசி உயர்கிறது என்று சொல்லி, இதற்கு எதிராக மக்களைத் திரட்டி, விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

விலைவாசி எந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு குறிப்பைச் சொல்கிறேன். மொத்த விலைவாசிக் குறியீட்டெண் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் 204 புள்ளி. இன்றைக்கு 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் 249·9 என்று இருக்கிறது. இந்த அளவிற்கு சுமார் 49 புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது. கன்ஸ்யூமர் பிரைஸ் இன்டெக்ஸைப் பொறுத்தவரையில்,

தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைக் குறியீட்டெண் 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் 351 புள்ளி; ஆனால் இன்றைக்கு 431 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, உயர்வு கேட்பதைத் தவிர்க்க முடியாமல் தொழிலாளர்களும், என்.ஜி.ஓ.-வினரும், மற்றவர்களும் ஊதிய உயர்வு கேட்கிறார்கள். தவிர்க்க முடியாத நிலையில், தங்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டியதற்காக ஊதிய உயர்வு கேட்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. தவிர்க்க முடியாது போராடுகிறார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி ஊதிய உயர்வு கேட்டு போராடும் தொழிலாளர்களின் அந்தப் போராட்டங்களைப் பார்த்து, இந்தப் போராட்டங்கள் அரசுக்கு எதிரான போராட்டங்கள்; அவர்கள் அரசுக்கு எதிராகப் போராடுகிறார்கள் என்று எந்தப் போராட்டத்தையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

அன்-ஆர்கனைஸ்ட் செக்டாருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதை அனைவரும் விரும்புகிறோம். ஆனால், இன்றைக்குள்ள நிலைமை என்ன? மீனவர்களுக்கு இன்றையதினம் என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? சங்கு குளிக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே இருந்த முறைப்படி அவர்கள் கடலில் மூழ்கி சங்கு எடுத்து அதை விற்பதற்கான உரிமை இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு குளிக்க வேண்டும். அப்படிக் குளித்தாலும் அவர்கள் எடுக்கின்ற முத்தை அரசாங்கத்திற்குத்தான் விற்பனை செய்ய வேண்டும்; தனியாரிடத்தில் விற்பனை செய்தால் கள்ளக் கடத்தல் என்று அவர் மீது வழக்கு போடும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவர்களை பாதுகாப்பதற்காகச் சட்டம் உண்டா?

அதேமாதிரி எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்குத் திருப்பூரிலே பனியன் தொழிலாளர்கள் போராடுகிறார்கள்—கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 7 இலட்சம் கைத்தறித் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். சட்டம் வரும் என்று கூறப்படுகிறது. இன்றையதினம் வரையிலே அந்தச் சட்டம் எங்கிருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த கூட்டத்திலே நான் கொண்டு வருவேன் என்று கூறுவார்கள். ஆகவே, அந்தச் சட்டம் இல்லாததால், கைத்தறித் தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கைத்தறி துணியை மக்கள் வாங்க முடியவில்லை. ஏனென்றால், அந்தத் துணியின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. ஏனென்றால், நூல் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. கைத்தறித் துணியை வாங்குவதிலே அதிகச் சிரமம் இருக்கிறது. துணியின் விலை உயர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம், நூலின் விலை உயர்வு. நூற்பாலை முதலாளிகள் அவர்கள் வைத்த விலைக்கு நூலை விற்கிறார்கள். அதனால் விலை உயர்ந்திருக்கிறது, தொழிலாளிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் கெடுகிறது, ஆகவே பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அதே மாதிரிதான் இன்றையதினம் விசைத்தறி தொழிலாளர்கள். காலையிலே, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணிமாறன் அவர்கள் விசைத்தறி தொழிலாளர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 15,000 தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம் தெருவிலே நிற்கிறார்கள். அமைச்சர் சொல்லிவிட்டார், அவர்களுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு இல்லையென்று 15,000 தொழிலாளிகள் விசைத்தறி தொழிலாளிகள். தோல் பதனிடும் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை என்ன? டாட்டாவும் பிர்லாவும் இன்றைக்கு இந்தத் தொழிலிலே புகுந்து, ஹாஃப் டான்ட் தோல் ஏற்றுமதி செய்கின்ற நிலை, அது இன்றைக்கு இல்லையென்ற காரணத்தினாலே,—மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை முழுமையாகப் பதப்படுத்தப்பட்டதைத்தான் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்பது. முன்பெல்லாம் சிறுசிறு தோல் ஷாப் வைத்திருந்தவர்கள் ஹாஃப் டான்ட் தோலை உற்பத்தி செய்து ஏற்றுமதி செய்தார்கள். இப்பொழுது தொழிலை மூடியாகிவிட்டது. ஆகவே, 20,000 தொழிலாளிகள் இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே வாழ்விழந்து நிற்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை என்ன?

பீடித் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை என்ன? 1 கிலோ பீடி இலை ரூ. 8-க்கு, ரூ. 9-க்கு உயர்ந்துவிட்டது. பீடித் தொழிலாளிக்கு 625 கிராம் இலை கொடுத்தால், 1,000 பீடிச் சுற்றிக் கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது, 500 கிராம் தான் கொடுப்பேன் என்கிறான் முதலாளி. விலை அதிகப்பட்டதற்குப் பிறகு, ஆயிரம் பீடிகளுக்கு 125 கிராம் இலையை பீடி தொழிலாளி விலைக்கு வாங்கி சுற்றிக் கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டும். தொழிலாளி போராடினால், அடக்குகிறார்கள். திருச்சியிலே தொழிலாளி போராடினான்; இந்த இலையைக் கேட்டு, போராடுகிறான், என்று முதலாளி போலீசுக்கு ஃபோன் பண்ணினால், திருச்சியிலே உறையூர் ஸ்டேஷனிலே, திருச்சி கோட்டையிலே, அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போய் போலிஸ் ஸ்டேஷனிலே வைத்துக் கொண்டார்கள். தொழிலாளி இலை போதவில்லை என கேட்கிறான், நீங்களே வந்து சமாதானம் செய்யுங்கள் என்று தலைவர்கள் கூறிய பிறகு ஆளை வெளியே விடுகிறார்கள். வழக்குகள் பதிவு செய்யப்படுகிறது. பீடித் தொழிலாளிகள் நிலைமை அந்தமாதிரி இருக்கிறது

கடைச் சிப்பந்திகளுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலிச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். $2\frac{1}{2}$ இலட்சம் கடைச் சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். ரூ. 200, ரூ. 245 குறைந்த பட்சக் கூலி சட்டப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறதா ?

ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டம் உள்ளது. சட்டப்படி வேலை நேரம், சம்பளம் கேட்டால், உடனே, வெளியே போக வேண்டியிருக்கும். பாதுகாப்பு இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்றைய தினம் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது.

சுருட்டுத் தொழிலாளிகளுக்குச் சட்டம் இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு தொழிலாளிக்கு, இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு ஷரத்து, ஒரு சின்ன வார்த்தையின் பலன் கிடைத்திருக்கிறதா? என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூற வேண்டும். அவர்களுக்கு சட்டம் அமுலாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டம் அமுல் செய்யக் கோரி போராடிய அந்தத் தொழிலாளிகள் அலுத்துப் போய், பல தொழிலாளிகள் சுடுகாட்டுக்கே போய்விட்டார்கள். அந்தச் சட்டத்தைக் கேட்டார்கள் என்பதற்காக, கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துப் பணியிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள், அரசு போக்குவரத்துத் துறையிலே கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தைத் தனியார் துறையிலே இருக்கக் கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு அந்தச் சம்பளம் இன்றைக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதா ? பெற்றுத் தர வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இல்லையா? ஆகவே, அந்த அளவுக்கு, அந்த அடிப்படையிலே, இன்றைய தினம் இருகக்கூடிய நிலைமைகள் அன்னார்கனைஸ்ட் செக்டார், அந்தத் தொழிலாளிகள் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை நான் மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயத் தொழிலாளிகளுடைய பிரச்சினை. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, செங்கத்திலே இருக்கக்கூடிய, அரசுப் பண்ணையிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளிகள் போராடினார்கள் என்பதற்காக, 100 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு இன்றைய தினம் சிறையிலே இருக்கிறார்கள்.

அதே மாதிரி, இன்றையதினம் விவசாயத் தொழிலாளிகளைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். கேரளாவிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு 60 வயது ஆனவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் அங்கே இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு அம்மாதிரி சட்டம் இயற்றுவதில் என்ன தடை உள்ளது? ஆர்கனைஸ்ட் செக்டாரில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு எதிராக இவர்களைக் குறிப்பிட்டு பேசுவது மட்டும்தான் நம்முடைய பொறுப்பும், கடமையுமா ? என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அந்தத் தொழிலாளிக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் இந்தத் தொழிலாளிகளுக்கான நியாயத்தைப் பெற்றுத் தரவேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது என்ற அந்த உணர்வோடு நான் பேசுகிறேன்.

கடைசியாக, நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையிலே, இன்று மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. பாராளுமன்றத் தேர்தல் முடிவுகள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்பொழுதிருந்த நிலையிலே நம்முடைய அணியைச் சேர்ந்தவர்கள் இரண்டு பேர்தான் வெற்றி பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, நம்முடைய கொள்கையிலே சில மாற்றங்கள், நண்பர் உமாநாத் அவர்கள், குறிப்பிட்டது போல், தொழிலாளர்கள், மற்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளிலே, சில மாற்றங்கள் தேவை என்ற அடிப்படையிலே பகிரங்கமாக அறிவிக்கப்பட்டு அந்தக் கொள்கைகள் அடிப்படையிலே மக்களிடத்திலே வாக்குகளைப் பெற்று பெரும்பான்மை பெற்று இங்கு வந்திருக்கிறோம். அந்த வாக்குகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மாற்றங்கள் என்ன? என்ன நிலைமை மாறியிருக்கிறது என்பது நமக்குப் புரியவில்லை..........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 10–2–1981 ஆம் தேதி காலை 9–00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1–40 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

198. தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் எல்லா விதித் துறைகளையும் சில பேரூராட்சிகளுக்கு செயல்படுத்துவது குறித்து, தொழிலாளர் நல—வேலை வாய்ப்புத் துறையின் 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 22 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 2877 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஓட்டல் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1958) 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது.]

199. தமிழ்நாடு 1962 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளை பொருள் அங்காடிகள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து, வேளாண்மைத் துறையின் 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 25 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 2268 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு

1981 பிப்ரவரி 9]

வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் [தமிழ் நாடு சட்டம் 23/1959) 29 (4) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

200. தமிழ்நாடு 1962 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளை பொருள்கள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து, வேளாண்மைத் துறையின் 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 25 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 2269-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு. [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 23/1959) 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

எதுவுமில்லை.

இணைப்பு

(8–ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 244-க்கான விடையைக் காண்க.)

முதல்வரின் நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்கப்பட்ட விவரம்.

இறந்தவர்/காயமடைந்தவர் விவரம்.	எண்ணிக்கை.	ஒவ்வொரு வருக்கும் வழங்கப்பட்ட தொகை.	மொத்தத் தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)
		ரூ.	ரூ.
(அ) இறந்தவரின் குடும்பங்களுக்கு.			
1 குடும்பத் தலைவரை இழந்த குடும்பங்கள்	25	5,000	1,25,000
2 வயது வந்தோரை இழந்த குடும்பங்கள்	10	2,000	20,000
3 குழந்தைகளை இழந்தோர் குடும்பங்கள்	3	1,000	3,000
4 ஒரு குடும்பத்தில் தாயும், தகப்பனும், குழந்தைகளான ஒரு சகோதரனையும், ஒரு சகோதரியையும் இழந்து தாங்கள் இருவர் மட்டும் உயிருடன் இருக்கும் இரு குழந்தைகள்.	2	..	..
பெற்றோரை இழந்ததற்கு		5,000	10,000
சகோதர சகோதரியை இழந்ததற்கு		1,000	2,000
மொத்தம் ..	42		1,60,000

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(ஆ) காயமுற்றோருக்கு.

1 நிரந்தர ஊனமுற்றோர்	1	5,000	5,000
2 பலத்த காயமுற்றோர் (15 நாட்களுக்குமேல் சிகிச்சை பெற்றவர்கள்).	37	1,000	37,000
3 சாதாரண காயமுற்றோர் (15 நாட்களுக்குள் சிகிச்சை பெற்றோர்).	18	500	9,000
4 3 நாட்களுக்கும் குறைவாக சிகிச்சை பெற்று குணமடைந்த நபர்கள்.	4	நிதி வழங்கப்படவில்லை.	
மொத்தம் ..	60		51,000
ஆக மொத்தம்			2,11,000

பிரதமரின் தேசிய நல நிதியிலிருந்து வழங்கப்பட்ட விவரம்.

(அ) இறந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு.

1 குடும்பத் தலைவரை இழந்த குடும்பங்கள்	25	1,000	25,000
2 வயது வந்தோரை இழந்த குடும்பங்கள்	10	1,000	10,000
3 குழந்தைகளை இழந்தோர் குடும்பங்கள்	3	1,000	3,000
4 ஒரு குடும்பத்தில் தாயும், தகப்பனும், குழந்தைகளான ஒரு சகோதரனையும், ஒரு சகோதரியையும் இழந்து தாங்கள் இருவர் மட்டும் உயிருடனிருக்கும் இரு குழந்தைகள்.	4	1,000	4,000
மொத்தம் ..	42		42,000

16 SEP 1981

இறந்தவர்/காயமடைந்தவர் விவரம்.	எண்ணிக்கை.	ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்கப்பட்ட தொகை.	மொத்தத் தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)
		ரூ.	ரூ.
(ஆ) காயமுற்றோருக்கு.			
1 நிரந்தர ஊனமுற்றோர்	1	1,000	1,000
2 பலத்த காயமுற்றோர் (15 நாட்களுக்கு மேல் சிகிச்சை பெற்றோர்).	37	500	18,500
3 சாதாரண காயமுற்றோர் (15 நாட்களுக்குள் சிகிச்சை பெற்றோர்.)	18	250	4,500
4 3 நாட்களுக்கும் குறைவாக சிகிச்சை பெற்று குணமடைந்த நபர்கள்.	4	நிதி வழங்கப்படவில்லை.	
மொத்தம் ..	60		24,000
ஆக மொத்தம் ..	..		66,000

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
சட்டமன்றப் பேரவை
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS